

รายงานฉบับสมบูรณ์

ชุดโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่น

เรื่อง ศึกษาระบบและหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กहुหนวกก่อน

เรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ

สัญญาเลขที่ SRI 58 M0409

คณะวิจัย

นางฉลวย	มุลโคตร
นางสาวกนกพร	นิวงษา
นางสาวนิลวรรณ	ปติพัฒน์
นางสาวพิมพ์มาดา	สุริยาราช

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กहुหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กहुหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนहुหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กहुหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา และเพื่อศึกษาองค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กहुหนวกทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ โดยใช้การวิจัยเพื่อท้องถิ่น (Community Based Research) ในการดำเนินการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า เด็กहुหนวกที่ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมที่ศูนย์การเตรียมความพร้อมของสมาคมคนहुหนวกจังหวัดนครพนมมีศักยภาพเท่ากับเด็กปกติไม่ว่าจะเป็นทักษะในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาตนเอง การเข้าร่วมกับสังคม การสื่อสาร ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กहुหนวกสามารถที่จะทำกิจกรรมเหล่านั้นได้โดยไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ

จากผลการวิจัยดังกล่าว คณะวิจัยมีข้อเสนอแนะให้พัฒนากระบวนการเตรียมพร้อมที่ศูนย์การเตรียมความพร้อมสมาคมคนहुหนวกจังหวัดนครพนมเป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อมของเด็กहुหนวกที่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการควรตระหนักถึงความสำคัญ

คำสำคัญ: เด็กहुหนวก, การเตรียมความพร้อม, การเรียนร่วม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กอนุหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ” ครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากบุคคลากรต่างๆ คณะวิจัยขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุนทรวิจิตรและคณะครูโรงเรียนสุนทรวิจิตร รวมทั้งเจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมตลอดจนผู้ปกครองของเด็กอนุหนวกที่ให้ความช่วยเหลือทางสถานที่ เอกสาร ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

นอกจากนี้คณะวิจัยขอขอบคุณ ประชากรกลุ่มตัวอย่างทุกท่านซึ่งเป็นผู้ให้การทางการได้ยื่นที่ผ่านการเตรียมความพร้อมจากศูนย์การเตรียมความพร้อมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ให้ความร่วมมือในงานวิจัย จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประเทศไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนทุนวิจัย และสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมสุขภาพคนพิการไทย (สสพ.) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สปสช. กรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ

คณะวิจัยหวังว่า ผลงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กอนุหนวกที่มีความต้องการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพและมีศักยภาพในการเรียน ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด การแสดงออกของเด็ก เพื่อใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับคนปกติได้อย่างมีความสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญตาราง	
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามหลักของการวิจัย	
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	
1.4 สมมติฐานการวิจัย	
1.5 ขอบเขตการวิจัย	
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 กระทรวงสาธารณสุข	
2.2 กระทรวงศึกษาธิการ	
2.3 การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	
2.4 แนวทางการสร้างความเสมอภาคและพัฒนาเด็กบกพร่องทางการได้ยิน	
2.5 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 รูปแบบการวิจัย	
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	
3.3 ประเด็นที่ศึกษา	
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล	

4.1 บริบทของชุมชนที่ทำการศึกษา

4.2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

4.3 ผลการศึกษากระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วม

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรค
ในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา

4.4 ผลการศึกษาคู่ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็ก

หูหนวกทั้งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน ล่ามภาษามือ

4.5 อภิปรายผลการศึกษา

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

รายงานการเงิน

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อปีพ.ศ.2550 สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมได้ทำโครงการศูนย์การเรียนรู้เด็กหูหนวก จังหวัดนครพนมเพื่อของบประมาณในการสนับสนุนจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.) และได้รับการสนับสนุนจาก สสพ. เมื่อปีพ.ศ.2551 ในการจัดศูนย์การเรียนรู้เด็กหูหนวกก่อนการเรียนร่วมนั้นจะเป็นการเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กหูหนวกการใช้ชีวิตประจำวันการอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมครอบครัว ทั้งการที่ต้องอยู่ร่วมกับคนปกติและยังสอนการเรียนรู้การเขียนการอ่านซึ่งเป็นการสอนเหมือนกับเด็กอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียนมีเด็กหูหนวกที่อยู่ในช่วงก่อนวัยเรียนและช่วงวัยเรียน เข้าร่วมร่วมโครงการ ทั้งสิ้น 18 คนที่อยู่ในจังหวัดนครพนม หลังจากที่ได้เตรียมเด็กได้ประมาณ 1 ปี ก็ได้ส่งเด็กเหล่านี้เข้าสู่ระบบการศึกษาที่ทางภาครัฐจัดให้โดยได้ส่งไปที่โรงเรียน โสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานีหลังจากได้ประมาณหนึ่งเทอมการศึกษาทางสมาคมได้ออกชุมชนเพื่อหาข้อมูลของคนหูหนวกพบว่าเด็กที่เราส่งไปเรียนนั้นได้กลับมาอยู่บ้านกับครอบครัวซึ่งทางสมาคมได้สอบถามถึงสาเหตุที่รับเด็กกลับมาอยู่กับครอบครัวว่ามาจากสาเหตุใดก็ได้รับคำตอบจากพ่อแม่ และญาติๆ ของเด็กว่า คิดถึง เป็นห่วง โรงเรียนอยู่ไกล ค่าใช้จ่ายเยอะ นี่ก็สาเหตุเบื้องต้นที่เด็กต้องกลับมาอยู่บ้านสมาคมจึงได้หารือกับคณะกรรมการร่วมทั้งพ่อแม่เด็กหูหนวกถึงแนวทางที่จะให้เด็กได้เข้าโรงเรียนที่ใกล้บ้านที่สุด ในการสนทนากันครั้งนั้นบุคคลากรจาก สสพ. ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนร่วมของเด็กหูหนวก สมาคมฯจึงได้จัดทำ “โครงการเรียนร่วมของเด็กหูหนวก” โดยได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ ด้านการให้คำแนะนำจาก สสพ.และได้รับความร่วมมือเรื่องสถานที่ที่จะให้เด็กเข้าเรียนจากผู้อำนวยการ โรงเรียนสุนทรวิจิตร ที่อยู่ในจังหวัดนครพนมและเป็นโรงเรียนเด็กปกติทั่วไป โดย สมาคมคนหูหนวกได้สนับสนุนครูที่เป็นครูคนหูหนวกครูที่เป็นล่ามภาษามือเข้าไปช่วยในการสอนการสื่อสารของเด็กหูหนวกกับคุณครูและปกติโดยก่อนเด็กจะเข้าสู่โรงเรียนเรียนทางสมาคมฯ จะต้องเตรียมความพร้อมให้กับเด็กทั้งการอยู่ร่วมกับคนทั่วไป การสื่อสาร รวมทั้งการฝึกทักษะพื้นฐานของการเรียนทั้งหมดที่เป็นระดับอนุบาลให้กับเด็กก่อน

ปัจจุบันมีเด็กที่เรียนในโรงเรียนสุนทรวิจิตรที่เป็นเด็กหูหนวก จำนวน 15 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน และระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน เด็กทั้งหมดพักที่สมาคมคนหูหนวก จังหวัดนครพนม เนื่องจากบ้านไกล ครอบครัวยากจน เด็กจะกลับไปอยู่กับพ่อแม่ในช่วงปิดเทอมเท่านั้น ปัญหาที่พบคือปัญหาทางด้านงบประมาณอย่างมากเนื่องจากสมาคมฯต้องรับภาระในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้กับครูหูหนวกครูล่ามค่าอาหารรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเข้าสู่การเรียนร่วมและค่าใช้จ่ายให้กับพี่เลี้ยงปัญหาผู้ปกครองไม่เข้าใจเรื่องระบบการศึกษาของเด็กความจำเป็นของเด็กเมื่อเข้าสู่โรงเรียนและผลกระทบค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้กับสมาคมฯและสถานที่บ้านพักของเด็กกลับแทบไม่มีในการทำกิจกรรม การกีฬา หรือกิจกรรมอื่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมได้รับการประกาศให้เป็นศูนย์ในการจัดบริการล่ามภาษามือ ปัญหาทั้งทางด้านงบประมาณสำหรับการดำเนินงานและจำนวนล่ามที่มีไม่เพียงพอต่อการให้บริการยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความที่สมาคมฯ เป็นศูนย์ในการจัดบริการล่ามภาษามือแม้จะมีปัญหาในด้านต่างๆ สมาคมฯ ก็ยังคงให้บริการแก่คนหูหนวกเรื่อยมา การแก้ปัญหาเบื้องต้นทำได้โดยการขอของบประมาณสนับสนุนจากทางสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยในกรณีที่ยังงบประมาณไม่เพียงพอหรือมาล่าช้า หรือแม้แต่การขอให้ล่ามจากสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยมาปฏิบัติงานล่ามในกรณีที่มีล่ามไม่เพียงพอกับการให้บริการแก่คนหูหนวก อย่างไรก็ตาม สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมได้มีการจัดอบรมภาษามือไทยระดับพื้นฐานให้กับบุคคลในครอบครัวของคนหูหนวก ญาติของคนหูหนวก และบุคคลทั่วไป เพื่อช่วยเป็นล่ามอาสาสมัครแก่คนหูหนวกได้ในระดับเบื้องต้น รวมถึงได้จัดอบรมภาษามือไทยให้กับคนหูหนวกที่ไม่ได้เรียนหนังสือและคนหูหนวกที่อยู่ในชุมชนอีกด้วย เพื่อให้คนหูหนวกสามารถสื่อสารด้วยภาษามือไทยในระหว่างคนหูหนวกด้วยกันเองหรือสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวได้

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมจึงได้จัดทำโครงการกระบวนการพัฒนาความสามารถของครอบครัวและชุมชนในการใช้ภาษามือเพื่อสื่อสารกับคนหูหนวกในตำบลบ้านค้อ อำเภอโพนสวรรค์และตำบลกุดตาไถ่ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพการสื่อสารของคนหูหนวกกับบุคคลในครอบครัว รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารกับบุคคลทั่วไป และเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาที่ทางสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมมีมาอย่างต่อเนื่อง

1.2 คำถามวิจัย

ระบบและหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพควรเป็นอย่างไร?

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทบทวนกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหูหนวกทั้งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1. เด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมมีความพร้อมและมีศักยภาพด้านการสื่อสาร การคิด การแสดงออก การเข้าสังคม

2. การจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษามือ การเขียน และครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเตรียมความพร้อม

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษากระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบศึกษาองค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหูหนวกทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ

ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษาสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมและโรงเรียนสุนทรวิจิตร อำเภอเมืองจังหวัดนครพนม

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาใน 2 กลุ่ม คือ

(1) นักเรียนในโรงเรียนสุนทรวิจิตรที่เป็นเด็กหูหนวก จำนวน 15 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน และระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน

(2) เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมจำนวน 3 คน ครูหูหนวกจำนวน 3 คน ครูล่ามจำนวน 3 คน พี่เลี้ยงจำนวน 2 คน คณะครูจากโรงเรียนสุนทรวิจิตรจำนวน 5 คน และผู้ปกครองเด็กหูหนวกจำนวน 15 คน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ศูนย์เตรียมความพร้อม หมายถึงแหล่งเรียนรู้การสอนภาษามือเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กหูหนวกของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

หลักสูตร หมายถึงหลักสูตรการสอนภาษามือไทยสำหรับนักเรียนหูหนวกเพื่อให้เกิดกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน

เด็กหูหนวก หมายถึงนักเรียนที่ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมของศูนย์ และเป็นเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสุนทรวิจิตรจำนวน 15 คน

การเรียนร่วม หมายถึงนักเรียนหูหนวกเรียนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับนักเรียนหูดี

ครูคนหูหนวก หมายถึงครูที่เป็นคนหูดีที่ทำหน้าที่เป็นครูสอนคนหูหนวก

ครูหูหนวก หมายถึงครูที่เป็นคนหูหนวกที่ทำหน้าที่เป็นครูสอนคนหูหนวก

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดระบบการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ
2. ได้หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ” เป็นการศึกษากระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา และเพื่อศึกษาองค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหูหนวกทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ ผลการศึกษาระบบการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ และจัดทำเป็นหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 กระทรวงสาธารณสุข

ได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยแบ่งประเภทของคนพิการทางการได้ยิน

ก) คนที่ได้ยินเสียงที่ความถี่ ๕๐๐ เฮิรตซ์ ๑,๐๐๐ เฮิรตซ์ หรือ ๒,๐๐๐ เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ดีกว่า ที่มี ความดังเฉลี่ย

- สำหรับเด็กอายุไม่เกิน ๗ ปี เกิน ๔๐ เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียง
- สำหรับคนทั่วไปเกิน ๕๕ เดซิเบลขึ้นไป จนไม่ได้ยินเสียง หรือ

ข) คนที่มีความผิดปกติหรือความบกพร่องในการเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับคนอื่น ได้

การเรียนรู้ความบกพร่องของเด็กทางการได้ยิน ที่มีความสอดคล้องกับการศึกษาสภาพและการคัดเลือกเด็กซึ่งจะมีโอกาสเข้าสู่โรงเรียนที่มิ้นักเรียนเรียนร่วม หมายถึง เด็กที่สูญเสียในการได้ยินตั้งแต่ระดับน้อยจนถึงระดับรุนแรง ไม่สามารถรับฟังเสียงได้เหมือนเด็กปกติ อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทคือ

- ๑) เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ ๒๖-๕๐ เดซิเบล (dB) มีการได้ยินเหลืออยู่บ้าง สามารถที่จะได้ยินเสียงได้แม้ว่าจะใช้เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตาม เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาในการฟังและการใช้คำพูด
- ๒) เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินมากตั้งแต่ ๕๑ เดซิเบล (dB) ขึ้นไปไม่สามารถเข้าใจหรือใช้ภาษาพูดได้ไม่สามารถได้ยินเสียงพูดอาจรับรู้เสียงได้จากการสั่นสะเทือน

2.2 กระทรวงศึกษาธิการ

กำหนดว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 26 เดซิเบล ขึ้นไป ทำให้สูญเสียการได้ยิน เป็นเหตุให้รับฟังเสียงต่างๆ ได้ไม่ชัดเจน ซึ่งมี 2 ประเภท คือ เด็กหูตึง

หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินถึงขนาดที่ทำให้มีความยากลำบากจนไม่สามารถเข้าใจคำพูด และการสนทนา แต่ไม่ถึงกับหมดโอกาสที่จะเข้าใจภาษาพูดจากการได้ยินด้วยหูเพียงอย่างเดียว เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินมากถึงขนาดที่ทำให้หมดโอกาสที่จะเข้าใจภาษาพูดจากการได้ยินด้วยหูเพียงอย่างเดียว

ดังนั้น ในการให้บริการควรคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้การสนับสนุนการใช้สิทธิที่ตรงกับความต้องการ

2.3 การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

มีหลักการที่สำคัญคือการเตรียมความพร้อม การจัดการเรียนการสอน และจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กพิการในแต่ละระดับและแต่ละประเภท และบำบัดฟื้นฟูให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เด็กพิการได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาจนสามารถพัฒนาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยจัดแบ่งเป็น 3 ประเภท 1). รูปแบบการเรียนในชั้นปกติตามเวลา เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือผิดปกติอย่างมากเด็กพิการสามารถเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเช่นเดียวกับเด็กปกติได้ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด 2). รูปแบบการเรียนร่วม เป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือผิดปกติ แต่อยู่ในระดับที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ การจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบนี้ มุ่งให้เด็กพิการได้รับการศึกษา ในสถานะที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดเท่าที่แต่ละคนจะรับได้ 3). รูปแบบเฉพาะความพิการ เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก หรือพิการซ้ำซ้อนเป็นรูปแบบที่มีสภาพแวดล้อมจำกัดมากที่สุด

2.4 แนวทางการสร้างความเสมอภาคและพัฒนาเด็กบกพร่องทางการได้ยิน

มีวิธีการสร้างความเสมอภาคและพัฒนา เด็กบกพร่องทางการได้ยิน" ดังนี้

๑. ประการแรกต้องสร้างความรักใน เด็กปกติต่อเด็กบกพร่องที่เรียนร่วมด้วยกันก่อน ว่าทุกคนเกิดมามีความสามารถแตกต่างกัน ให้นึกถึงใจเขาใจเรา ถ้าเราเป็นอย่างเขาเราจะรู้สึกอย่างไร
๒. ปลุกฝังความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ให้กับนักเรียนปกติ เพื่อเขาจะได้รู้จักการมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อน ที่ต้องการความช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่มีความบกพร่องหรือแม้แต่เพื่อนที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง
๓. ประการสุดท้ายคือการปลุกฝังความสามัคคี การทำงานและการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อน เวลาทำงานจะให้เด็กคนนี้ได้ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็นและทำงานร่วมกับเพื่อน

วิธีการสอน

๑. ให้เด็กมองปาก แล้วครูพูดช้า ๆ ให้เขาพูดตามเวลาที่สอนให้มองปากครู
๒. ทุกวันในตอนเย็นจะให้เด็กอยู่บนห้องกับครูหลังจากนั้นให้เด็กฝึกอ่าน การอ่านคำมีจุดฝึกอ่านที่มีภาพประกอบ โดยอ่านตามปากครู สะกดทีละคำ ครั้งละประมาณ ๕ คำ สะสมเรื่อย ๆ เมื่อเขาอ่านได้แล้วเขาก็จะเขียนได้ ในบางครั้งจะใช้แบบฝึกอ่านจากคอมพิวเตอร์ หรือหนังสือเรียน
๓. ฝึกเด็กอย่างสม่ำเสมอและฝึกฝนด้วยความรักความเมตตา

2.5 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ควรครอบคลุม การฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา โดยกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย ส่วนเนื้อหาวิชาต่างๆ ควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเด็กปกติ แต่วิธีสอนตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์อาจแตกต่างหรือมีเพิ่มเติมจากที่มีใช้สำหรับเด็กปกติ ส่วนสิ่งที่จะขาดไม่ได้ที่จะต้องกำหนดไว้ในหลักสูตร คือ การฝึกอาชีพ ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพเบื้องต้น ซึ่งอาจเปิดเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือกให้เด็กเรียนก็ได้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542)

ตามรูปแบบการจัดการศึกษาของ เดโน (Deno, 1970) และ ดัน (Dunn, 1973) (อ้างถึงใน ศิริยา นิยมธรรม, 2544) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประเภทหูตึง การจัดบริการทางการศึกษานั้น ควรมุ่งเตรียมเด็กให้มีความพร้อมเพื่อการเรียนร่วม หลักสูตรควรเน้นการฝึกทักษะในการฟัง การแก้ไขการพูด การอ่านคำพูด การฝึกภาษา และการเรียนวิชาอื่นๆ ควบคู่กันไป สำหรับการเรียนในห้องเรียนนั้น เนื่องจากเด็กหูตึงจำเป็นต้องดูริมฝีปากและการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการพูด เพื่อใช้ในการอ่านริมฝีปาก ครูผู้พูดและครูสิ่งอื่น ๆ รอบตัว เพื่อเสริมการฟัง ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรจัดให้เด็กหูตึงได้เห็นปากผู้พูดอย่างชัดเจน โดยจัดที่นั่งของผู้เรียนให้เหมาะสมและมีแสงสว่างเพียงพอ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542) ส่วนเด็ก เด็กหูหนวก การเรียนการสอนนั้น การสื่อสารโดยใช้ภาษามือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าครูสอนด้วยภาษาพูด ก็ต้องมีล่ามภาษามือในการเรียนการสอนทุกครั้ง นอกจากนั้นจะต้องจัดให้มีผู้ช่วยจดคำสอนหรือบรรยาย (Note-taker) เพื่อให้เด็กนำไปศึกษาทบทวนได้ ซึ่งอาจเป็นเพื่อน ผู้ปกครอง อาสาสมัครหรือผู้ที่สถานศึกษาจัดให้ตามความเหมาะสมหรืออาจใช้การถ่ายเอกสารบันทึกคำสอนของเพื่อนๆ

หลักการเลือกสื่อการศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน เดวิส (Davies, 1981 : 192) ได้แนะนำหลักการเลือกสื่อการสอน สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน มีเนื้อหาถูกต้องทันสมัย เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน วิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเอง ควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน

จากหลักการเลือกสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพดังกล่าว กิดานันท์ มลิทอง (2536) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ผู้สอนควรจะต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะในเรื่อง 1) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน 2) จุดมุ่งหมายในการนำสื่อมาใช้ประกอบหรือร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำบทเรียน ใช้ในการประกอบคำอธิบาย ใช้เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์แก่ผู้เรียน หรือใช้เพื่อสรุปบทเรียน 3) ต้องเข้าใจลักษณะเฉพาะของสื่อชนิดต่างๆ แต่ละชนิดว่า สามารถสร้างความสนใจและให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างไรบ้าง 4) ต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งของสื่อการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา สื่อบางอย่างจะคุ้มค่าในการผลิตเองหรือไม่ หรืออาจหาซื้อได้ที่ไหนบ้าง

ครุฑแข่งก่และจอห์นสัน (1967 อ้างถึงใน นิภา เพียรเลิศ, 2534) ได้เสนอแนะให้มีการนำสื่อซึ่งรวมถึงเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกมาใช้ในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

- 1) กระดานดำ การใช้ควรจะทำให้ที่น่าสนใจโดยใช้ชอล์กสี เพราะสีจะช่วยทำให้ที่น่าสนใจและจำได้นาน การเขียนบนกระดานดำควรเขียนให้มีระเบียบ ขนาดของตัวอักษรต้องโตพอที่จะอ่านได้ชัดเจน ผู้สอนต้องไม่พูดขณะที่เขียนกระดาน เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำเป็นต้องใช้วิธีอ่านริมฝีปากด้วย
- 2) รูปภาพ ควรจะเป็นรูปสี เพื่อภาพจะได้น่าสนใจ เหมือนจริง และทำให้เด็กจดจำได้นาน ภาพที่ใช้อาจเป็นภาพถ่ายหรือรูปวาดก็ได้ และขนาดของภาพจะต้องมีขนาดที่ใหญ่พอที่ผู้เรียนจะมองเห็นรายละเอียดของภาพได้
- 3) บัตรคำ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านภาษา ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และการอ่าน แก่ผู้เรียน บัตรคำจะใช้ร่วมกับอุปกรณ์อื่นได้ เช่น บัตรภาพ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น
- 4) แผนที่ลูกโลก จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงอาณาเขตติดต่อของประเทศต่างๆ
- 5) ของจริง เป็นของจริงที่ครูนำมาประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักสิ่งเหล่านั้น และรู้จักชื่อลักษณะการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น เป็นการสร้างประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน
- 6) ของตัวอย่าง เป็นส่วนหนึ่งของของจริงซึ่งนำมาแทนของสิ่งนั้นการใช้อุปกรณ์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักสิ่งเหล่านั้นเช่นเดียวกับของจริง
- 7) หุ่นจำลอง เป็นของที่ทำเป็นตัวแทนของจริง แต่มีขนาดพอเหมาะที่จะนำมาศึกษาได้โดยง่าย สะดวก อาจถอดออกเป็นชิ้นๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่สอนได้โดยง่าย หรือหุ่นจำลองแต่โครงร่างภายนอกเพื่อให้นักเรียนได้เห็นลักษณะทั่วไปของสิ่งนั้นๆ
- 8) ของล้อแบบ เป็นสิ่งที่เลียนแบบจากของจริง และสามารถทำงานได้จริง เพื่ออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจการทำงานของสิ่งนั้นๆซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงๆ
- 9) การ์ตูน ได้มาจากการวาดหรือตัดมาทำเป็นเรื่องราวต่างๆ ใช้เป็นอุปกรณ์ดึงดูดความสนใจ และทำให้บทเรียนสนุกสนาน
- 10) แผนภูมิ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบ เพื่อให้การอธิบายเนื้อหาต่างๆ ง่ายขึ้น สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรใช้แผนภูมิอย่างง่ายๆ
- 11) แผนภาพ เป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยให้มองเห็นภาพประกอบได้ง่ายขึ้น โดยที่รายละเอียดของภาพจะหายไป จะทำให้เข้าใจสิ่งที่ยุ่งยากได้ง่ายขึ้น
- 12) กราฟ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวเลขลักษณะต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรจะใช้แผนสถิติอย่างง่ายๆ ไม่ซับซ้อน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
- 13) การจัดนิทรรศการ เป็นการแสดงถึงสิ่งที่ค้นคว้ามาแล้ว การจัดนิทรรศการนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น
- 14) การแสดงละคร เพื่อแสดงถึงลักษณะของสังคมการปกครอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของบุคคลดีขึ้น
- 15) การศึกษานอกสถานที่ จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับ

ประสบการณ์ตรง ทำให้พวกเขาได้มีประสบการณ์ในสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น และเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนด้วย

16) กระเจงเง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการอ่านริมฝีปาก การพูดบางคำยากแก่การฝึก กระเจงเงจะช่วยให้เด็กมองเห็นที่มาของเสียงพูดจากลำคอ หรือเพดาน และช่วยในการแก้คำพูดผิดของเด็กให้ถูกต้อง

จะเห็นได้ว่า สื่อที่ครูแข่งกันและจอห์นสันเสนอแนะให้นำมาใช้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นมีความหลากหลาย มีทั้งสื่อที่ครูสามารถผลิตใช้ได้เองอย่างง่าย ๆ และสื่อที่ใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น สื่อเหล่านี้ล้วนเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้การเรียนรู้ทางสายตาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการเรียนรู้ทางสายตาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสำคัญเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นจะต้องฝึกให้มีความสามารถในการรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ทางสายตา ซึ่งเป็นผลให้การเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับการพัฒนาขึ้นโดยลำดับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ดังต่อไปนี้ (๒) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการเรียนนอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม และพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๐/๓ กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ ภายใต้หลักการ แนวคิด การเชื่อมโยงการบูรณาการการทำงานที่มีรูปแบบพหุภาคี ลดข้อจำกัดการทำงานร่วมกันระหว่าง ภาคประชาสังคม องค์กรคนพิการ หน่วยงานภาครัฐ และกลไกสำคัญ ที่ทำให้คนพิการเข้าถึงสิทธิที่เป็นจริงมากขึ้น ซึ่งทำให้องค์กรภาคประชาสังคมด้านคนพิการเกิดความเข้มแข็งและสามารถนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดเจตนารมณ์และหลักการ ที่เน้นการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จึงจำเป็นต้องจัดให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและการให้ความช่วยเหลือแก่คนพิการในด้านการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงทุกระบบและทุกระดับการศึกษา กำหนดสาระสำคัญ มาตรา ๓ กำหนด นิยาม คำสำคัญ “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด “ผู้ดูแลคน

พิการ” หมายความว่า บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุตร สามเณร ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดที่รับดูแลหรือ
 รับอุปการะคนพิการ “แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล” หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัด
 การศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล “สถานศึกษาเฉพาะความ
 พิการ” หมายความว่า สถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ ทั้งใน
 ลักษณะอยู่ประจำ ไป กลับ และรับบริการที่บ้าน และที่สำคัญคือ “ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ”
 หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการโดยเฉพาะ โดยหน่วยงาน
 การศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ
 สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์และสถาบันทาง
 สังคมอื่นเป็นผู้จัด ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษามัธยมศึกษาและหลักสูตร
 ระยะสั้น

ทั้งนี้ มาตรา ๕ คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (๑) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรก
 เกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความ
 ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (๒) เลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดย
 คำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น (๓) ได้รับ
 การศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การ
 ทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและ
 บุคคล มาตรา ๗ ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศล ที่จัดการ
 การศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
 ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ มาตรา ๘ สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียน
 เฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่
 หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การ
 พัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด

จากสภาพปัญหา สถานการณ์ปัจจุบัน พบว่า คนพิการในประเทศไทยยังคงไม่สามารถใช้สิทธิใน
 การเลือกสถานศึกษาได้อย่างเต็มที่ คนพิการจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษาใกล้บ้าน
 หรือภายในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ได้ต้องถูกส่งไปเรียนในสถานศึกษาไกลบ้านและต้องอยู่ห่างจากครอบครัว
 เนื่องจากสถานศึกษาบางแห่งปฏิเสธไม่รับคนพิการเพราะอ้างว่าขาดความพร้อม ในส่วนของการรับนักศึกษา
 เข้าเรียนต่อในระดับชั้นอุดมศึกษาก็เช่นกัน มีการระบุในประกาศของบางสถาบันยังจำกัดประเภทความ
 พิการให้สามารถเข้าเรียนได้ในบางคณะเท่านั้น แม้ว่าพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.
 ๒๕๕๑ มาตรา ๘ จะบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าหากสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาถือว่าเป็นการ
 เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

แม้ว่าพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 จะได้บัญญัติไว้ให้บุคคล ครอบครัว หรือองค์กรในภาคส่วนอื่นนอกเหนือจากรัฐบาลสามารถดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนเฉพาะ ความพิการเพื่อจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัยให้แก่คนพิการได้ อันจะเป็นจุดเชื่อมโยงบริการใน ชุมชนที่คนพิการสามารถเข้าถึงอย่างแท้จริง แต่นับจนถึงปัจจุบันยังไม่ได้มีการดำเนินการให้มีศูนย์การเรียน เฉพาะความพิการขึ้นแต่อย่างใด

อีกทั้งจากข้อเสนอของคณะอนุกรรมการกิจการคนพิการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เสนอรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการให้ ควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ใน ประเด็นสำคัญ คือ การเร่งจัดตั้งศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ภาคประชาชน ซึ่งในพระราชบัญญัติ ดังกล่าวจะมีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการทั้งในบทนิยามและอีกหลาย มาตรา แต่เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นว่าในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในการจัดตั้งศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการไว้ ทำให้นับจนถึงปัจจุบันยังไม่มีศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการเกิดขึ้นเลย ทั้งนี้ ศูนย์การเรียนเฉพาะความ พิการเป็นกลไกสำคัญที่ถูกออกแบบมาให้เติมเต็มช่องว่างของระบบการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่ ภาครัฐไม่สามารถทำได้ เนื่องจากสถานศึกษาเฉพาะความพิการที่มีไม่เพียงพอและไม่สามารถสร้างเพิ่มเติม ได้เพราะจะขัดต่อกระแสโลกซึ่งมุ่งเน้น ไปที่การเรียนรู้ร่วม ประกอบกับสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้นั้นยัง ขาดปัจจัยในการสนับสนุนทำให้คนพิการไม่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ของแต่ละคนรวมทั้งยังมีคนพิการที่ถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าเรียนในสถานศึกษาอีกหลายแห่ง โดยเฉพาะ สถานศึกษาภายในชุมชนที่อาศัยอยู่เพราะความไม่พร้อมของสถานศึกษา

ดังนั้นการเตรียมความพร้อมศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการที่ดำเนินงานโดยครอบครัวและชุมชน จึงมีสำคัญยิ่งในการส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับคนพิการ ในทุก ประเภทและทุกระดับ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากการศึกษาอย่างทั่วถึงและมี คุณภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ที่เน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Participatory Action Research) และใช้การวิจัยเพื่อท้องถิ่น (Community Based Research) ดำเนินการวิจัย โดยแบ่งช่วงการวิจัยเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 ช่วงเตรียมการ

ก่อนทำการวิจัย ได้มีการชี้แจงให้ครูที่เรียนสุนทรวิจิตรได้ทราบรายละเอียด และได้ประสานงานทำความเข้าใจกับผู้ปกครองเด็กหูหนวก และทำความเข้าใจกับคณะกรรมการของสมาคมคนหูหนวกเจ้าหน้าที่ได้ทราบถึงที่มาของการทำงานวิจัยนี้

ช่วงที่ 2 ช่วงปฏิบัติการ

ช่วงปฏิบัติการคณะวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการดังนี้

1) การประชุมคณะทำงาน วางแผนกับคณะวิจัยได้มีจัดประชุมคณะทำงานและนักวิจัย ระยะเวลา 1 วัน หรือวิธีการทำงาน การวางแผนตารางงานการมอบหมายงานให้แก่แต่ละคนในการทำงาน รวมทั้งการศึกษาจากเอกสารเพื่อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องผลที่ได้/ข้อมูลที่ได้ในวันประชุม

1.1) ตารางงาน/แผนการทำกิจกรรมรวมถึงรายละเอียดที่จะเก็บข้อมูลของศูนย์

1.2) รูปแบบการสัมภาษณ์/การถอดบทเรียน

2) เนื้อหาการถอดบทเรียน ประกอบด้วย

2.1) การถอดบทเรียน/บทเรียนของใคร

2.2) บทเรียนอะไร / ด้านใดบ้าง

2.3) ประเด็นคำถาม

2.4) วงกรอบ ระบบการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการถอดบทเรียน

2.5) เป้าหมายบทเรียนรู้/การประเมิน/การออกแบบการเรียนรู้

3) ระบบการบริหารงานศูนย์

3.1) ระบบบริหาร

3.2) ระบบการจัดการ

3.3) แผน

- แผนการจัดการเรียนรู้
- แผนการสอน
- สอบถามข้อมูลจากครูผู้สอน ,พ่อแม่

4) หลักสูตร

- 4.1) เป้าหมายของหลักสูตรการเรียนรู้
- 4.2) เนื้อหาของหลักสูตรการเรียนรู้
- 4.3) วิธีการ
 - การออกแบบการเรียนรู้
- 4.4) ระบบการประเมินผลการเรียนรู้

ช่วงที่ 3 ช่วงสรุปผลการวิจัย

เนื่องจากว่าข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดเป็นข้อมูลที่ยังไม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลแต่อย่างใด คณะวิจัยได้นำมาศึกษาและพิจารณาว่าจะใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างไร รวมทั้งมีการทำการบันทึกจัดเก็บ และนำข้อมูลนั้นมารวบรวม และเอาข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการ วิเคราะห์หรือสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับความรู้จากการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัยซึ่งจะได้ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ให้เป็นสารสนเทศพร้อมที่จะนำไปสรุปผลรายงานการวิจัยได้ การที่เราสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเป็น จัดเก็บข้อมูลได้อย่างเป็นระบบส่วนหนึ่งมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการที่ทางมูลนิธิฯ ได้จัดเป็นการเพิ่มพูนความรู้จากที่ทำการวิเคราะห์ไม่เป็นเราก็สามารถที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้

3.2 วิธีการวิจัย

3.2.1 ศึกษาจากเอกสาร

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมความพร้อมของเด็กอนุบาลจากเอกสารต่างๆ ที่ทางสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมได้มีการเก็บรายละเอียดไว้

ข้อมูลที่ได้ในการศึกษาเอกสาร

- 1) ประวัติเด็กหูหนวกที่ทำการความพร้อม
- 2) แผนการสอนเด็กหูหนวกในการเตรียมความพร้อม
- 3) หลักสูตรเตรียมความพร้อม
- 4) รายละเอียดของหลักสูตร เนื้อหา วัตถุประสงค์ กระบวนการและผลลัพธ์ของการเตรียมความพร้อม

3.2.2 ทบทวนการทำงานของศูนย์ที่ผ่านมา

การทบทวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมความพร้อมของเด็กและการทำงานของศูนย์รวมทั้งรายละเอียดต่างที่ศูนย์ได้ทำ ปัญหาอุปสรรค การให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ที่ผ่านมาศูนย์มีการดำเนินการอย่างไร

3.2.2.1 ข้อมูลที่ได้ในการทบทวนการทำงานของศูนย์ที่ผ่านมา

รูปแบบการทำงานของศูนย์

- 1) ระบบการบริหาร
- 2) ระบบการจัดการ
- 3) ระบบการสนับสนุน
- 4) ระบบอัตรากำลัง
- 5) ระบบการประสานงาน
- 6) ปัญหาอุปสรรค

3.2.2.2 ระบบการเตรียมความพร้อมเด็กอนุบาลที่ผ่านมา

3.2.3 สัมภาษณ์เจ้าของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมความพร้อมเด็กอนุบาล

กิจกรรมนี้จัดเพื่อให้รู้การทำงาน การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรที่ใช้ในการเตรียมความพร้อม รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการส่งต่อเด็กอนุบาลที่เตรียมความพร้อมแล้วเข้าเรียนร่วมถึงเพื่อหาข้อมูลศักยภาพและความสามารถของครูอนุบาลและถามในศูนย์เตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำเครื่องมือ เพื่อใช้ในการศึกษาจัดเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่ได้ในการประชุม

- 1) บทบาทการจัดการ
- 2) ผู้ปกครอง/เด็กอนุบาล/ทีมงาน
- 3) การสนับสนุนระบบล่ามภาษามือ
- 4) การดูแลเรื่องอาหาร
- 5) การดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย
- 6) การดูแลเรื่องความสะดวกของศูนย์ฯ
- 7) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

3.2.4 การสนทนากลุ่มครูสอนเด็กอนุบาลเรียนร่วมและผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนสุนทรวิจิตร

กิจกรรมนี้จัดเพื่อให้รู้การทำงาน การจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนเด็กปกติ แต่ได้รับเด็กหูหนวกเข้าเรียนร่วมวิธีการสอนของครู รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการสอนเด็ก

3.2.5 การเยี่ยมบ้านครอบครัวคนหูหนวกที่ได้รับการเตรียมความพร้อมจากศูนย์เตรียมความพร้อม เป็นการออกเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์พ่อแม่ผู้ปกครองต่อการนำลูกเข้ามาเตรียมความพร้อมที่ศูนย์เตรียมความพร้อมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมและความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อลูกๆ หลังจากเตรียมความพร้อมแล้ว

3.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำร่างหลักสูตร เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ดูในเรื่องของหลักสูตรการสอนของศูนย์ที่ผ่านมาและเอกสารสื่อที่ใช้ในการสอนมีอะไรบ้าง ครูผู้สอนได้สอนอะไรบ้าง

3.2.7 ระดมความคิดเห็นพัฒนาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนร่วม เพื่อให้ที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ปกครองครู ได้ให้ความเห็นต่อหลักสูตรที่ทางศูนย์ได้ดำเนินการมาว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งควรมีการทำให้ความเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ ที่ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 นักเรียนในโรงเรียนสุนทรวิจิตรที่เป็นเด็กหูหนวก จำนวน 15 คน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน และระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ผ่านการเตรียมจากศูนย์การเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

3.3.2 เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมจำนวน 3 คน

3.3.3 ครูล่ามจำนวน 3 คน

3.3.4 พี่เลี้ยงจำนวน 2 คน

3.3.5 คณะครูจากโรงเรียนสุนทรวิจิตรจำนวน 5 คน

3.3.6 ผู้ปกครองเด็กหูหนวกจำนวน 15 คน

3.3.7 ครูหูหนวกจำนวน 3 คน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาการวิจัยเรื่อง “การศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กहुหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ” โดยขอเสนอผลการศึกษาโดยมีหัวข้อดังนี้

4.1 บริบทของชุมชนที่ทำการศึกษา

4.2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

4.3 กระบวนการทำงานของศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กहुหนวก

4.4 องค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วม

4.1 บริบทของชุมชนที่ทำการศึกษา

4.1.1 สมาคมคนहुหนวกจังหวัดนครพนม

เมื่อปีพ.ศ.2550 สมาคมคนहुหนวกจังหวัดนครพนมได้ทำโครงการศูนย์การเรียนรู้เด็กहुหนวกจังหวัดนครพนมเพื่อของบประมาณในการสนับสนุนจากสำนักงานสถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.) และได้รับการสนับสนุนจาก สสพ. เมื่อปี พ.ศ.2551 ในการจัดศูนย์การเรียนรู้เด็กहुหนวกก่อนการเรียนร่วมนั้นจะเป็นการเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กहुหนวก การใช้ชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมครอบครัว ทั้งการที่ต้องอยู่ร่วมกับคนปกติและยังสอนการเรียนรู้ การเขียนการอ่าน ซึ่งเป็นการสอนเหมือนกับเด็กอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียน มีเด็กहुหนวกที่อยู่ในช่วงก่อนวัยเรียนและช่วงวัยเรียน เข้าร่วมร่วมโครงการทั้งสิ้น 18 คนที่อยู่ในจังหวัดนครพนม

หลังจากที่ได้เตรียมเด็กได้ประมาณ 1 ปี ก็ได้ส่งเด็กเหล่านี้เข้าสู่ระบบการศึกษาที่ทางภาครัฐจัดให้ โดยได้ส่งไปที่โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานีหลังจากได้ประมาณหนึ่งเทอมการศึกษาทางสมาคมได้ออกชุมชนเพื่อหาข้อมูลของคนहुหนวกพบว่าเด็กที่เราส่งไปเรียนนั้นได้กลับมาอยู่บ้านกับครอบครัวซึ่งทางสมาคมได้สอบถามถึงสาเหตุที่รับเด็กกลับมาอยู่กับครอบครัวว่ามาจากสาเหตุใดก็ได้รับคำตอบจาก พ่อ แม่ และญาติๆ ของเด็กว่า คิดถึง เป็นห่วง โรงเรียนอยู่ไกล ค่าใช้จ่ายเยอะ นี่คือนสาเหตุเบื้องต้นที่เด็กต้องกลับมาอยู่บ้านสมาคมจึงได้หารือกับคณะกรรมการร่วมทั้งพ่อแม่เด็กहुหนวกถึงแนวทางที่จะให้เด็กได้เข้าโรงเรียนที่ใกล้บ้านที่สุด ในการคุยกันครั้งนั้นก็ได้มีทีมจาก สสพ. ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนร่วมของเด็กहुหนวก

สมาคมฯ จึงได้จัดทำ “โครงการเรียนร่วมของเด็กहुหนวก” โดยได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณด้านการให้คำแนะนำจาก สสพ. และได้รับความร่วมมือเรื่องสถานที่ที่จะให้เด็กเข้าเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวิจิตรที่อยู่ในจังหวัดนครพนมและเป็นโรงเรียนเด็กปกติทั่วไปโดย สมาคมคนहु

หนวกได้สนับสนุนครูที่เป็นครูคนหูหนวกครูที่เป็นล่ามภาษามือเข้าไปช่วยในการสอนการสื่อสารของเด็กหูหนวกกับคุณครูและปกติโดยก่อนเด็กจะเข้าสู่โรงเรียนเรียนร่วมทางสมาคมฯจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับเด็กทั้งการอยู่ร่วมกับคนทั่วไป การสื่อสาร รวมทั้งการฝึกทักษะพื้นฐานของการเรียนทั้งหมดที่เป็นระดับอนุบาลให้กับเด็กก่อน

4.1.2 โรงเรียนสุนทรวิจิตร

โรงเรียนสุนทรวิจิตร เดิมชื่อ โรงเรียนบำรุงสตรี ตั้งขึ้นใน พ.ศ.2460 เพราะว่ารับเฉพาะนักเรียนหญิง ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2477 กระทรวงธรรมการให้โรงเรียนสตรี สังกัดกรมสามัญศึกษา รับผิชอบเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งจัดเป็นโรงเรียนสหศึกษาและเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น " โรงเรียนบำรุงวิทยา" จนกระทั่งปี พ.ศ.2489 โรงเรียนบำรุงวิทยาเปลี่ยนสังกัดจากกรมวิสามัญศึกษามายู่กรมสามัญศึกษา เพราะการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง ได้เจริญขึ้นเรื่อยๆ และแผนการศึกษาชาติก็เปลี่ยนไป โดยได้กำหนดให้นักเรียนไทยมีความรู้ตามเกณฑ์บังคับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ป.1) ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 (ป.7) โรงเรียนบำรุงวิทยาก็เปลี่ยนไปตามแผนการศึกษาชาติซึ่งก็ได้จัดการเรียนการสอนจนถึงชั้น ป.7 และตามระเบียบของกรมสามัญศึกษาในขณะนั้นโรงเรียนกรมสามัญศึกษาควรจะต้องชื่อตามชุมชนเพื่อให้ประชาชนทั่วไปรู้จักและจดจำได้ง่ายขึ้น โรงเรียนบำรุงวิทยาจึงเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า " โรงเรียนถนนสุนทรวิจิตร(บำรุงวิทยา)" ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสุนทรวิจิตร ต่อมาได้ตัดคำว่า "ถนน" ออกจนเป็น " โรงเรียนสุนทรวิจิตร(บำรุงวิทยา)" นับแต่นั้นมาจวบจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันโรงเรียนสุนทรวิจิตรมีนักเรียนในเขตพื้นที่บริการทั้งหมด 777 คน ประกอบด้วย นักเรียนชาย จำนวน 398 คน นักเรียนหญิง จำนวน 379 คน โรงเรียนสุนทรวิจิตร มุ่งมั่นให้นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้สู่ความเป็นสากลในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก รักยี่สิบสิ่งแวดล้อม ชุมชนมีส่วนร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข "และโรงเรียนสุนทรวิจิตรยังมีพันธกิจที่จะต้องทำคือ

1) จัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

2) จัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน

3) จัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้สมรรถนะที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน เน้นการสร้างความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และภาษาในประเทศอาเซียน (ภาษาเวียดนาม)

4) เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและใจ ให้การบริการทางด้านสุขภาพอย่างทั่วถึง

5) สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยในท้องถิ่น

6) คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

4.2 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือเด็กที่ได้รับการคัดเลือกให้มาเตรียมความพร้อมในศูนย์ของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม มีจำนวน 7 คน ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กแต่ละคนได้ดังนี้

1) เด็กชายชนกานต์ พินิจใหม่ อายุ 13 ปี อยู่บ้านเลขที่ 26/1 ถ.สว่างนคร ต.ในเมือง จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 4 ขวบ ผ่านการเตรียมความพร้อมจากศูนย์เตรียมความพร้อมแล้วส่งต่อที่โรงเรียนโสตมุกดาหาร ได้เทอมหนึ่งแล้วย้ายไปที่โรงเรียนโสตอุดรได้หนึ่งปีกลับมาอยู่ที่ศูนย์นครพนมเช่นเดิม

ตอนที่เข้ามาสมาคมไม่ได้เรียนหนังสือ ได้ภาษามือนิดหน่อยเพราะพ่อแม่เป็นคนหูหนวกและอายุแค่ 4 ขวบ การเรียนรู้ภาษามือรู้ภาษามือเป็นคำๆ เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะใช้บ่อยและจะมีการสื่อสารกับพ่อแม่บ่อยๆ กิจกรรมในศูนย์จะมานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาดตนเองเนื่องจากมีครูล่ำมคอยสอนที่บ้านมีแค่คนหูหนวกบางอย่างอาจจะไม่รู้ ถูกหรือผิด อยู่ที่ศูนย์จะสอนให้ตลอด สาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือที่เป็นสากลคุยได้เฉพาะภาษามือธรรมชาติ

2) เด็กชายศุภวิชญ์ บัวดาอายุ 12 ปี อยู่บ้านเลขที่ 36 ม.11 ต.นามะเขือ อ.ปลาปาก จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์ อายุ 4 ขวบ และศูนย์เตรียมความพร้อมแล้วส่งต่อที่โรงเรียนโสตมุกดาหาร ได้หนึ่งเทอมแล้วกลับมาอยู่บ้านตอนที่เข้ามาสมาคมไม่ได้เรียนหนังสือ ช่วยเหลือตัวเองได้นิดหน่อย ไม่รู้ภาษามือเลย ส่วนมากจะใช้การชี้นิ้ว กิจกรรมในศูนย์จะมานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาดตนเองเนื่องจากมีครูล่ำม สาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือ ไม่รู้จะสื่อสารอย่างไร ถ้าอยู่กับพ่อแม่ก็จะไม่รู้ภาษามือเท่าไร มาที่ศูนย์จะรู้และมีเพื่อนและจะช่วยให้ตัวเองได้

3) เด็กหญิงปรางพทย์ นันสี อายุ 14 ปี อยู่บ้านเลขที่ 138 ม.3 ต.กุดาไก่อ อ.ปลาปาก จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 5 ขวบ เมื่อผ่านการเตรียมความพร้อมที่และศูนย์เตรียมความพร้อมแล้วส่งต่อที่โรงเรียนโสตมุกดาหาร ได้หนึ่งเทอมแล้วกลับมาอยู่บ้านคิดถึงพ่อแม่ตอนที่เข้ามาสมาคมไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่รู้ภาษามือเลย การเรียนรู้ภาษามือไม่ได้เรียนรู้เลยตอนอยู่บ้าน มาที่ศูนย์ถึงได้เรียนภาษามือ กิจกรรมในศูนย์จะมานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาดตนเองเนื่องจากมีครูล่ำมคอยสอน สาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือเพราะเป็นคนหูดีไม่รู้จะสื่อสารอย่างไรถ้าอยู่กับพ่อแม่ก็จะไม่รู้ภาษามือเลยที่ศูนย์จะรู้ภาษามือและมีเพื่อน

4) เด็กหญิงเกตุลดา วงศ์แสงสอน อายุ 13 ปี อยู่ที่บ้านเลขที่ 39 ม.2 ต.สีชมพู อ.นาแก จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 6 ขวบ ก่อนมาเคยเรียนร่วมกับเด็กปกติอยู่ชั้นอนุบาลโรงเรียนบ้านสีชมพู การเรียนรู้ภาษามือไม่ได้เรียนรู้เลยตอนอยู่บ้านเพราะมีแค่คนพูดได้ การสื่อสารก็จะชี้มือ กับเพื่อนที่โรงเรียนเช่นกันมาที่ศูนย์ถึงได้เรียนภาษามือ กิจกรรมในศูนย์จะมานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มี

เพื่อนและรู้การพัฒนาตนเองเนื่องจากมีครูล่าม สาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือเพราะเป็นคนหูดี ไม่รู้จะสื่อสารอย่างไรถ้าอยู่กับพ่อแม่ก็จะไม่รู้ภาษามือเลยและเวลาเรียนกับหูดีไม่รู้เรื่องมาที่ศูนย์จะรู้ภาษามือและมีเพื่อน

5) เด็กหญิงสุริรัตน์ พรหมคนชื่อ อายุ 14 ปี อยู่บ้านเลขที่ 27 ม.6 ต.นาคู่อ.นาแก จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 7 ขวบก่อนมาเคยเรียนร่วมกับเด็กปกติอยู่ชั้น ป.1 การเรียนรู้ภาษามือไม่ได้เรียนรู้เลย ตอนอยู่บ้านเพราะมีแต่คนพูดได้ การสื่อสารก็จะจี๋มือ กับเพื่อนที่โรงเรียนเช่นกันมาที่ศูนย์จึงได้เรียนภาษามือ กิจกรรมในศูนย์จะมานอนพักที่ศูนย์เพราะว่าจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาตนเองเนื่องจากมีครูล่ามคอยสอนสาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือเพราะเป็นคนหูดีไม่รู้จะสื่อสารอย่างไรถ้าอยู่กับพ่อแม่ก็จะไม่รู้ภาษามือเลย และเวลาเรียนกับหูดีไม่รู้เรื่องมาที่ศูนย์จะรู้ภาษามือและมีเพื่อน

6) นายกฤตกร ภาคทอง อายุ 15 ปี อยู่บ้านเลขที่ 177 หมู่ 14 ต.นาคำ อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 10 ขวบ ตอนที่เข้ามาสมาคมเรียนหนังสือชั้น ป.3 ได้เขียน ได้เรียน อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจ ไม่เคยเรียนภาษามือเลย เมื่ออายุ 10 ขวบมาเริ่มต้นใหม่ กิจกรรมในศูนย์มานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาตนเองในลักษณะที่เป็นคนหูหนวกเนื่องจากมีครูล่ามสาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะ พ่อแม่ไม่รู้ภาษามือ ไม่รู้จะสื่อสารอย่างไรเรียนได้ อ่านไม่ได้ รู้แต่สื่อกับคนอื่นไม่ได้ มาที่ศูนย์จะรู้และมีเพื่อน

7) เด็กชายหัสบดี วงษ์พาน อายุ 10 ขวบ อยู่บ้านเลขที่ 110 ม.3 ต.คำเตย อ.เมือง จ.นครพนม ตอนแรกเข้ามาที่ศูนย์อายุ 4 ขวบ ตอนที่เข้ามาสมาคมเรียนหนังสือที่ศูนย์เด็กเล็กบ้านวังไซ ได้ภาษามือธรรมชาติ เขามีแม่เป็นคนหูหนวก สื่อสารกับแม่ได้ ตอนอายุ 4 ขวบต้องมาเริ่มต้นใหม่ กิจกรรมในศูนย์ มานอนพักที่ศูนย์เพราะจะได้เรียนรู้ภาษามือ มีเพื่อนและรู้การพัฒนาตนเองในลักษณะที่เป็นคนหูหนวกเนื่องจากมีครูล่าม สาเหตุที่มาอยู่ศูนย์เพราะพ่อแม่ไม่รู้ภาษามือ ไม่รู้จะสื่อสารอย่างไรเรียนได้ อ่านไม่ได้ รู้แต่สื่อกับคนอื่นไม่ได้ มาที่ศูนย์จะรู้และมีเพื่อน

4.3 กระบวนการทำงานของศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวก

4.3.1 รูปแบบการทำงานของศูนย์

4.3.1.1 ระบบการบริหาร

บททวนกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา จากการทบทวนกระบวนการทำงานของศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาพบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคต่างดังนี้

การบริหารจัดการของศูนย์เตรียมความพร้อม ศูนย์จะมีระบบการบริหารจัดการตั้งแต่การจัดการคนบุคลากรที่เข้ามาทำงานตลอด บทบาทหน้าที่แบ่งตามความสามารถของแต่ละบุคคลไม่ได้

ดูว่าจบอะไรมาเอาที่มาด้วยใจเป็นที่ตั้งและมีความสามารถตรงไหนทำตรงนั้นความรับผิดชอบของแต่ละคนก็แตกต่างกันแต่ที่เหมือนกันคือในหนึ่งคนรับผิดชอบหลายหน้าที่ซึ่งหน้าที่ของแต่ละคนก็เฉพาะด้านเฉพาะความสามารถ เช่น พี่เลี้ยงดูแลเด็ก แม่บ้านทำอาหาร ครูล่ามภาษาเมื่อ เจาหน้าที่โครงการครูหูหนวก เป็นต้นแต่ทุกคนต้องได้ภาษาเมื่อ มีการติดตาม ประเมินผลการทำงาน

การรับเด็กหูหนวกเข้ามาระบบการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกที่ผ่านมามีเกณฑ์ในการรับเด็กจะรับเด็กอายุ 2-5 ขวบ เด็กที่ศูนย์เราจะสอนการฟังเรื่องการใช้ชีวิตในแต่ละวัน การช่วยเหลือตนเอง การอยู่ร่วมกับคนอื่นและการเรียนการสอนทางด้านภาษามือควบคู่กับการเรียนภาษาไทยโดยคุณครูที่รับผิดชอบเขาจะสอนตั้งแต่การอาบน้ำแปรงฟัน การใส่เสื้อผ้า การล้างถ้วยล้างจาน ตลอดจนมารยาทที่ต้องอยู่ร่วมกับคนอื่นและจะมีการบริหารจัดการภายในศูนย์ตั้งแต่เรื่องของอาหาร การดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย รวมถึงดูแลเรื่องความสะอาดของศูนย์ฯ โดยจะมีพี่เลี้ยงคอยดูแล ตั้งแต่ตื่นเช้าขึ้นมาต้องทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ทั้งตอนเช้า ตอนกลางวัน ตอนเย็น ตอนกลางคืน และในการจัดเตรียมอาหารก็จะมีพี่เลี้ยงช่วย ดูแลเด็กๆ ตอนกินข้าวรวมทั้งช่วยเก็บกวาดบริเวณศูนย์ และซักผ้าให้เด็ก แต่ถ้าเวลาเมื่อเด็กไม่สบายจะมีพี่เลี้ยงคนรับผิดชอบในการพาไปหาไปหาหมอ ดูแลเช็ดตัวให้ยาตอนที่ไม่ว่าสบาย ในการทำความสะอาดที่นอนและสถานที่เรียนเราจะสอนเด็กๆ ให้รู้จักทำให้ช่วยกันทำและที่ศูนย์ก็จะพัฒนาทักษะในด้าน ภาษามือให้เด็กๆ ตามรายละเอียดนี้สอนภาษามือพื้นฐาน สอนทักษะการใช้ชีวิตประจำวันมีการถอดบทเรียน (ทุก 3 เดือน) นำเสนอ/ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างภาคีเครือข่ายการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิการมีการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศสื่อการเรียนรู้พัฒนาหลักสูตร

ในส่วนการบริหารเงินหรืองบประมาณที่ได้มาตั้งแต่ทำโครงการเมื่อปี 2550 ได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานส่งเสริมสุขภาพคนพิการไทย (สสพ.) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สปสช. สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (ตอนนี้เป็นกรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ)งบประมาณที่ได้มาเป็นการทำโครงการระยะสั้น 1 ปี, 3 เดือน หรือ ไม่ก็เป็นวัน เช่น 3 วัน โครงการที่จัดทำเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ไม่มีปัญหาใดๆ

ในปี 2550 การใช้จ่ายเงินในระยะ 3 ปีแรกเป็นไปตามที่เราได้เขียนไว้ในโครงการหรือที่เรามีการวางแผนกันเอาไว้ เช่นค่าใช้จ่ายเด็ก เราจะให้เด็กไปโรงเรียนวันละ 10 บาท ค่าอาหารเราจะคิดเฉลี่ยเป็นรายเดือนเดือนละ 5,000 บาท และมีค่าสามล้อที่ต้องจ่ายเพิ่มเดือนละ 3,000 บาท ส่วนค่าน้ำ ค่าไฟ ใช้เงินส่วนตัวเองในการจ่ายเพราะเด็กพักที่บ้านของตัวดิฉันเอง ตั้งแต่ปี 2554-ปัจจุบัน เด็กเริ่มโตขึ้น ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นค่าอาหารก็เพิ่มมากขึ้น เงินที่อยู่ในโครงการไม่มีแล้วค่าอาหารจาก 5,000 ก็เพิ่มขึ้นบ้างส่วนค่าใช้จ่ายที่ให้เด็กไปโรงเรียนผู้ปกครองจะให้กับตัวเด็กเอง ส่วนค่าอาหาร ค่าของใช้ สามล้อผู้ปกครองให้กับสมาคม 1,500 บาทต่อเดือน ได้บ้างไม่ได้บ้าง ส่วนข้าวที่บ้านใคร

ทำนาเราก็เอามาจะได้ลดปัญหาค่าใช้จ่ายมีการจัดทำรายงาใช้จ่ายเงินช่วงที่มีโครงการแต่พอโครงการหมดเป็นเงินติดันเองโดยส่วนมากการทำรายรับรายจ่ายไม่ได้เก็บละเอียดนัก

จุดแข็ง

- 1) ด้านตัวผู้นำองค์กร มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมที่จะทำงานด้านศูนย์เตรียมความพร้อม
- 2) บุคลากรและเจ้าหน้าที่ ครูหูหนวก ครูล่าม ที่มีความตั้งใจและทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงาน
- 3) มีที่ตั้งเป็นเอกเทศ

จุดอ่อน

- 1) งบประมาณในการบริหารจัดการ เงินเดือน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหารไม่เพียงพอต่อการจัดการ มีงบประมาณในการสนับสนุนน้อยมาก เนื่องจากในบางครั้ง ทางสมาคมจะต้องหาเงินทุนมาสำรองจ่าย
- 2) อาคารสถานที่ ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆและยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องเรียน แคม ห้องนั่งไม่เพียงพอ เรือนนอนไม่พอกับความต้องการ

4.3.1.2 ระบบการจัดการ

1) การจัดการคน/บุคลากร

โดยบุคลากรที่เข้ามาทำงานที่สำคัญจะต้องมาด้วยใจทั้งหมดเพราะไม่มีค่าตอบแทนใดๆและการทำงานหรือการทำหน้าที่ทุกคนต้องได้รับการพัฒนา คนไหนไม่ได้ภาษามือต้องเรียน คนไหนไม่ได้คอมพิวเตอร์ก็ต้องฝึกอบรมเพราะฉะนั้นบุคลากรเราจะได้รับการพัฒนาตลอด และมีการแบ่งบทบาทหน้าที่โดยแบ่งบทบาทตามความสามารถของแต่ละบุคคลไม่ได้คิดว่าจบอะไรมาเอาที่มาด้วยใจเป็นที่ตั้งและมีความสามารถตรงไหนทำตรงนั้น ความรับผิดชอบของแต่ละคนก็แตกต่างกันแต่ที่เหมือนกันคือในหนึ่งคนรับผิดชอบหลายหน้าที่ซึ่งหน้าที่ของแต่ละคนก็เฉพาะด้านเฉพาะความสามารถ เช่น พี่เลี้ยงดูแลเด็ก แม่บ้านทำอาหาร ครูล่ามภาษามือ เจ้าหน้าที่โครงการ ครูหูหนวก เป็นต้นแต่ทุกคนต้องได้ภาษามือและจะมีการติดตาม ประเมินผลการทำงาน เจ้าหน้าที่ พี่เลี้ยงเด็ก แม่บ้าน

2) การจัดการสำนักงาน

สถานที่ เราได้มีการจัดหาโดยเข้าพบผู้ใหญ่ในจังหวัด องค์การบริหารจังหวัด ถามดูว่าพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบมีอาคารว่างเปล่าหรือไม่ถ้ามีเราทำหนังสือขออนุเคราะห์ ที่ที่เราได้มาได้มาจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม เราได้อาคารว่างที่เก่า ชำรุด ทางเราต้องมาระดมทุนจัดทำผ้าป่าหาเงินมาซ่อมแซมปรับปรุงจนเป็นสำนักงานในปัจจุบัน เครื่องใช้สำนักงานบางอย่างเราขออนุเคราะห์ เช่นคอมพิวเตอร์เก่า ตู้เอกสาร พัดลม อุปกรณ์ต่างๆ และมีหางบประมาณในการจัดซื้อก็มี

3) การจัดการเงิน

ถ้าเป็นการบริหารจัดการในสำนักงาน เรื่องของการเงินเราไม่เคยมีการจัดสรรว่าเราจะแบ่งส่วนอย่างไรเนื่องจากงบประมาณที่ได้มาไม่ได้เป็นระยะยาวเป็นงบจากการทำโครงการเท่านั้น และแต่ละโครงการก็มีงบประมาณเท่าที่มีตามกิจกรรม เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการค่าน้ำค่าไฟก็จะมาจากการขอรับบริจาค การขายสินค้าเป็นต้น ส่วนเรื่องอัตราค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ก็มีการให้บริการล่ามภาษามือแล้วนำมารวมเป็นก้อนจัดสรรให้ทุกคนซึ่งไม่มากมายเท่าไรนักการใช้จ่ายเงินไม่ได้ลงตัวทุกครั้ง บางครั้งได้จัดสรรเจ้าหน้าที่ บางครั้งก็ไม่มี ก็จะได้ตอนที่ทำกิจกรรมโครงการที่เราจะบอกว่าค่าเดินทางนอกนั้นไม่มีเลยไม่สามารถที่จะบอกได้ชัดเจนว่า บริหาร

4) โครงสร้างการทำงาน

เรามีโครงการสร้างการทำงาน มีที่ปรึกษา มีคณะกรรมการ มีคณะทำงานที่ชัดเจน และส่วนมากคณะทำงานก็คือกรรมการบางคนที่อยู่สำนักงานและเจ้าหน้าที่

5) การกำกับติดตาม

การติดตามการดำเนินงานของโครงการก็ต้องดูว่าเราทำกิจกรรมโครงการอะไร ถ้าเป็นเรื่องของล่ามภาษามือเราก็จะมีการประเมินการใช้ภาษามือของล่าม ให้ล่ามได้ฝึกใช้ ถ้าเป็นโครงการสอนคนหูหนวกเราก็จะตามดูว่าหลักจากอบรมเขาได้เพื่อนไหม เขาสื่อสารได้ไหม แต่เป็นโครงการอาชีพเราก็จะไปดูว่าทำอาชีพจริงไหม มีการต่อยอดหรือเปล่าคนที่ทำงานหรือเจ้าหน้าที่ พี่เลี้ยงเด็กเขาทำงานกับเราในการติดตามเราก็แค่จะดูเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3.1.3 ระบบการสนับสนุน

ศูนย์เตรียมความพร้อม ได้รับการสนับสนุนจากหลายๆหน่วยงาน

1) ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมสุขภาพคนพิการในสังกัดไทย (สสพ.) ในเรื่องศูนย์การเรียนรู้เด็กหูหนวกจังหวัดนครพนม ระยะเวลา 1 ปี

2) ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม การส่งเสริมอาชีพอิสระคนพิการในชุมชน ระยะเวลา 2 ปี

3) ได้รับการสนับสนุนเรื่องอาคาร สถานที่จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม ระยะเวลา ปี 2554-ปัจจุบัน

4) ได้รับการสนับสนุนสถานที่เรียนเด็กหูหนวก จากโรงเรียนสุนทรวิจิตร ตั้งแต่ปี 2550-ปัจจุบัน

5) ได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนมในการสนับสนุนการทำโครงการต่างๆ ได้ทุกปี

6) ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช) สนับสนุนโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน

4.3.1.4 ระบบอัตราค่าจ้าง

ในศูนย์เตรียมความพร้อมมีบุคลากรในศูนย์ดังนี้

- 1) ครูสอนเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวก มี 2 คน
- 2) ล่ามครูหูดี มี 4 คน
- 3) ล่ามครูหูหนวก มี 2 คน
- 4) พี่เลี้ยง มี 3 คน
- 5) เด็กหูหนวก 15 คน

4.3.1.5 ระบบการประสานงาน

1) การติดต่อประสานงานภายใน มีการจัดประชุมในเรื่องการทำงานก็จะเชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ปรึกษา กรรมการเข้ามาให้ ข้อคิดเห็นบ้างให้คำแนะนำบ้าง จัดเวทีระดมความคิดบ้าง ในการประสานงานก็จะประสานกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้งานของเราพัฒนาไปได้ มีการขอแนะ เคารห์ ขอใช้สถานที่บ้างรวมทั้งทางด้านการวิชาการ วิธีการสื่อสารที่จะทำให้งานผ่านไปได้อย่างดีคือ เข้าพบ พูดคุย ชี้แจงจะชัดเจนที่สุด การแจ้งข้อมูลทางโทรศัพท์บ้าง จดหมายบ้างหรือนัดมาพบปะ พูดคุย ทุกส่วนงานที่อยู่ในศูนย์เราจะทำงานร่วมกัน มีข้อมูล มีข่าวสารเราจะมาพบปะพูดคุยหาหรือ กันตลอด เพื่อให้การทำงานของเราไปได้ด้วยดี

2) ติดต่อประสานงานภายนอก ในการติดต่อประสานงานเรื่องสถานที่เรียนเด็ก เราจะติดต่อ ผ่านที่ปรึกษาของศูนย์ และบ้างครั้งเราเข้าไปติดต่อเองแต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ

4.3.1.6 ปัญหาอุปสรรค

มีปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุน เนื่องจากการทำโครงการไม่ผ่านบ้าง งบประมาณไม่เพียงพอบ้าง และยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นภายในศูนย์เช่น การลาออกของพี่เลี้ยง เจ้าหน้าที่ เป็นต้น

4.3.2 ระบบการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกที่ผ่านมา

ระบบการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกที่ผ่านมาที่สมาคมคนหูหนวกได้ดำเนินการ ดังนี้

- 1) รับเด็กอายุ 2-5 ขวบ
- 2) สอนภาษามือพื้นฐาน

- 3) สอนทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน
- 4) ถอดบทเรียน (ทุก 3 เดือน)
- 4) นำเสนอ/ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 5) ภาควิชาหรือฝ่ายการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิการ
- 6) มีการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ สื่อการเรียนรู้พัฒนาหลักสูตร

4.4 องค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วม

4.4.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวก

4.3.1.1 ครู โรงเรียนสุนทรวิจิตร

ทัศนคติของครูที่มีต่อเด็กจากที่ไม่เข้าใจ และไม่สนใจกลุ่มเด็กหูหนวก พบว่ามีการเปลี่ยนทัศนคติเพื่อให้เด็กได้มีโอกาส และในส่วนในทัศนะของผู้อำนวยการ โรงเรียนสุนทรวิจิตรมองว่า ครูต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองในเรื่องงบประมาณ และเรื่องสื่อการสอน ซึ่งครูมองว่าเป็นการสร้างโอกาสให้เด็กหูดี เป็นกำไรของเด็กปกติที่ได้เรียนรู้เพื่อนที่มีความต่าง ได้สื่อสารภาษามือและครูส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ดีกับเด็กหูหนวก เพราะเด็กหูหนวกมีความอ่อนน้อม มีน้ำใจ ชอบเข้าไปทักทายครูในโรงเรียน

4.3.1.2 ครูล่ามภาษามือและครูหูหนวก

จำเป็นต้องมีการผลักดันเรื่องบุคลากร ซึ่งในครูดูแลเด็กพิการ 1 คน ต้องรับผิดชอบเด็กจำนวนมาก และบางโรงเรียนที่มีเด็กพิการก็ยังไม่มีการจ้างครูพี่เลี้ยง

4.3.1.3 ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญที่จะมีส่วนร่วมในการสอนเด็ก เด็กหูหนวกต้องเป็นภาษามือก่อนอันดับแรก ซึ่งในเริ่มแรกเป็นระยะที่สำคัญเช่นเดียวกับชีวิตคนปกติ ดังนั้นการทำให้พ่อแม่สามารถรู้ภาษามือเพื่อช่วยสอนลูกของตนเองตั้งแต่เริ่มต้น

ความเป็นห่วงลูกเมื่อต้องส่งลูกไปเรียนหนังสือ

- กลัวลูกไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ถ้าห่างจาก พ่อแม่
- กลัวไม่มีใครดูแลลูก
- กลัวลูกลำบาก
- กลัวคนอื่นรังเกียจ / รังแกลูก

ทัศนคติที่เกิดขึ้นของผู้ปกครองที่ถือว่าเป็นการปิดโอกาส

- ไม่ให้ลูกเรียนเพราะลูกหูหนวก
- ไม่กล้าเปิดเผยต่อสังคม
- ไม่ให้ลูกทำสิ่งที่ชอบ / ถนัด
- ไม่เปิดโอกาสให้ลูกในด้านต่างๆ (เช่น การศึกษา อาชีพ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม)

ตอนแรกผู้ปกครองมีอคติกับคนพิการ (คนหูหนวก) ไม่อยากให้เรียนหนังสือ อยากให้ช่วยพ่อแม่ทำงานที่บ้านบอกว่า “ลูกคนเดียวเลี้ยงได้” บางคนไม่อยากส่งลูกมาเรียนบอกว่า “เป็นห่วง” ทั้งๆที่อยู่บ้านก็ไม่ได้ดูแลอะไร แต่สมาคมคนหูหนวกได้พยายามอธิบายให้เข้าใจ จนปัจจุบันนี้ผู้ปกครองก็จะบอกว่าสบายใจที่ลูกๆได้มาที่ศูนย์ได้มาเรียน เขาสามารถที่ช่วยตัวเองได้และยังได้เรียนหนังสืออีกด้วยและผู้ปกครองยังอยากให้ลูกได้เรียนสูงๆ ถ้ามีโรงเรียนที่อยู่ใกล้ๆ บ้าน

4.4.2 การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา

การจัดการเรียนสอนสำหรับเด็กหูหนวกที่ โรงเรียนสุนทรวิจิตร “เรียนแยก” 3 วิชา คือ วิชาภาษาไทย วิชาสังคม และวิชาคณิตศาสตร์ นอกเหนือจาก 3 วิชานี้ คือ “เรียนร่วม” เราจะมีการสอนเสริมให้เด็กในวันเสาร์ อาทิตย์ เพราะเด็กอาจจะตามไม่ทันตอนเรียนในเวลาปกติ และในช่วงโมเรียนที่ 6 ซึ่งจะว่างก็จะมีการทบทวนบทเรียนทุกวัน และจะมีการสอนแยกทีละคนสำหรับตรงส่วนไหนที่ยังไม่เข้าใจ และการเรียนรู้ของเด็กหูหนวกต้องประกอบด้วยภาพ หรือ วีดีโอเป็นสำคัญ

ปัญหาอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรคที่พบการจัดการเรียนการสอนแบบรัฐ มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ เพราะงบประมาณจำเป็นต้องความร่วมมือจากชุมชนเข้ามาช่วย และทางโรงเรียนยังขาดเทคโนโลยีช่วยในการสอนในห้องเรียนพิเศษ ขาดล่ามในห้องเรียน เนื่องจากยังมีปัญหาในการจัดการบุคลากรในการจ้างครูหูหนวก และครูล่ามภาษามือ

4.4.3 หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ

4.2.3.1 หลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ

ปี 2551 สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม ได้ทดลองจัดการเรียนรู้เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนส่งเข้าสู่การเรียนร่วม สิ่งอยากเห็น การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กหูหนวกให้มีทักษะชีวิต ทักษะการใช้ภาษามือ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้ อย่างมี

ความสุขเด็กนักเรียนจะได้รับการอบรมบ่มนิสัย ให้มีความรัก ความเมตตา กรุณา มี
 กิริยามารยาทที่ดีงาม มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ซื่อสัตย์สุจริต กล้าหาญ มีความกตัญญู มั่นใจ
 ในตนเอง รู้จักคิด รู้จักทำ มีความเสียสละ มีระเบียบวินัย ปฏิบัติหน้าที่ของตน ในสังคมด้วย
 ความรับผิดชอบ ศึกษาขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของไทย

รูปแบบการดำเนินการด้านการบริหาร จัดการ ครอบครัวมาส่งเด็กที่สมาคมคนหู
 หนวก แบบกินนอน อยู่ฟรี เนื่องจากบ้านไกล ครอบครัวยากจน เด็กจะกลับไปอยู่กับพ่อแม่
 ผู้ปกครองในช่วงปิดเทอมเท่านั้น ที่พัก ใช้บ้านส่วนตัวของ นายกสมาคม แบ่งออกเป็น สอง
 ส่วน ส่วนที่เป็นที่พักสำหรับเด็กหญิง พักในบ้าน มีเจ้าหน้าที่ผู้หญิง ดูแล สำหรับเด็กผู้ชาย พัก
 ในเรือนแถว ที่ปลูกขึ้นใหม่ โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้ชายดูแล ค่าใช้จ่ายนั้นสมาคมจัดหางบประมาณ
 ในรูปแบบการเขียนโครงการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ
 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม การขอรับบริจาค การ
 จัดทำสินค้า ผลิตภัณฑ์ ขายช่วงเทศกาลสำคัญ

รูปแบบการดำเนินการด้านการเรียนรู้ จะดำเนินควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตประจำวัน
 โดยเน้นการปฏิบัติจริง ด้วยการออกแบบการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม เช่น งานประเพณีสำคัญ
 การปลูกผัก การเพาะเห็ด การเลี้ยงปลาในท่อซีเมนต์ ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจ
 พอเพียง กิจกรรมการเรียนรู้ จำลองแบบห้องเรียน โดยกำหนดตาม ตารางช่วงเวลา การเรียนรู้
 ดังนี้

1) กิจกรรมการเตรียมความพร้อม

ช่วงเวลา	กิจกรรม
05.00 – 06.00 น.	ตื่นนอน พับเก็บที่นอนให้เรียบร้อย กวาดบ้านถูบ้าน ทำความสะอาดศูนย์
06.00 – 07.00 น.	ปฏิบัติภารกิจส่วนตัว อาบน้ำแปรงฟัน แต่งตัว
07.00-08.00 น.	รับประทานอาหารเช้า เก็บกวาด ล้างถ้วยจานที่กินข้าว
08.00-12.00 น.	การเรียนรู้ภาษามือไทย การเล่าเรื่องด้วยภาษามือ
12.00-13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน แปรงฟัน ล้างถ้วยจาน
13.00-14.00 น.	เด็กนอนพักกลางวัน
14.00-16.00น.	การเรียนรู้นอกห้องเรียน การปลูกพืชผัก การเจริญเติบโต การทำกระทง การทำขนม
16.00-18.00 น.	ทำอาหาร พับเก็บเสื้อผ้า รับประทานอาหารเช้า ล้างถ้วยล้างจาน ทำความสะอาด
18.00-19.00 น.	อาบน้ำ แต่งตัว เล่นนันทนาการ สวดมนต์ ไหว้พระ

20.00 น.	เข้านอน
----------	---------

2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

(1) เพื่อใช้เป็นหลักสูตรสำหรับการเตรียมความพร้อมให้เด็กหูหนวกก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ

(2) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะชีวิตในทุกด้านของเด็กหูหนวก และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3) ขอบข่ายเนื้อหาแบ่งเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ขอบข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ภาษามือ โดยเด็กต้องรู้ภาษามือพื้นฐาน ด้านการสื่อสารเบื้องต้น การรู้จักชื่อภาษามือของตนเอง ชื่อภาษามือของเพื่อน ของครู และการใช้สีหน้าท่าทาง การเล่านิทาน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กหูหนวกสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้โดยการสื่อสารด้วยภาษามือเพื่อเปิดช่องทางการสื่อสารเด็กหูหนวก

การดำเนินการจัดการเรียนรู้ในศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวก ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

เนื้อหา	รายละเอียดเนื้อหา	วิธีการ	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้
ภาษามือไทย	1. คำศัพท์ภาษามือหมวดต่างๆ 2. การใช้สีหน้าท่าทาง 3. การใช้สื่อการเรียนการสอนโดยใช้วัตถุเสมือนจริงและรูปภาพ 4. ทิศทางของท่ามือ 5. การฝึกการใช้ภาษามือ	การสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษามือ แบบซ้ำ คิดซ้ำทำ ทำบ่อยๆ การเล่านิทาน	บัตรคำ/บัตรภาพ สื่อเสมือนจริง ของจริง

ส่วนที่ 2 ขอบข่ายเนื้อหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เช่น การดำรงชีวิตประจำวัน การเก็บกวาดบ้าน พับเก็บที่นอน การดูแลตนเอง การช่วยเหลือผู้อื่น การเรียนรู้ในห้องเรียน การเรียนรู้ตามรอยพ้ออย่างพอเพียง

วัตถุประสงค์

1) เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการเจริญเติบโตของพืช ประโยชน์ของพืช

2) เพื่อให้เด็กหูหนวกมีจินตนาการด้านศิลปะ

3) เพื่อให้เด็กรู้จักการช่วยเหลือตนเองและคนอื่น

เนื้อหา	รายละเอียดเนื้อหา	วิธีการ	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้
วิทยาศาสตร์	1. การเจริญเติบโตของพืช 2. ชนิดของพืช 3. การปลูกและการดูแล	การทดลอง การฝึกปฏิบัติ/ ปลูกพืช แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	ของจริง บัตรภาพ บัตรคำ
ศิลปะ	1. วาดรูปทรง 2. การระบายสีด้วยสีแท่ง สี เทียน 3. การวาดรูปตามจินตนาการ และระบายสี	- ครูอธิบายขั้นตอนการวาด ภาพ การระบายสี - สาธิตให้เด็ก ๆ ดูเป็น ตัวอย่าง เด็ก ๆ ทำตามที่ละ ตอนจนเข้าใจแล้วจึงให้ เด็ก ๆ ทำเอง	กระดาษ ดินสอ ยางลบ สี

ส่วนที่ 3 ขอบข่ายเนื้อหาการเรียนรู้พัฒนาทักษะทางสังคม ในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับ
บุคคลในครอบครัว ในสังคมที่ต้องอยู่ร่วมกับคนปกติ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม
ร่วมงานประเพณีท้องถิ่น งานประเพณีจังหวัด กริยามารยาท การควบคุมอารมณ์

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กผู้มารยาทการได้เรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้
อย่างมีความสุข

เนื้อหา	รายละเอียดเนื้อหา	วิธีการ	สื่อ อุปกรณ์ ที่ใช้
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	1.การไหว้ 2. มารยาทงามอย่างไทย 3. การดำรงชีวิตประจำวัน 4.ร่วมงานประเพณีสำคัญ ของท้องถิ่น เช่นงานบวช งานไหลเรือไฟ 5.นิทานคุณธรรม	- ครูอธิบายขั้นตอน กิจกรรมต่างๆ - สาธิตให้ดูและให้เด็ก ๆ ทำตาม - เด็กฝึกปฏิบัติเยอะๆ - การร่วมขบวนงาน ต่างๆ	ของจริง/แบบประเมิน/ แบบข้อมูลการ เปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ 4 การเตรียมความพร้อมด้านการเรียนรู้ เช่น สอนทักษะการอ่าน การเขียน
การอ่านปาก การฝึกพูด การใช้ภาษามือ การสะกดนิ้วมือ การนับเลข

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กหูหนวกสามารถเขียนอักษรไทยได้ เด็กอ่านและเขียน
คำศัพท์เป็นคำๆ และที่เป็นประโยคได้

เนื้อหา	รายละเอียดเนื้อหา	วิธีการ	สื่อ อุปกรณ์ ที่ใช้
ภาษาไทย	1. ฝึกเขียนอักษรไทย 2. ฝึกเขียนคำศัพท์ 3. ฝึกการเขียนประโยค 4. ฝึกการอ่านคำศัพท์ ด้วยภาษามือและฝึก สะกดด้วยนิ้วมือ	- ฝึกปฏิบัติ ทำใบงาน แบบทดสอบ - ฝึกการสะกดด้วยนิ้วมือ - ฝึกอ่านคำ ประโยค สั้นๆด้วยภาษามือ	กระดาษ ดินสอ ปากกา แผนภูมิพยัญชนะภาษา มือไทย แผนภูมิตำแหน่งสระใน นิ้วมือ
คณิตศาสตร์	1. ฝึกเขียนตัวเลข 2. จำนวนนับ 3. การบวกเลขและลบ เลข	- ฝึกปฏิบัติการนับเลข ด้วยภาษามือ โดยครูทำ ให้ดูแล้วให้เด็กๆทำตาม ทีละขั้นตอน - ทำใบงาน - แบบทดสอบ	กระดาษ ดินสอ ปากกา

4) กลุ่มเป้าหมาย เด็กหูหนวก ช่วงอายุ 0-5 ปี

5) เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ จำนวน 9 คน คนหูหนวก 4 คน คนหูดี 5 คน ดังนี้

ที่	ครูผู้สอน	รับผิดชอบ เนื้อหา ด้าน
1	นส.นิลวรรณ ปิติพัฒน์ คนหูหนวก	ทำแผนการสอน สอนภาษามือไทย สอนทักษะการใช้ชีวิตสอน มารยาทการอยู่ร่วมกัน การเข้าสังคม การเล่านิทาน
2	นายวิทยา โคตรภู คนหูหนวก	สอนภาษามือไทย กิจกรรมนอกห้องเรียน สอนมารยาทการอยู่ ร่วมกัน การดำรงชีวิตประจำวัน การแสดงของเด็กหูหนวก สอน คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ศิลปะ และสังคม
3	นางสาวเพลิน ไชยสาร คนหูหนวก	การสอนภาษามือ ฝึกการเขียนตัวเลข จำนวนนับ ฝึกการบวก/ลบ เลข และกิจกรรม
4	นางสาวอุมพร ใจตรง คนหูหนวก	ดูแลเด็กหูหนวก อาบน้ำ แต่งตัว กินข้าว ทำความสะอาดที่อยู่อาศัย การ ซักผ้า ประกอบอาหาร
5	นายสุรศักดิ์ ศิวขำ คนหูดี	การสอนภาษาไทย ภาษามือไทย ดูแลเรียนนอนเด็กชาย การ ดำรงชีวิตประจำวัน
6	นายพุทธสา กิณนรีแซ คนหูดี	การสอนภาษาไทย การประสานงานหน่วยงานต่างๆ การหา งบประมาณสนับสนุน

ที่	ครูผู้สอน	รับผิดชอบ เนื้อหา ด้าน
7	นางสาวพิมพ์มาดา สุริยาราช คนहुดี	งานล่ามภาษามือ การประสานงานกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง
8	นางสาวทินกร บุตรพันธ์ คนहुหนวก	ดูแลเรือนนอนเด็กหญิง ดูเด็กหูหนวก อาบน้ำ แต่งตัว กินข้าวและความสะอาด การซักเสื้อผ้า
9	นางสงกรานต์ ผาทา คนहुดี	งานล่าม งานอาหาร งานดูแลพยาบาลเบื้องต้นยามเด็กเจ็บป่วย และนำส่งโรงพยาบาล

6) บรรยาการการจัดห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์กระตุ้นการเรียนรู้
ต่างๆ สื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

ที่	สื่อการสอน	กระตุ้นการเรียนรู้
1.	สื่อบัตรภาพ/บัตรคำประกอบภาพ	ใช้ประกอบการสอนภาษามือไทยโดยใช้ภาพเป็นสื่อเสมือนจริง เนื่องจากเด็กไม่เคยเห็นภาพนี้ กระตุ้นความจำเพราะเด็กใช้การมองด้วยตาเป็นตัวรับสื่อต่างๆ ใน การจดจำ
2.	โปสเตอร์ผัก,ผลไม้	เพื่อกระตุ้นให้รู้จักชื่อผักผลไม้โดยมีภาพประกอบ
3.	โปสเตอร์หัดอ่านภาษาไทย	ฝึกท่องจำอักษรไทยซึ่งมีภาพประกอบเพื่อจดจำง่าย
4.	โมเดลสัตว์	ใช้สอนคำศัพท์ภาษามือไทยให้เห็นรูปร่างสัตว์จริงมีขนาดเล็กกว่า ของจริง
5.	โมเดลผลไม้	ใช้ภาษามือคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้โดยให้เห็นวัตถุเสมือนจริงที่มี ขนาดเท่าของจริง
6.	ตัวต่อพลาสติก	ฝึกพัฒนาเรื่องสีและรูปร่างและรูปทรงของวัตถุ
7.	ลูกบอลสี	ฝึกจดจำคำศัพท์เรื่องสีต่างๆ
8.	ตุ๊กตาผ้า	เด็กได้เรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของครอบครัวผ่านการแสดง ตุ๊กตาผ้า ในการดำรงชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก
9.	ตารางรูปสัตว์ต่างๆ	เด็กหูหนวกได้ฝึกการเขียนคำศัพท์ บอกชื่อประเภทของสัตว์ตาม ภาพ
10.	กระดาดตัวเลข	ฝึกการนับเลขเรียงลำดับตัวเลขให้ถูกต้อง
11.	ชาร์ตสะกดนิ้วมือ	ฝึกการสะกดอักษรไทยด้วยภาษามือ

7) การประเมินผลการเรียนรู้จากหลักสูตร

ที่	ชื่อ-สกุล	ชื่อเล่น	อายุ (ปี)	การวัดผลการเรียน												ผู้ประเมิน	
				ภาษามือ				การเขียน				การอ่าน					
				4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		
1	ค.ช. หัสบดี วงศ์พาน	คิง	5	/							/					/	วิทยา
2	ค.ญ. ศิริพร ปู่ห้วยพระ	หญิง	12		/				/						/		วิทยา
3	ค.ช. อธิชนม์ พาพลงาม	บอส	11		/				/						/		วิทยา
4	ค.ญ. กนกกลัดดา สุขวิญญู	ฮ็อต	7				/				/					/	วิทยา
5	ค.ช. ชัยนฤทธิ์ พฤกษชาติ	เลม่อน	7			/					/					/	วิทยา
6	ค.ญ. จุติพร สุขเอียด	ก้อย	9			/			/					/			วิทยา
7	ค.ช. นนทวัฒน์ ทองสี	แจ๊ค	7			/					/					/	วิทยา
8	ค.ช. กฤตกร ภาคทอง	บาส	10		/				/				/				วิทยา

หมายเหตุ : ระดับ 4 : ดีมาก, ระดับ 3 : ดี, ระดับ 2 : ปานกลาง, ระดับ 1 : ช้า / พยายาม

4.4.4 อภิปรายผลหลักสูตรและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กอนุหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพเพื่อ
 ทบทวนกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กอนุหนวกก่อนเรียนร่วมสมาคมคนหูหนวกจังหวัด
 นครพนมที่ผ่านมาที่มุ่งพัฒนาหลักสูตรและความพร้อมของเด็กในการส่งเด็กอนุหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา
 และศึกษายกประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กอนุหนวกทั้ง หลักสูตร การ
 จัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน ล่ามภาษามือ ดังนั้นจึงกำหนดเป้าหมายในการเตรียมความพร้อมของเด็กอนุ
 หนวกก่อนเรียนร่วม ด้านการสื่อสาร ด้านการคิด ด้านการแสดงออกของเด็กด้านการเข้าสังคม ที่มี
 ประสิทธิภาพและมีศักยภาพ และจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษามือ การเขียน และครูผู้สอนเป็น
 องค์ประกอบที่สำคัญในการเตรียมความพร้อม เด็กอนุหนวกที่ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมที่ศูนย์การ
 เตรียมความพร้อมสมาคมคนหูหนวก จังหวัดนครพนมมีศักยภาพเท่ากับเด็กปกติไม่ว่าจะเป็นทักษะในด้าน

ต่างๆ เช่น การพัฒนาตนเอง การเข้าร่วมกับสังคม การสื่อสาร ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กหุนวสามารถที่จะทำกิจกรรมเหล่านั้นได้โดยไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ โดยมีรายละเอียดที่สามารถอภิปรายได้ดังนี้

4.4.4.1 ด้านการสื่อสาร

นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ด้านการสื่อสารและสามารถใช้ติดต่อสื่อสารตลอดจนการอ่านและการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อยู่ในระดับดี ซึ่งส่งผลดีต่อการใช้ทักษะชีวิตการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนในการเรียนร่วมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหุนวก่อนเรียนร่วมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหุนวทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนล่ามภาษามือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เด็กชายชนกานต์ พินิจใหม่ ได้บอกว่า “ การสื่อสารภาษามือถึงแม้จะเป็นการสื่อสารที่เข้าใจยากผมก็ต้องเรียนและสื่อสารครับเพราะการใช้ภาษามือเป็นภาษาหลักที่ผมต้องใช้ครับ”

เด็กชายกฤตกร ภาคทอง “ ภาษามือคือภาษาที่คนหูหนวกต้องใช้ในการสื่อสารครับถ้าไม่สามารถสื่อสารได้ก็เท่ากับเราไม่สามารถเรียน อ่านหนังสือได้ครับ”

เด็กหญิงสุริรัตน์ พรหมคนชื่อ “ได้สื่อสารภาษามือแล้ว รู้สึกมีความสุข เข้าใจ และไม่และอ่านออกเขียนได้”

4.4.4.2 ด้านการคิด

นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต การคิดวิเคราะห์และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับดี ซึ่งส่งผลดีต่อการตัดสินใจรวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหุนวก่อนเรียนร่วมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหุนวทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนล่ามภาษามือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เด็กชาย ชนกานต์ พินิจใหม่ “ โตขึ้นผมอยากเป็นช่างซ่อมรถยนต์ครับ เพราะพ่อผมทำอาชีพซ่อมรถครับ”

เด็กหญิงเกตุลดา วงศ์แสงสอน “ก่อนที่จะเข้ามาเรียนที่ศูนย์หุนวเป็นเด็กที่มอมแมมค่ะ พอได้มาเรียนรู้กับเพื่อนๆทำให้รู้จักดูแลตัวเอง”

4.2.3.3 ด้านการแสดงออกของเด็กด้านการเข้าสังคม

นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ด้านการแสดงออกของเด็กด้านการเข้าสังคม อยู่ในระดับดี ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจาก การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล ที่มีความสำคัญที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์ไม่ว่าจะเป็น ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว ระหว่างเพื่อน รวมทั้งครูผู้สอนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา

ตนเองของนักเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหูหนวก ทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน ล่ามภาษามือ ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เด็กชายสุภวิชญ์ บัวดา “ถ้าผมกลับบ้านผมชอบไปเล่นกับเพื่อนหูดีใกล้ๆบ้าน” เด็กหญิงปรางหทัย นันสี “หนูเป็นตัวแทนในการกิจกรรมกลุ่มในโรงเรียนค่ะ”

สิ่งที่หลักสูตรประเด็นทักษะชีวิต และทักษะทางสังคมให้เพิ่มมากขึ้น อาทิ สังคมหรือจังหวัดทำกิจกรรมอะไร ประเพณีท้องถิ่น อยากให้น้องๆ ได้เข้ามามีส่วนในสังคม เพื่อให้สังคมได้รับรู้ว่าเรามีส่วนร่วม มีที่ยืนในสังคม โดยตั้งแต่ต้นนอน รู้จักเก็บอุปกรณ์นอน ทำความสะอาด ช่วยเหลืองานครู และเมื่อมาเรียนร่วมกับนักเรียน สุนทรวิจิตรและบ้านสำราญ ทำให้เห็นเป็นตัวอย่างได้ว่าทำได้ดีกว่าปกติ ทำกิจกรรมที่บ้านพัก เข้าไปเรียนร่วม และกลับมาทำกิจกรรมงานบ้าน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาระบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ ตามวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1 เพื่อศึกษากระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมของสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมที่ผ่านมาทั้งในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเด็กหูหนวกเข้าสู่ระบบการศึกษา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า กระบวนการทำงานศูนย์เตรียมความพร้อม มีปัญหาอุปสรรคในด้าน

1.งบประมาณในการบริหารจัดการ เงินเดือน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหารไม่เพียงพอต่อการจัดการ มีงบประมาณในการสนับสนุนน้อยมาก เนื่องจากในบางครั้ง ทางสมาคมจะต้องหาเงินทุนมาสำรองจ่าย

2. อาคารสถานที่ ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆและยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นห้องเรียน แคมป์ ห้องนำไม่เพียงพอ เรือนนอนไม่พอกับความต้องการ

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 คือเพื่อศึกษาองค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมในการเรียนร่วมสำหรับเด็กหูหนวกทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน และล่ามภาษามือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการเตรียมความพร้อมของเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมด้านการสื่อสาร ด้านการคิด และด้านการแสดงออกของเด็กด้านการเข้าสังคม เด็กหูหนวกที่ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมที่ศูนย์การเตรียมความพร้อมสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมมีศักยภาพเท่ากับเด็กปกติไม่ว่าจะเป็นทักษะในด้านต่างๆเช่นการพัฒนาตนเอง การเข้าร่วมกับสังคม การสื่อสาร ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กหูหนวกสามารถที่จะทำกิจกรรมเหล่านั้นได้โดยไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ

ผลการศึกษาดังกล่าวเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยทั้ง 2 ประการ คือ

1. เด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วมมีความพร้อมและมีศักยภาพด้านการสื่อสาร การคิด การแสดงออก การเข้าสังคม

2. การจัดการเรียนการสอน การใช้ภาษามือ การเขียน และครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเตรียมความพร้อม

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังกล่าว ทีมวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) โรงเรียนในจังหวัดนครพนมควรมีนโยบายทางสังคมที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาของเด็กหูหนวกให้ได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพของเด็กหูหนวกแต่ละคน พร้อมทั้งกำกับดูแลด้านการจัดสรรงบประมาณประจำปีรองรับนโยบายดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในสังกัด เขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 หรือโรงเรียนในสังกัดเทศบาลและสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็กพิการรวมทั้งสนับสนุนครูล่ามภาษามือ

(2) โรงเรียนในจังหวัดนครพนม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล ควรมีนโยบายสนับสนุนครูสอนเด็กหูหนวกให้กับโรงเรียนในสังกัดที่มีเด็กหูหนวกเข้าไปเรียนร่วม โดยการสนับสนุนเงินเดือนและสวัสดิการให้กับครูสอนเด็กหูหนวกให้ได้มากกว่าครูที่สอนเด็กทั่วไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๐. พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๓.

มยุรี เพชรอักษร. คู่มือคัดกรองและกระตุ้นพัฒนาการเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ ๖. ชัยงใหม่ : บริษัท บีเอสดีการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๓.

โรงพยาบาลราชานุกูล. คู่มือส่งเสริมพัฒนาการเด็ก: การทดสอบ และฝึกทักษะ อายุ ๔-๕ ปี. พิมพ์ครั้งที่ ๔.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๓๗.

วัชร บวรณสิงห์ อารมย์ ฉนวนจิตร. จริยธรรมและภาวะผู้นำในการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ ๓

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๘.

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม. หลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ พุทธศักราช ๒๕๕๘. ม.ป.ท., ๒๕๕๘.

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดหนองบัวลำภู. หลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม พัฒนาศักยภาพ และเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กพิการ. ม.ป.ท., ๒๕๕๘.

สมนึก ธาตุทอง. เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. ม.ป.ท., ๒๕๔๘

สุขพัชรา ชัมเจริญ. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง. พิมพ์ครั้งที่ ๑.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, ๒๕๔๔.

สุนีย์ ภูพันธ์. แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. ชัยงใหม่ : The knowledge center, ๒๕๔๖.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (๒๕๕๒-๒๕๕๙). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด, ๒๕๕๓.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. หลักเกณฑ์และวิธีการปรับใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ๒๕๕๕.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. คู่มือช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม(Early Intervention : EI) เด็กพิการสำหรับโรงเรียนเฉพาะความพิการและศูนย์การศึกษาพิเศษ. ม.ป.ท., ๒๕๕๑.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. แนวทางการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการพัฒนาศักยภาพ

สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ของศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช ๒๕๕๐.

กรุงเทพมหานคร สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, ๒๕๕๐.

เอกรินทร์ สิมหาสาธ. กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่การปฏิบัติ. ท.ป.ท., ๒๕๔๕.

ภาคผนวก

หลักสูตรเตรียมความพร้อม

เด็กอนุบาลก่อนเรียนร่วม

คำนำ

จังหวัดนครพนม เป็นพื้นที่ที่มีเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นจำนวนมาก จัดเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือโดยการกระตุ้น และส่งเสริมพัฒนาการตั้งแต่วัยแรกเริ่ม พัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อม ที่ผ่านมามีสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมยังไม่มีหลักสูตร หรือแนวทางการจัดที่ชัดเจน และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็ก

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมจึงได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วม เพื่อช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และฟื้นฟูสมรรถภาพ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยได้รับความร่วมมือจากบุคลากร จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดนครพนม นายกสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม ผู้บริหารและครูโรงเรียนสุนทรวิจิตร เจ้าหน้าที่ของสมาคมคนหูหนวก และผู้ปกครองเด็กหูหนวก ประชุมเชิงปฏิบัติการร่างหลักสูตร และแนวทางการใช้หลักสูตรนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ และการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มให้แก่บุคคลบกพร่องทางการได้ยินอย่างมีคุณภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการโดยมีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม ขอขอบคุณคณะที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ ที่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วม จนประสบความสำเร็จด้วยดี

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

บทที่ 1

สาระสำคัญของหลักสูตร

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมได้เห็นความสำคัญตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม การส่งเสริมพัฒนาการ การอบรมเลี้ยงดูและเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้เด็กพัฒนาตนเอง ตามลำดับขั้นของพัฒนาการอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยมีหลักการเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ยึดหลักการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม การอบรมเลี้ยงดู และเตรียมความพร้อม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุขตามศักยภาพประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมในการพัฒนาเด็ก ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วม เพื่อช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและฟื้นฟูสมรรถภาพ สำหรับเด็กหูหนวก อายุ 3-5 ปี และเด็กหูหนวกอายุ 6-10 ปี จึงมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เต็มตามศักยภาพที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็น ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล

หลักสูตรเตรียมความพร้อมเด็กหูหนวกก่อนเรียนร่วม เพื่อช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและฟื้นฟูสมรรถภาพ สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ระยะแรกพบ หรือแรกเริ่มความพิการ สามารถปรับใช้ในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

1.วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 1.เพื่อให้เด็กมีร่างกายเจริญเติบโตตามพัฒนาการและมีสุขนิสัยที่ดีตามศักยภาพ
- 2.เพื่อให้เด็กมีใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้อย่างประสานสัมพันธ์กัน
- 3.เพื่อให้เด็กมีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
- 4.เพื่อให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
- 5.เพื่อให้เด็กมีความชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย

- 6.เพื่อให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ตามศักยภาพ
- 7.เพื่อให้เด็กมีความรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
- 8.เพื่อให้เด็กสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตามศักยภาพ
- 9.เพื่อให้เด็กสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ตามศักยภาพ
- 10.เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้ตามศักยภาพ
- 11.เพื่อให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ตามศักยภาพ
- 12.เพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ตามศักยภาพ

2.กลุ่มเป้าหมายตามหลักสูตร

กลุ่มเป้าหมายในการจัดทำหลักสูตร ได้แก่ เด็กहुหนวค อายุ 3-6 ปี และเด็กहुหนวคอายุ 7-10 ปี

3.ระยะเวลาในการใช้หลักสูตร

1 ปีตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

4.โครงสร้าง

หลักสูตรเตรียมความพร้อมเด็กहुหนวคก่อนเรียนร่วม เพื่อช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและฟื้นฟูสมรรถภาพก่อนเรียนร่วม ประกอบด้วย เนื้อหากลุ่มทักษะ 7 ทักษะ คือ ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะความเข้าใจและการใช้ภาษา ทักษะทางสติปัญญา/วิชาการ ทักษะทางอารมณ์ สังคม จิตใจทักษะอื่นๆตามความต้องการจำเป็นเฉพาะ

ทักษะ	เนื้อหา	จำนวน (ชั่วโมง)
1.ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่	- การทรงตัว ยืนตัวตรง - การกระโดด กระโดดข้ามเส้น - การเดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าอย่างคล่องแคล่ว - การใช้กระดานทรงตัว - การวิ่ง - การรับและส่งลูกบอล - การถีบจักรยาน - กิจกรรมเข้าจังหวะ	10 %
2.ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	- จัดเขียนเส้นตามอิสระ	15%

	- การต่อก้อนไม้ - ร้อยลูกปัด - ปั้นดินน้ำมัน - ดอบล้อก - การตัดกระดาษด้วยกรรไกร - การวาดภาพและระบายสี - การจัดภาพตัดต่อ - การใช้สายตาและมือทั่วไป - การปั้นดินน้ำมัน - การขีดเขียน	
--	---	--

ทักษะ	เนื้อหา	จำนวน (ชั่วโมง)
3.ทักษะการช่วยเหลือตนเอง	- การรับประทานอาหารและดื่มน้ำ - การจับถาด - การทำความสะอาดร่างกาย - การแต่งตัว - การเล่น - การปฏิบัติตนในสังคม - การรับผิดชอบงานบ้าน	10%
4.ทักษะความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา	- การรับรู้เสียงและคำ - การแสดงสีหน้าท่าทางและคำพูด - การอ่านริมฝีปาก - การออกเสียงพยัญชนะและสระ - การสร้างคำ วลีและประโยค - การใช้ประโยคในระดับสนทนา	25%
5. ทักษะทางสติปัญญา / วิชาการ	- เขียนตามเส้นประ - การฝึกกล้ามมือ - คัดลอกตามแบบ	15%

	- แยกสี - บอกสิ่งของสองสิ่ง - วาดภาพระบายสี - หาบัตรชื่อตนเองเมื่อปนกับชื่อคนอื่น - หยิบตัวเลขตามคำสั่ง - เตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์	
6. ทักษะทางอารมณ์ สังคม จิตใจ	- มีสุขภาพจิตดี ร่าเริงแจ่มใส - เล่นกับเด็กอื่นกับกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ - รู้จักแสดงออกทางสังคมวัฒนธรรมและความเป็นไทย เช่น การไหว้ - รู้จักรับและให้คำชมเชย - การเข้าแถว / ระเบียบแถว	10%

ทักษะ	เนื้อหา	จำนวน (ชั่วโมง)
7. ทักษะอื่นๆตามความต้องการจำเป็นเฉพาะ	- การใช้เครื่องช่วยฟัง - การฝึกฟังเสียง - การฝึกแยกเสียง - การฝึกเปล่งเสียง - การฝึกออกเสียง - การฝึกพูด / แก้ไขการพูด - ภาษามือหรือภาษาท่าทาง - การสะกดนิ้วมือ - การปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจา / ท่าทาง / ภาษามือ - การเตรียมการอ่าน และการใช้ภาษามือ	15 %

6. กิจกรรมหลักสูตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ฉะนั้นครูผู้จัดประสบการณ์ต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องตามศักยภาพ และความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้

เครื่องมือต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นนำมาใช้ประกอบการสอนเพื่อช่วยถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ จากนามธรรมสู่รูปธรรม เพื่อให้เด็กทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

การวัดและประเมินผล

วิธีการประเมินผล

การประเมินทักษะสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

- การประเมินผลก่อนเรียน ให้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ของผู้เรียน และดำเนินการประเมิน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
- การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลเพื่อติดตามความก้าวหน้า และนำข้อมูลมาพิจารณา ปรับปรุง แผนการสอนรายบุคคล (IIP)
- การประเมินผลหลังเรียน เป็นการประเมินทักษะ เพื่อดูความก้าวหน้า ของ พัฒนาการในลักษณะสรุปรวม เมื่อสิ้นปีการศึกษา

การประเมินผล ควรยึดหลัก ดังนี้

1. ประเมินผลทั้ง 3 ระยะตลอดหลักสูตร
2. บันทึกผลการจัดประสบการณ์ ตามแผนการสอนรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง
3. ใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง ได้แก่ การสังเกต การสนทนา การสัมภาษณ์ และ ตรวจสอบผลงานของผู้เรียนแต่ละบุคคล

เกณฑ์การจบหลักสูตร

1. ผู้เรียนมีความพร้อมความสามารถดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองได้โดยอิสระ ในเรื่องต่อไปนี้ คือ
 - 1) การรับประทานอาหารและการดื่มน้ำ
 - 2) การเข้าห้องน้ำและห้องส้วม
 - 3) การแต่งกาย
2. ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้

บทที่ 2

แนวทางการใช้หลักสูตร

1. ประเมินสมรรถภาพพื้นฐาน ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบประเมินตามพัฒนาการและศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนทุกด้าน
2. จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ตามกรอบสาระของหลักสูตร โดยให้ผู้ปกครอง นักวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและตัวแทนจากชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และตัดสินใจเพื่อพัฒนาผู้เรียน
3. จัดทำแผนการสอนรายบุคคล โดยกำหนดจุดประสงค์จากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมาวิเคราะห์ จัดลำดับจากง่ายไปหายาก กำหนดกิจกรรมและแนวทางการประเมินผลตามสภาพของผู้เรียน ทั้งรายบุคคล และกลุ่ม โดยบูรณาการเนื้อหา กิจกรรมของแต่ละทักษะ ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนซึ่งควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เช่น จัดกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า
4. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้
5. จัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ โดยใช้การเล่นช่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติ
6. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งของจำลอง และของจริง ที่มีอยู่ในท้องถิ่น
7. ควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน
8. ควรมีการสื่อสาร และประสานกันระหว่างบุคลากรฝ่ายต่างๆ ทั้งทางด้านการแพทย์ การศึกษา และสังคม ในการให้ความช่วยเหลือ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
9. ประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตรโดยมีการทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลทุก 3 เดือน

บทที่ 3

แนวการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อใหญ่

สาระสำคัญ

การทำงานและการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการยืน การเดิน การวิ่ง การกระโดด และการทรงตัว ที่ดีจะนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี จำเป็นอย่างมากที่ต้องใช้ทักษะกล้ามเนื้อใหญ่ช่วยในการเคลื่อนไหว

จุดประสงค์

เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมตามวัย และใช้งานได้อย่างคล่องแคล่ว

เนื้อหา

1. ฝึกการยืนทรงตัวด้วยขาข้างเดียว (โดยใช้หรือไม่ใช้เครื่องช่วย)
2. ฝึกการเดิน
3. ฝึกการปีนและการเดินขึ้นลงบันได
4. ฝึกการวิ่ง
5. ฝึกการกระโดด
6. ฝึกการใช้กระดานทรงตัว
7. ฝึกการรับและส่งลูกบอล
8. ฝึกการเข้าจังหวะ
9. ฝึกการถีบจักรยาน

กิจกรรม

ฝึกการยืนทรงตัวด้วยขาข้างเดียว โดย

1. เด็กจับมือครูไว้ทั้ง 2 ข้าง แล้วให้เด็กยกขาข้างใดข้างหนึ่ง
2. เด็กจับมือครูหรือจับขอบโต๊ะ แล้วให้เด็กยกขาข้างใดข้างหนึ่งขึ้น จากนั้นค่อยๆปล่อยมือจากครูหรือขอบโต๊ะ
3. เด็กจับขอบโต๊ะหรือพนักพิงเก้าอี้ ครูให้สัญญาณเด็กปล่อยมือจากขอบโต๊ะ เด็กและครูนับ 1 - 2 - 3 แล้วเด็กยืนท่าปกติได้

4. เด็กจับคู่กัน และหันหน้าเข้าหากัน จับมือกันไว้ ครูให้สัญญาณเด็กยกขาข้างใดข้างหนึ่งขึ้น ครูให้สัญญาณอีกครั้ง เด็กปล่อยมือแล้วนับ 1-2-3-4-5 แล้วเด็กยืนในท่าปกติได้ จากนั้นให้เด็กฝึกจนคล่อง
5. เด็กยืนเป็นวงกลม จับมือกัน แล้วตามขั้นตอนจากข้อ 4 ฝึกเรื่อยๆจนคล่อง

ฝึกการเดิน (โดยใช้หรือไม่ใช้เครื่องช่วย) โดย

1. เด็กเดินไปข้างหน้าโดยตอสันเท้า
2. เด็กเดินเขย่งบนปลายเท้าไปข้างหน้า
3. เด็กเดินบนเส้นตรงไปข้างหน้า
4. เด็กเดินด้วยมือในท่าไถนา
5. เด็กเดินก้าวเท้าไขว้สลับข้างข้ามเส้นตรง (ขนาดกว้าง 2.5 เซนติเมตร)
6. เด็กเดินถอยหลังโดยต่อปลายนิ้วกับสันเท้า
7. เด็กเดินไปข้างหน้าโดยตาจ้องที่เป้าหมายระดับสายตา

ฝึกการปีนและเดินขึ้นลงบันได (โดยใช้หรือไม่ใช้เครื่องช่วย) โดย

1. เด็กเดินขึ้น – ลงบันไดตามลำพังโดยใช้มือจับราวบันได
2. เด็กเดินขึ้น – ลงบันไดสลับเท้าโดยครูช่วยจับมือข้างหนึ่งเอาไว้
3. เด็กเดินขึ้น - ลงบันไดสลับเท้าโดยใช้มือจับราวบันได
4. เด็กปีนเครื่องเล่นสนามในระดับสูงเล็กน้อยได้เอง
5. เด็กเดินขึ้น – ลงบันไดตามลำพังโดยไม่ใช้มือจับราวบันได
6. เด็กเดินขึ้น – ลงบันไดโดยมือข้างหนึ่งถือของเอาไว้และมืออีกข้างหนึ่งจับราวบันได
7. เด็กเดินขึ้น - ลงบันไดโดยมือทั้งสองข้างถือของเอาไว้

ฝึกการวิ่ง โดย

1. เด็กวิ่งได้นุ่มนวลโดยเร็วบ้างช้าบ้างสลับกันไป
2. เด็กวิ่งผ่านสิ่งกีดขวางและหลบมุมได้โดยไม่ชน

ฝึกการกระโดด โดย

1. เด็กกระโดดด้วยขาข้างใดข้างหนึ่งที่นัด ติดต่อกันได้ 2 - 5 ครั้ง
2. เด็กกระโดดพร้อมกันทั้งสองขาได้ติดต่อกัน 2-5 ครั้ง
3. เด็กกระโดดครั้งหนึ่งได้ไกล 20 - 30 เซนติเมตร
4. เด็กกระโดดครั้งหนึ่งสูงจากพื้นประมาณ 10 เซนติเมตร
5. เด็กกระโดดเชือกติดต่อกันได้ 3 - 5 ครั้ง

ฝึกการใช้กระดานทรงตัว โดย

1. เด็กยืนบนกระดานทรงตัวโดยใช้มือหนึ่งจับราว
2. เด็กเดินบนกระดานทรงตัวโดยขาข้างหนึ่งเดินบนพื้น
3. เด็กยืนบนกระดานทรงตัวโดยไม่ต้องช่วย
4. เด็กเดิน 1 – 2 ก้าวบนกระดานทรงตัวโดยไม่ต้องช่วย
5. เด็กเดินบนกระดานทรงตัวโดยกางแขนออกทั้งสองข้าง
6. เด็กเดินบนกระดานทรงตัวโดยแขนแนบลำตัว
7. เด็กเดินถอยหลังบนกระดานทรงตัว
8. เด็กเดินบนกระดานทรงตัวโดยตามองตรงไปข้างหน้า

ฝึกการรับส่งและส่งลูกบอล โดย

1. เด็กโยนลูกบอลขนาดใหญ่ไปได้ไกล 2 เมตร
2. เด็กทุ่มลูกบอลให้กระเด็นและรับไว้ได้ด้วยมือทั้งสองข้าง
3. เด็กรับลูกบอลขนาดใหญ่ที่กระเด็นมาด้วยด้วยแขนและลำตัว
4. เด็กรับลูกบอลขนาดใหญ่ที่กระเด็นมาด้วยด้วยมือและส่วนอก
5. เด็กรับลูกบอลขนาดใหญ่ที่โยนส่งมาด้วยแขนและลำตัว
6. เด็กรับลูกบอลขนาดใหญ่ที่โยนส่งมาด้วยมือทั้งสองข้าง
7. เด็กโยนลูกบอลขนาดใหญ่ไปได้ไกล 4 เมตร
8. เด็กทุ่มลูกบอลขนาดใหญ่ให้กระเด็นไปได้ไกล 2 เมตร ด้วยมือข้างเดียว

ฝึกการเข้าจังหวะ โดย

1. เด็กแสดงท่าทางเข้าจังหวะดนตรีโดยใช้ร่างกาย 1 ส่วน (เช่นการปรบมือ) ตามสัญญาณสัญลักษณ์
2. เด็กใช้ร่างกายทุกส่วนเคลื่อนไหวตอบสนองตามสัญญาณ สัญลักษณ์ และเสียงดนตรี
3. เด็กเดินเข้าจังหวะการเคาะง่ายๆได้
4. เด็กกระโดดและวิ่งเข้าจังหวะเพลงง่ายๆได้

ฝึกการถีบจักรยาน โดย

1. เด็กถีบจักรยานสามล้อเอง
2. เด็กถีบจักรยานสามล้อเลี้ยวผ่านหัวมุมถนน
3. เด็กขี่จักรยานสองล้อคันเล็กที่มีล้อช่วยฝึก
4. เด็กขี่และบังคับรถจักรยานสองล้อโดยใช้เท้าข้างเดียว
5. เด็กขี่รถจักรยานคันเล็กโดยไม่มีล้อช่วยฝึก

สื่อ / อุปกรณ์

1. โต๊ะ – เก้าอี้
2. กระดานไม้
3. เบาะ
4. แทมโพลีน (อุปกรณ์สำหรับการกระโดด)
5. ลูกบอลขนาดต่าง ๆ เล็ก ใหญ่
6. รถจักรยาน
7. บันได เครื่องเล่น
8. กลองเคาะจังหวะ
9. เครื่องเล่นสนาม
10. เครื่องเล่นเทพ
11. คำสั่งภาษามือ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

สาระสำคัญ

การใช้สายตาได้ประสานสัมพันธ์กับมือ ช่วยให้การทำกิจกรรมมีความคล่องตัวมากขึ้น และยังช่วยส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดี

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ประสานสัมพันธ์และสอดคล้องกันในการทำกิจกรรม
2. นักเรียนสามารถคัดแยก / เปรียบเทียบ สี ขนาด รูปร่าง รูปทรง ของวัตถุหรือสิ่งของได้

เนื้อหา

1. ฝึกการใช้สายตาและมือทั่วไป
2. ฝึกการต่อก้อนบล็อกไม้
3. ฝึกการจัดภาพตัดต่อ

4. ฝึกการปั้นดินน้ำมัน
5. ฝึกการตัดกระดาษด้วยกรรไกร
6. ฝึกกลีลามือ
7. ฝึกการวาดภาพพระบายสี
8. ฝึกการวาดภาพคน
9. ฝึกการรับรู้ที่ตั้งของวัตถุ

กิจกรรม

ฝึกการใช้สายตาและมือทั่วไป โดย

1. เด็กหยิบวัตถุที่มีขนาดเล็ก เช่น ลูกเกด ลูกอม ด้วยสองนิ้วมือ
2. เด็กบิดหรือหมุนปุ่มต่างๆจากของเล่น
3. เด็กหมุนเปิดและปิดฝาขวดเกลียวที่มีขนาด 2 - 3 นิ้ว
4. เด็กหมุนลูกบิดเพื่อเปิดประตู
5. เด็กเคลื่อนข้อมือในท่าหมุนหรือกวไปมา
6. เด็กร้อยลูกปัดขนาดต่างๆ
7. เด็กพับกระดาษดาวรอยเส้นประง่ายๆ
8. เด็กใช้ที่หนีบผ้า หนีบไม้แขวนเสื้อได้
9. เด็กใช้ช้อนตักทรายเต็มลงในภาชนะและเทออก
10. เด็กฉีกกระดาษทากาวแล้วปะลงพื้นที่หรือรูปภาพที่กำหนด
11. เด็กหมุนหรือกดโทรศัพท์ตามหมายเลขที่จัดให้

ฝึกการต่อก้อนไม้ โดย

1. เด็กต่อก้อนไม้เป็นตึกสูง
2. เด็กจัดเรียงก้อนไม้สามก้อนเป็นสะพานตามแบบ
3. เด็กประกอบก้อนไม้และต่อของเล่น (เลโก้) เป็นตึกสูง

ฝึกการจัดภาพตัดต่อ โดย

1. เด็กจัดภาพตัดต่อรูปวงกลมและสามเหลี่ยมลงในกรอบ
2. เด็กประกอบภาพตัดต่อลงในกรอบ 3 ชั้น เข้าด้วยกันลงในกรอบ
3. เด็กจัดรูปทรงเรขาคณิตที่มีขนาดต่างกันลงในกรอบ
4. เด็กประกอบภาพตัดต่อ 6 - 12 ชิ้นเข้าด้วยกันลงในกรอบ

ฝึกการปั้นดินน้ำมัน โดย

1. เด็กดึงดินน้ำออกจากกันเป็นก้อนๆ
2. เด็กตัดดินน้ำมันนุ่มๆ ออกจากกันด้วยไม้บรรทัด
3. เด็กปั้นดินน้ำมันแล้วคลึงเป็นเส้นยาว
4. เด็กปั้นดินน้ำมันแล้วคลึงเป็นลูกบอล
5. เด็กปั้นดินน้ำมันแล้วแผ่เป็นแผ่นแบนกลม
6. เป็นปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างโดยที่ผู้อื่นอาจไม่เข้าใจความหมาย
7. เด็กปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างที่มีรายละเอียดเข้าใจความหมาย

ฝึกการตัดกระดาษด้วยกรรไกร โดย

1. เด็กขยับขากรรไกรเปิดและปิดได้
2. เด็กตัดกระดาษให้ขาดจากกันโดยเปิดและปิดกรรไกรหนึ่งครั้ง
3. เด็กถือกรรไกรด้วยมือข้างหนึ่งและถือกระดาษด้วยมืออีกข้างหนึ่ง
4. เด็กตัดกระดาษตามเส้นตรงออกเป็นสองชิ้น
5. เด็กตัดกระดาษตามเส้นโค้งครึ่งวงกลม
6. เด็กตัดกระดาษเป็นรูวงกลมโดยหมุนกระดาษไปด้วย
7. เด็กตัดกระดาษเป็นรูปทรงต่างๆ

ฝึกกล้ามมือ โดย

1. เด็กจับดินสอและขีดเขียนเส้นอิสระ
2. เด็กจับดินสอเลียนแบบการขีดเขียนของผู้อื่น
3. เด็กจับดินสอและขีดเขียนตามเส้นประ
4. เด็กจับดินสอและขีดเขียนคัดลอกตามแบบ

ฝึกการวาดภาพระบายสี โดย

1. เด็กเขียนรูปที่ประกอบไปด้วยเส้นแนวตั้ง เส้นแนวนอน จุด และเส้นโค้งซึ่งยังไม่สื่อความหมาย
2. เด็กระบายสีรูปภาพที่กำหนด
3. เด็กระบายสีในพื้นที่รูปภาพที่กำหนด
4. เด็กวาดรูปบ้านแบบง่ายๆ ซึ่งประกอบด้วยเส้นต่างๆ
5. เด็กระบายสีรูปทรงขนาดใหญ่และแบบอิสระอยู่ภายในขอบรูป
6. เด็กใช้นิ้วมือช่วยระบายสี
7. เด็กวาดภาพและระบายสีอย่างตั้งใจ

ฝึกการวาดภาพคน โดย

1. เด็กเต็มแขนหรือขาลงในรูปคนที่ยังวาดไม่เสร็จสมบูรณ์
2. เด็กวาดรูปคนที่มีตา 2 ข้าง ปาก และจมูก
3. เด็กวาดรูปคนที่มีส่วนประกอบของร่างกาย 2-3 ส่วน (หัว ตา แขนสองข้าง ขาสองข้าง)
4. เด็กวาดรูปคนที่มีส่วนประกอบของร่างกาย 4-10 ส่วน (หัว ตัว แขน ขา จมูก ปาก ลำตัว มือ หู คอ เท้า)
5. เด็กวาดรูปคนที่มีส่วนประกอบของร่างกายครบสมบูรณ์

สื่อ - อุปกรณ์

1. ลูกบิด
2. ดินน้ำมัน
3. แป้งโด
4. กรรไกร
5. ก้อนบดสี
6. อุปกรณ์ หุ่นจำลอง
7. คำสั่งภาษามือ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะความเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา

สาระสำคัญ

การพูดและการเข้าใจภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่จะใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น เป็นไปด้วยความลำบากที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เด็กจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและการกระตุ้นทั้งการรับรู้เสียง ภาษามือ ท่าทาง และการออกเสียง

จุดประสงค์

1. เด็กมีความรู้ความเข้าใจภาษา และสามารถสื่อความหมายได้
2. เด็กสามารถใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง และภาษามือในการสื่อความหมายได้

เนื้อหา

1. ฟังการรับรู้เสียงและคำ
2. ฟังการแสดงสีหน้าท่าทางและคำพูด
3. ฟังการออกเสียงพยัญชนะและสระด้วยการฝึกสะกดนิ้วมือ
4. ฟังการสร้างคำและประโยค
5. ฟังการบอกข้อมูลส่วนตัว

กิจกรรม

ฝึกการรับรู้เสียงและคำ โดย

1. เด็กฝึกฟังเสียงจากอุปกรณ์ เครื่องเคาะจังหวะ
2. เด็กฝึกฟังเสียงจากเทป เครื่องบันทึกเสียง
3. เด็กฝึกฟังเสียงจากคำพูด
4. เด็กหยุดการกระทำเมื่อผู้ใหญ่พูดห้าม หรือใช้สัญลักษณ์ ภาษาท่าทางและภาษามือ เช่น ไม่ได้ อย่างนะ พอแล้ว ไม่เอา
5. เด็กชี้ ใช้นาฬิกาท่าทาง หรือภาษามือ บอกชื่อรูปภาพถูกต้องเมื่อเอ่ยถาม

ฝึกการแสดงสีหน้าท่าทางและคำพูด โดย

1. ฝึกการทำรูปปาก
2. ฝึกการเป่าลม เปล่งเสียง

3. เด็กพยักหน้าแทนคำตอบว่า "ใช่" หรือตอบรับ
4. เด็กส่ายหน้าแทนคำตอบว่า "ไม่ใช่" หรือปฏิเสธ
5. เด็กบอก ชื่อ ของวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
6. เด็กบอก สี ของวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
7. เด็กบอก ขนาด ของวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
8. เด็กบอก รูปร่าง รูปทรง ของวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
9. เด็กบอก ตำแหน่งที่ตั้ง ของวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
10. เด็กบอกค่าของจำนวนนับ โดยใช้ภาษามือ ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ

ฝึกการออกเสียงพยัญชนะและสระ โดย

1. ฝึกเด็กเปล่งเสียงสระสั้นและสระยาวหรือใช้สะกดนิ้วมือ
2. ฝึกเด็กเปล่งเสียงสูงและเสียงต่ำ หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง
3. ฝึกเด็กสะกดสระด้วยนิ้วมือ
4. ฝึกเด็กเปล่งเสียงพยัญชนะต้น หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง
5. ฝึกเด็กเปล่งเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง
6. ฝึกเด็กเปล่งเสียงระดับพยางค์ที่ไม่มีความหมาย หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง
7. ฝึกเด็กเปล่งเสียงระดับพยางค์ที่มีความหมาย หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง

ฝึกการสร้างคำพูดและประโยค โดย

1. ฝึกให้เด็กออกเปล่งเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว
2. ฝึกให้เด็กออกเปล่งเสียงพยัญชนะ หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง
3. ฝึกให้เด็กออกเสียงคำนาม หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง (บุคคล สัตว์ สิ่งของ)
4. ฝึกให้เด็กออกเสียงคำกริยา หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง (ดู ฟัง มี นั่ง นอน เดิน วิ่ง กิน ฯลฯ)
5. ฝึกเด็กให้ออกเสียงคำ 2 พยางค์ หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง (ตาตุ หูฟัง กินข้าว ดื่มน้ำ ฯลฯ)
6. ฝึกเด็กให้ออกเสียง หรือใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง เป็นประโยคสั้นๆ (หนูมีหนู หนูมีตา หนูมีขา หนูรักพ่อ หนูรักแม่ หนูรักเธอ ฯลฯ)

ฝึกการบอกข้อมูลส่วนตัว โดย

1. เด็กบอกชื่อเล่นหรือชื่อจริงของตนเอง โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
2. เด็กบอกอายุและเพศของตนเอง โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
3. เด็กบอกชื่อพ่อแม่ของตนเอง โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
4. เด็กบอกชื่อหรือจำนวนพี่น้องของตนเอง โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
5. เด็กบอกชื่อเมืองหรือจังหวัดที่ตั่งบ้าน โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ
6. เด็กบอกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยใช้ภาษามือ / ภาษาท่าทาง หรือออกเสียงเป็นคำ

สื่อ - อุปกรณ์

1. กระดาษ
2. บัตรภาพ บัตรคำ
3. เทียน
4. สำลี
5. ยางเส้น
6. กระดาษบาง
7. เครื่องเป่า
8. ลูกโป่ง
9. ของจริง และหุ่นจำลอง
10. คอมพิวเตอร์โปรแกรมการฝึกพูด
11. แบบฝึกการออกเสียง
12. แบบทดสอบการออกเสียง
13. ภาษามือ

การประเมิน

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะสติปัญญาและวิชาการ

สาระสำคัญ

ทักษะการเตรียมความพร้อม เป็นการเสริมทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้พื้นฐานทางวิชาการ แนวปฏิบัติทางสังคม และทักษะทางภาษา เมื่อเด็กมีความพร้อมเด็กก็สามารถที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้

จุดประสงค์

1. เด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อม เกิดทักษะในแนวปฏิบัติทางสังคม และสามารถเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้

เนื้อหา

1. การฝึกถือขวาน
2. การเตรียมเลขคณิต
3. การเตรียมการอ่าน
4. การเตรียมสะกดคำ
5. การใช้ภาษามือ การสะกดนิ้วมือ
6. ฝึกการคัดแยกสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง
7. ฝึกการเปรียบเทียบสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง

กิจกรรม

การฝึกถือขวาน โดย

1. เด็กเขียนแบบครูเขียนรูปร่างกลม (○)
2. เด็กลอกรูปร่างกลมตามตัวแบบ (○)
3. เด็กเขียนแบบครูเขียนเส้นตรงในแนวตั้ง (|)
4. เด็กเขียนแบบครูเขียนเส้นตรงในแนวนอน (—)
5. เด็กลอกเส้นตรงในแนวตั้งและแนวนอนตามตัวแบบ
6. เด็กเขียนแบบครูเขียนกากบาท (+)
7. เด็กเขียนเส้นทแยงมุมในกระดาษรูปจัตุรัสที่มีด้านยาว 4 นิ้ว
8. เด็กลอกเส้นทแยงมุม (/ และ \)
9. เด็กเขียนกากบาทด้วยเส้นทแยงมุม 2 เส้น (X)
10. เด็กลอกรูปมุมฉากตามตัวแบบ (L และ 7)
11. เด็กลอกรูปทรงกระบอกตามตัวแบบ (และ)

การเตรียมเลขคณิต โดย

1. เด็กนับจำนวน 1 ถึง 5 แบบท่องจำตามครู
2. เด็กนับวัตถุเรียงตามลำดับ 1-2-3
3. เด็กยกนิ้วมือ/หยิบวัตถุตามจำนวนที่กำหนดระหว่าง 1-5
4. เด็กอ่านตัวเลข 1 2 3 4 5
5. เด็กนับภาพหรือสิ่งของเรียงเป็นแถวตามลำดับ 1 ถึง 7
6. เด็กนับจำนวน 1 ถึง 10 แบบท่องจำตามครู
7. เด็กบอกจำนวน 1 ถึง 10 โดยรู้ค่า
8. เด็กเติมจำนวน 1 ถึง 10 ลงในตำแหน่งที่เรียงตามลำดับ

การเตรียมการอ่าน โดย

1. การเตรียมการอ่านและการใช้ภาษามือ
2. เด็กบอกได้ว่าสัญลักษณ์สองรูปเหมือนกันหรือต่างกัน
3. เด็กจับคู่ภาพสองภาพที่เหมือนกันในกระดานฝึกที่มีภาพ 5 ภาพ (ภาพเหมือน 2 ภาพ ภาพต่างกัน 3 ภาพ)
4. เด็กบอกชื่อบัตรภาพที่คุ้นเคยด้วยภาษามือได้ (ชื่อสัตว์ สิ่งของ บุคคล)
5. เด็กบอกความแตกต่างระหว่างคำสองคำจากกระดานแบบฝึก
6. เด็กบอกความแตกต่างของพยัญชนะ (ตัวอักษร) 3 ตัว เช่น ก-ถ-ภ บ-พ-ม อ-ผ-ย
7. ก-ค-ต จ-ฉ-ว น-ม-ณ ร-ธ-ฐ ป-ฟ-ฝ ช-ป-ข ท-ห-ฑ
8. เด็กจับคู่อักษรไทยที่เหมือนกันได้ครบ 44 ตัว

การเตรียมสะกดคำ โดย

1. เด็กท่องจำพยัญชนะไทยตามที่ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง และใช้ภาษามือได้ครบ 44 ตัว
2. เด็กบอกชื่อของพยัญชนะไทยที่พบบ่อย 10 ตัวจากบัตรคำ ม น ห ย ค อ ก ว บ ป
3. เด็กรู้พยัญชนะ (ตัวอักษร) ไทยอย่างน้อย 20 ตัวเมื่อครูบอกชื่อ ม น ห ย ค อ ก ว บ ป ท ต ล จ พ ง ค ฟ ช ส
4. เด็กบอกชื่อพยัญชนะไทยที่พบบ่อยอย่างน้อย 17 ตัวจากบัตรคำ ม น ห ย ค อ ก ว บ ป ท ต ล จ พ ง ค ฟ ช ส
5. เด็กบอกความแตกต่างของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว อะ -อา อิ -อี อุ-อู
6. เด็กบอกความแตกต่างของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว (อา อิ อุ) กับพยัญชนะที่พบบ่อย เช่น กา มา ตา นา มี ปี สี งู คู ปู

การเตรียมการใช้ภาษามือ โดย

1. ฝึกบริหารกล้ามเนื้อมือ และนิ้วมือ
2. ฝึกการทำมือเป็นท่าต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจแทนคำพูด เช่น กำมือ แบมือ กางนิ้ว รวมนิ้ว จีบนิ้ว ตึงมือ คว่ำมือ ไขว้นิ้ว
3. ฝึกปฏิบัติท่ามือขั้นพื้นฐาน เช่น จำนวนนับ 1 – 10
4. ฝึกการวางตำแหน่งของมือ
5. ฝึกการเคลื่อนไหวของมือ
6. ฝึกการใช้ทิศทางของฝ่ามือ
7. ฝึกการแสดงสีหน้า ท่าทาง ให้สัมพันธ์กับท่าภาษามือ เช่น ยิ้ม โกรธ หัวเราะ ร้องไห้ เสียใจ กลัว เงา ชอบ กลัว ตื่นเต้น ฯลฯ
8. ฝึกการใช้ภาษามืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

ฝึกการรับรู้ที่ตั้ง การคัดแยก และการเปรียบเทียบ โดย

1. เด็กเปิดสมุด หรือหนังสือที่ตนชอบที่ละแผ่น
2. เด็กชี้ภาพของวัตถุหรือบุคคลที่คุ้นเคย
3. เด็กบอก หรือชี้ส่วนของร่างกายได้ 3 – 5 แห่ง
4. เด็กจับคู่ภาพ หรือวัตถุที่เหมือนกัน
5. เด็กบอกหรือชี้วัตถุที่หายไป
6. เด็กเลือกจัดกลุ่มวัตถุต่างๆ ตามสี
7. เด็กคัดแยกสี ตามคำบอก
8. เด็กคัดแยกรูปทรง (วงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม) ที่มีขนาดแตกต่างกัน 2 ขนาด
9. เด็กแยกแยะวัตถุต่าง ๆ ตามขนาดเล็กและใหญ่
10. เด็กจัดวงแหวน 5 วงสวมลงในแกนไม้ตามลำดับใหญ่เล็ก
11. เด็กแยกแยะวัตถุต่าง ๆ ตามขนาดสั้นและยาว
12. เด็กแยกแยะวัตถุต่าง ๆ ที่มีพื้นผิว เรียบ ขรุขระ
13. เด็กแยกแยะวัตถุที่วางในตำแหน่งบนโต๊ะ และใต้โต๊ะ
14. เด็กแยกแยะวัตถุที่มีลักษณะ ร้อน และ เย็น
15. เด็กแยกแยะวัตถุที่วางในตำแหน่ง ข้างหน้า และ ข้างหลัง
16. เด็กแยกแยะวัตถุที่วางในตำแหน่งที่ตั้ง ใกล้ และ ไกล
17. เด็กจำแนกประเภทของ สี จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
18. เด็กจำแนกประเภทของ รูปร่าง รูปทรง จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
19. เด็กจำแนกประเภทของ ขนาด จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ

20. เด็กจำแนกประเภทของ น้ำหนัก จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
21. เด็กเปรียบเทียบ สี จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
22. เด็กเปรียบเทียบ รูปร่าง รูปทรง จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
23. เด็กเปรียบเทียบ ขนาด จากวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
24. เด็กเปรียบเทียบ น้ำหนัก ของวัตถุ สิ่งของ และเครื่องใช้ต่าง ๆ

สื่อ - อุปกรณ์

1. บัตรภาพ บัตรคำ
2. แบบฝึกสีลามือ
3. ดินสอสี
4. ดินสอ
5. สมุด
6. ของเล่นที่หลากหลาย
7. หุ่นจำลอง
8. ของจริง
9. ไม้
10. ขวด แก้ว
11. ดินทราย
12. น้ำ
13. ซ้อน – ส้อม
14. สีน้ำ สีเทียน สีไม้
15. วัตถุที่มีขนาดต่างกัน
16. ภาษามือ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองและสังคมนิสัย

สาระสำคัญ

ทักษะการช่วยเหลือตนเองและสังคมนิสัย เป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกฝนให้เหมาะสมกับพัฒนาการและวัยควบคู่ไปกับทักษะอื่น ๆ เพื่อให้เด็กได้รู้จักการดูแลและช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันและรู้จักกติกา มารยาท และการอยู่ร่วมในสังคม

จุดประสงค์

1. เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้
2. เด็กสามารถปฏิบัติตน และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเหมาะสมตามวัย

เนื้อหา

1. การรับประทานอาหารและดื่มน้ำ
2. การแต่งตัว
3. การขับถ่าย
4. การทำความสะอาดร่างกาย
5. การเล่น
6. การปฏิบัติตนในสังคม
7. การรับผิดชอบงานบ้าน
8. ฝึกการเข้าแถว / ระเบียบแถว

กิจกรรม

การรับประทานอาหารและดื่มน้ำ โดย

1. เด็กจับถ้วยดื่มน้ำใบเล็กด้วยมือข้างเดียว
2. เด็กดื่มน้ำจากถ้วยหรือแก้วโดยไม่ต้องช่วย
3. เด็กตักอาหารจากจานกลางให้ตัวเองโดยหกเล็กน้อย
4. เด็กใช้ช้อนและส้อมตักอาหารได้ถูกวิธี
5. เด็กรินน้ำจากภาชนะขนาดเล็ก เช่น ขวดน้ำ กาน้ำ เหยือก
6. เด็กใช้ส้อมจิ้มขนมหรือผลไม้ชิ้นเล็ก

ฝึกการแต่งตัว โดย

1. เด็กถอดเสื้อที่ผ่าหน้าออกเอง
2. เด็กถอดกระโปรงหรือกางเกงออกด้วยตนเอง
3. เด็กบอกความแตกต่างของเสื้อผ่าหน้าและกางเกงเป็นด้านหน้าและด้านหลัง
4. เด็กแกะแป็กหรือปลดกระดุมบนเสื้อที่ผ่าหน้า
5. เด็กสวมรองเท้าที่ไม่มีเชือกผูกเอง
6. เด็กสวมเสื้อผ่าหน้าได้เองสวมกางเกงขาสั้นเอวยางยืดหรือชุดหลวมด้วยตนเอง
7. เด็กกลัดกระดุมขนาดใหญ่บนเสื้อผ่าหน้า
8. เด็กกลัดบอกความแตกต่างของถุงเท้าเป็นด้านหน้าและด้านหลัง
9. เด็กหวีหรือแปรงผมด้วยตนเอง

ฝึกการขับถ่าย โดย

1. เด็กบอกความต้องการระหว่างการถ่ายปัสสาวะและอุจจาระ
2. เด็กรดน้ำหรือชักโครกทำความสะอาดโถส้วมเมื่อออกคำสั่ง
3. เด็กถ่ายปัสสาวะลงในโถส้วมโดยนั่งถูลักษณะ
4. เด็กลุกไปเข้าห้องน้ำและถ่ายที่โถส้วมด้วยตนเองตามลำพัง
5. เด็กถอดกางเกงถ่ายในโถส้วมและทำความสะอาดตนเอง

ฝึกการทำความสะอาดร่างกาย โดย

1. เด็กล้างมือด้วยสบู่โดยไม่ต้องช่วยเหลือ
2. เด็กล้างหน้าและล้างมือด้วยตนเอง
3. เด็กแปรงฟันโดยมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือเล็กน้อย
4. เด็กแปรงฟันและบ้วนปากสะอาดตามคำสั่งที่บอก
5. เด็กอาบน้ำด้วยตนเองด้วยการช่วยเหลือเล็กน้อย
6. เด็กเช็ดตัวแห้งหลังจากอาบน้ำแล้ว

ฝึกการเล่น โดย

1. เด็กปฏิบัติตามกฎหรือกติกาของกลุ่มที่มีผู้ใหญ่แนะนำการเล่น
2. เด็กเล่นแบบมีจินตนาการโดยใช้ของเล่น (รถ ก้อนไม้ ตุ๊กตา สัตว์) เป็นส่วนประกอบ
3. เด็กขอของเล่นที่เพื่อนกำลังเล่นอยู่
4. เด็กเล่นกับเด็กอื่น ๆ 2-3 คนด้วยดินาติดต่อกัน 20 นาที
5. เด็กเข้าร่วมเล่นเกมที่มีการเคลื่อนไหวด้วยตนเอง
6. เด็กเข้าร่วมในกลุ่มเด็กเพื่อดูภาพจากหนังสือ
7. เด็กเล่นกับเด็ก 4-5 คน ในกิจกรรมกลุ่มที่มีผู้ใหญ่ดูแลห่าง

ฝึกการปฏิบัติตนในสังคม โดย

1. เด็กมีตระหนักรู้ตนเองจากการกระทำ เช่น มุมโต๊ะ บันได ที่ไม่มีราวมือจับ
2. เด็กยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกิจวัตรประจำวัน
3. เด็กไหว้ หรือทำความเคารพผู้ใหญ่ที่คุ้นหน้าโดยไม่ต้องเตือนให้ทำ
4. เด็กแสดงท่าทางบอก “ขอบคุณ” หรือ ขอ โดยไม่ต้องเตือนให้ทำ
5. เด็กขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เมื่อมีปัญหา
6. เด็กขออนุญาตใช้สิ่งของที่ผู้อื่นครอบครองอยู่
7. เด็กอยู่ในกลุ่มกิจกรรมการเรียนการสอนร่วม กับเพื่อนได้นานติดต่อกันครั้งละ 5 นาที

ฝึกการรับผิดชอบงานบ้าน โดย

1. เด็กเลียนแบบการทำงานบ้านง่าย ๆ
2. แสดงอาการสนใจจะช่วยงานบ้าน (เช่น ชักผ้า กวาดบ้าน เก็บโต๊ะอาหาร)
3. เก็บของเล่นเข้าในกล่องหรือวางบนชั้น
4. นำเสื้อผ้าสกปรกหรือใช้แล้วใส่ในตะกร้าเตรียมซัก
5. ทำความสะอาดน้ำที่หกเลอะเทอะ

ฝึกการเข้าแถว โดย

1. เด็กยืนตรงเท้าชิด แขนแนบลำตัว
2. เด็กการเข้าแถวรอรับสิ่งของ
3. เด็กการรู้ระเบียบแถวและเคารพธงชาติ

สื่อ - อุปกรณ์

1. บัตรภาพกิจวัตรประจำวัน
2. จาน ถาด ถ้วย
3. ช้อน - ส้อม
4. แก้วน้ำ ขวดน้ำ
5. เสื้อ
6. กางเกง
7. หวี แป้ง
8. ชุดจำลองฝึกการติดกระดุม รูดซิป ผูกเชือก
9. หียงน้ำ ขัน สบู่ ผ้าเช็ดตัว แปรงสีฟัน
10. ของเล่นต่าง ๆ เครื่องเล่นสนาม
11. ของจริง / สถานการณ์จริง
12. คำสั่งภาษามือ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

แนวทางการจัดประสบการณ์

แนวทางการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ตามความต้องการจำเป็นเฉพาะ

สาระสำคัญ

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นเด็กที่มีการเรียนรู้ทางสายตามากกว่าการใช้ประสาทสัมผัสทางการได้ยิน แต่มีความจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งการฟังและการพูด เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะตามความต้องการจำเป็นเฉพาะ ให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจ เพื่อจะได้สื่อสารกับบุคคลอื่น

จุดประสงค์

1. เด็กสามารถใช้เครื่องช่วยฟังได้อย่างถูกต้อง
2. เด็กสามารถใช้ประสาทสัมผัสส่วนการรับรู้เรื่องเสียงได้
3. เด็กสามารถใช้ภาษามือในการสื่อสารเป็นคำสั้นๆ หรือเป็นประโยคสั้นๆ ได้

เนื้อหา

1. ฝึกการใช้เครื่องช่วยฟัง
2. การฝึกฟังเสียง
3. การฝึกแยกเสียง
4. การฝึกเปล่งเสียง
5. การฝึกออกเสียง
6. การฝึกพูด / แก้ไขการพูด
7. การฝึกภาษามือ
8. ฝึกการปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจา ทำทาง ภาษามือ

กิจกรรม

ฝึกการใช้เครื่องช่วยฟัง โดย

1. ฝึกเด็กรู้จักส่วนประกอบของเครื่องช่วยฟัง
2. ฝึกเด็กรู้จักชนิดของเครื่องช่วยฟัง
3. ฝึกเด็กรู้จักประโยชน์ของเครื่องช่วยฟัง
4. ฝึกการใช้เครื่องช่วยฟัง
5. ฝึกให้เด็กรู้ว่าไม่มีเสียง ไม่มีเสียง (ผ่านเครื่องช่วยฟัง)
6. ฝึกให้เด็กแยกความแตกต่างของเสียง (ผ่านเครื่องช่วยฟัง)
7. ฝึกการจำแนกเสียง (ผ่านเครื่องช่วยฟัง)
8. ฝึกการจำแนกทิศทางเสียง (ผ่านเครื่องช่วยฟัง)
9. ฝึกให้เข้าใจความหมายของเสียงและสามารถตอบสนองต่อเสียงนั้นได้ถูกต้อง (ผ่านเครื่องช่วยฟัง)
10. ฝึกการดูแลรักษาเครื่องช่วยฟัง
11. ขั้นการฝึกฟังเสียง และแยกเสียง

วิธีฝึก

มีเสียงหรือไม่มีเสียง

1. ฝึกฟังเสียงฉิ่ง - ฉาบ ที่ครูเคาะอยู่ด้านหลังเด็ก ถ้ามีเสียงให้เด็กยกมือ
2. ฝึกฟังเสียงกลองที่ครูตี ถ้ามีเสียงกลองที่ครูแอบตีให้เด็กเดิน ถ้าไม่มีเสียงกลองที่ครูตี ให้เด็กหยุดอยู่กับที่

ฝึกจำแนกทิศทาง

1. ฝึกฟังเสียงฉิ่ง กลอง ฉาบ จากครูว่าเสียงดังมาจากด้านใด
2. โดยให้นักเรียนหลับตาและชี้ออกทิศทางที่ได้ยินเสียง

ฝึกจำแนกเสียง

1. ฝึกฟังเสียงกลองและฉิ่ง ถ้าได้ยินเสียงกลองให้ยกมือ ถ้าได้ยินเสียงฉิ่งให้อยู่เฉยๆ
2. ฝึกฟังเสียงธรรมชาติ จากเครื่องเล่นเทป โดยนำภาพที่สอดคล้องกับการเกิดเสียงตามธรรมชาติให้นักเรียนดูและเปิดเทปให้ฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนชี้ออกว่าตรงกับภาพใด
3. ฝึกฟังเสียงระดับ ต่ำ กลาง สูง ถ้าเป็นเสียงต่ำทำท่ามือประกอบที่ระดับสะโพก ถ้าเป็นเสียงกลางทำท่ามือประกอบในระดับเอว ถ้าเป็นเสียงสูงทำท่ามือประกอบในระดับคอ
4. ฝึกเปล่งเสียง / ออกเสียง และการฝึกพูด / แก้ไขการพูด โดยวิธีฝึก ขั้นเตรียมความพร้อมสู่การเปล่งเสียง / ออกเสียง และการฝึกพูด / แก้ไขการพูด

การหายใจที่ถูกต้อง โดยการนอนราบกับพื้น เอามือวางที่ท้อง ค่อยๆ หายใจเข้าทางจมูก (สังเกตที่มีมือจะเห็นว่ามือขยับ

สูงขึ้นเนื่องจากท้องพองขึ้นเพราะลมหายใจเข้า) หายใจออก (สังเกตที่มีมือจะเห็นว่ามือค่อยๆ ลดลงเนื่องจาก

ท้องแบนเพราะลมหายใจออก)

การบริหารลิ้น โดย

1. แลบลิ้นออกมาให้ยาวที่สุด แล้วตัวลิ้นกลับเข้าไปโดยเร็ว
2. แลบลิ้นออกมาเล็กน้อย แล้วตัวลิ้นไปมา ซ้าย – ขวา
3. แลบลิ้นแตะที่ริมฝีปากบน แล้วตัวลิ้นมาแตะที่ริมฝีปากล่าง
4. กวาดลิ้นไปมาภายในปากและอวัยวะต่าง ๆ ภายในช่องปาก เช่น แตะปลายลิ้นที่ปุ่มเหงือก เพดานแข็ง เพดานอ่อน และโคนฟันบนและโคนฟันล่าง
5. ทำลิ้นให้แบนราบและห่อลิ้นสลับกันไป
6. รัวลิ้นไปมาที่ริมฝีปากทั้งสองข้าง
7. ม้วนข้างลิ้นเข้าหาตรงกลางลิ้น แล้วแลบออกมา
8. ม้วนปลายลิ้นเข้าหาส่วนกลางของลิ้น แล้วแลบออกมา
9. ยกโคนลิ้นและลิ้นไก่
10. รัวปลายลิ้นเข้ากับปุ่มเหงือก

การบริหารริมฝีปาก โดยการ

1. ออกเสียง อา
2. ออกเสียง อี
3. ออกเสียง อุ

กิจกรรม

1. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงสระสั้นและสระยาว
2. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงสูงและเสียงต่ำ
3. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงดัง เสียงเบา
4. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงพยัญชนะต้น
5. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด
6. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงระดับพยางค์ที่ไม่มีความหมาย
7. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียงระดับพยางค์ที่มีความหมาย
8. ฝึกเด็กเปล่งเสียง / ออกเสียง 1 – 2 – 3 – 4 พยางค์ตามลำดับ

การปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจา ทำทาง ภาษามือ โดย

1. เด็กหยุดการกระทำเมื่อผู้ใหญ่พูดว่า “ไม่ได้” อย่างนะ”
2. เด็กตั้งใจฟังและทำตามคำสั่งที่มี 2-3 คำแต่ไม่มีท่าทางประกอบ (เช่น นั่ง ลง ลูกขึ้น มาหาแม่
ส่งให้พ่อ)
3. เด็กทำตามคำสั่ง 2 คำซึ่งเกี่ยวข้องกับของ 2 ชนิดในห้องเรียน เช่น มานั่งที่เก้าอี้ แล้วหยิบดินสอ ขึ้นมา

ฝึกภาษามือขั้นพื้นฐาน โดย

1. ฝึกบริหารกล้ามเนื้อมือ และนิ้วมือ
2. ฝึกการทำมือเป็นท่าต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจแทนคำพูด เช่น กำมือ แบนมือ กางนิ้ว รวมนิ้ว จีบนิ้ว ตึงมือ คว่ำมือ ไขว้ นิ้ว
3. ฝึกปฏิบัติตามมือขั้นพื้นฐาน เช่น จำนวนนับ 1 – 10
4. ฝึกการวางตำแหน่งของมือ
5. ฝึกการเคลื่อนไหวของมือ
6. ฝึกการใช้ทิศทางของฝ่ามือ
7. ฝึกการแสดงสีหน้า ทำทาง ให้สัมพันธ์กับท่าภาษามือ เช่น ยิ้ม โกรธ หัวเราะ ร้องไห้ เสียใจ กลัว เหงา ชอบ กลัว ตื่นเต้น ฯลฯ
8. ฝึกการใช้ภาษามืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

การปฏิบัติตามคำสั่งทางวาจา ทำทาง ภาษามือ โดย

1. เด็กหยุดการกระทำเมื่อผู้ใหญ่พูดว่า “ไม่ได้” อย่างนะ”
2. เด็กตั้งใจฟังและทำตามคำสั่งที่มี 2-3 คำแต่ไม่มีท่าทางประกอบ (เช่น นั่ง ลง ลูกขึ้น มาหาแม่
ส่งให้พ่อ)
3. เด็กทำตามคำสั่ง 2 คำซึ่งเกี่ยวข้องกับของ 2 ชนิดในห้องเรียน เช่น มานั่งที่เก้าอี้ แล้วหยิบดินสอ
ขึ้นมา

สื่อ - อุปกรณ์

1. เครื่องช่วยฟังแบบต่างๆ
2. กลอง ฉิ่ง ฉาบ กรับ
3. กระเจ๊กงา
4. เทียน
5. สีนํ้า
6. สำลี
7. กระดาษบาง
8. คอมพิวเตอร์โปรแกรมการฝึกพูด
9. บัตรภาพ
10. บัตรคำ
11. หลอดดูด
12. ขອງจริง / หุ่นจำลอง
13. สถานการณ์จริง
14. วี ดี โอ
15. ภาษามือ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ภาคผนวก

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
0 - 3	1.นอนคว่ำแล้วใช้แขนยันศีรษะกับหน้าอกขึ้นได้			
	2. ใช้แขนข้างเดียวยันไว้แล้วยกศีรษะกับหน้าอกตั้งขึ้นได้			
	3. นอนคว่ำอยู่แล้วพลิกตะแคงได้			
	4. นอนคว่ำแล้วพลิกเป็นท่านอนหงายได้			
	5. นอนคว่ำแล้วเขยิบไปข้างหน้าได้ 1 ช่วงตัว			
	6. นอนหงายแล้วพลิกตะแคงได้			
	7. นอนหงายแล้วพลิกตัวเป็นท่านอนคว่ำได้			
	8. นอนหงาย แล้วลุกขึ้นนั่งได้ เมื่อผู้ใหญ่ให้จับมือ			
	9. หันศีรษะไปข้างหนึ่งข้างใดได้ เมื่อผู้ใหญ่ช่วยจับตัว			
	10.อยู่ในท่านั่งได้ประมาณ 2 นาที			
	11. ยืนโดยมีผู้ใหญ่ช่วยประคอง			
	12.ขยับตัวขึ้น ๆ ลง ๆ ขณะยืนโดยมีผู้ใหญ่ช่วยจับตัว			
	13. เคลื่อนตัวไปหยิบสิ่งของได้ไกลเท่าหนึ่งช่วงตัว			
	14. นั่งเอง			
	15. จากท่านั่งเปลี่ยนเป็นใช้มือและเข่ายันตัว			
	16. หดตัวกลับมาอยู่ในท่านั่งได้			
	17.นั่งโดยไม่ต้องมีใครช่วยจับตัว			
	18. โยกตัวไปข้างหลังข้างหน้า โดยใช้มือและเข่าช่วยยัน			
	19.ยืดตัวให้อยู่ในท่าคุกเข่าได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

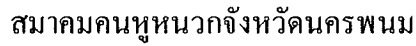
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่

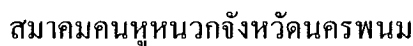
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	20. ยึดตัวขึ้นอยู่ในท่ายืนได้			
	21. คืบได้			
	22. ขณะที่คืบเอื้อมมือข้างหนึ่งไปหยิบของได้			
	23. ยืนโดยผู้ใหญ่ว่ายช่วยเพียงเล็กน้อย			
	24. ยืนได้โดยลำพัง 1 นาที			
	25. ลดตัวจากท่ายืนลงนั่ง			
	26. เดิน โดยผู้ใหญ่ว่ายช่วยบ้าง			
	27.เดินได้เอง 2-3 ก้าว			
3 - 4	28. คลานขึ้นบันไดได้			
	29. เมื่อนั่งอยู่แล้วลุกขึ้นยืนได้			
	30. กลิ้งลูกบอลตามอย่างได้			
	31. ปีนขึ้นเก้าอี้ผู้ใหญ่ หันตัว แล้วนั่งได้			
	32. เดินได้			
	33. หันหลังคลานลงบันไดได้			
	34. นั่งเก้าอี้ตัวเล็ก ๆ ได้เอง			
	35. นั่งยอง ๆ แล้วลุกขึ้นยืนได้เอง			
	36. ขณะที่เดินผลักและลากของเล่นไปด้วยได้			
	37. เล่นม้าโยก หรือนั่งเก้าอี้โยกได้			
	38.เมื่อมีคนช่วยสามารถเดินขึ้นบันไดได้			

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
4 - 5	39. ก้ม (ไขว่) หยิบของตัวเองโดยไม่ล้มได้			
	40. เลียนแบบการหมุนตัวได้			
	41. กระโดดสองเท้ากับที่ได้			
	42. เดินถอยหลังได้			
	43. เมื่อมีคนช่วยสามารถเดินลงบันไดได้			
	44. โยนลูกบอลลูกใหญ่ ๆ ในระยะ 5 ฟุตได้			
	45. เตะลูกบอลลูกใหญ่ ๆ ที่วางอยู่กับที่ได้			
	46. เมื่อเราช่วยสามารถตีลังกาไปข้างหน้าได้			
4 - 5	47. กระโดดลงจากที่สูงประมาณ 8 นิ้ว ได้			
	48. เมื่อกลิ้งลูกบอลไปให้แล้วเตะได้			
	49. เดินเขย่งปลายเท้าได้			
	50. วิ่ง 10 ก้าว โดยแกว่งแขนสลับข้างได้			
	51. ขี่จักรยานสามล้อในระยะ 5 ฟุตได้			
	52. เมื่อเราช่วยแกว่งชิงช้าให้ในตอนแรก สามารถแกว่งชิงช้าต่อไปได้			
	53. ปีนขึ้นไม้ลื่นสูง 4 - 6 ฟุตแล้วลื่นลงได้			
	54. ตีลังกาไปข้างหน้าเกินกว่า 1 ครั้งได้			
	55. ใช้เท้าสลับข้างเดินขึ้นบันไดได้			
	56. เดินขำเท้าเป็นจังหวะช้าๆได้			
	57. ยืนขาเดียวนาน 4-8 วินาทีได้เอง			

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

ระดับ	วันที่ประเมิน		
ผู้ประเมิน			
พัฒนาการกล้ามเนื้อขนาดใหญ่			
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้			
อายุเป็นปี	พฤติกรรม		
4 - 5	58. วิ่งเปลี่ยนทิศทางได้		
	59. เดินทรงตัวบนแผ่นกระดานได้		
	60. กระโดดเดินหน้า 10 ครั้ง โดยไม่ล้มได้		
	61. กระโดดข้ามเชือกที่สูงจากพื้น 2 นิ้ว ได้		
	62. กระโดดถอยหลัง 6 ครั้ง ได้		
	63. กระโดดรับลูกบอลใหญ่ ๆ ได้		
5 - 6	64. เดินสลับเท้าลงบันไดได้		
	65. บังคับจักรยานสามล้อให้เลี้ยวได้		
	66. กระโดดโดยใช้ขาข้างเดียวติด ๆ กัน 5 ครั้งได้		
	67. เดินทรงตัวบนกระดานทั้งไปข้างหน้า, ข้างหลัง, ข้าง ๆ ได้		
	68. กระโดดได้		
	69. เริ่มต้นแกว่งชิงช้าเองและแกว่งต่อไปเรื่อย ๆ ได้		
	70. เล่นปีนบันไดเป็นขั้น ๆ หรือปีนขึ้นไปถึง 10 ฟุต เพื่อจะลื่นลงมาได้		
	71. กลิ้งลูกบอลตามทิศทางที่ต้องการได้		
	72. รับลูกบอลหรือถุงแก้ว มือเดียวได้		
	73. กระโดดเชือกได้		
	74. ใช้ไม้ตีลูกบอลได้		
	75. ขณะวิ่งวิ่งก้มหยิบสิ่งของบนพื้นได้		
	76. เดินด้วยสเก้ตบอร์ด		

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

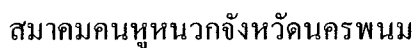
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	77. ขี่จักรยานสองล้อได้			
	78. เดินไถบนกระดานเลื่อนได้			
	79. เดินหรือเล่นในสระน้ำที่มีน้ำสูงระดับเอวได้			
	80. ใช้เท้าข้างหนึ่งบังคับรถไถเล็ก ๆ ได้			
	81. กระโดดขึ้นที่สูง โดยใช้เท้าข้างหนึ่งเป็นหลัก			
	82. กระโดดจากที่สูง 12 นิ้ว โดยใช้ปลายเท้าเป็นส่วนที่ลงพื้นก่อน			
	83. ยืนขาเดียว โดยไม่ต้องเตะอะไร แล้วหลับตาได้นาน 10 วินาที			
	84. โหนบาร์ขวาง โดยใช้แขนรับน้ำหนักใน 1 วินาที			

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3-4	1. เอื้อมมือไปยังสิ่งของที่อยู่ตรงหน้าระยะห่าง 6-9 นิ้ว			
	2. จับสิ่งของที่ผู้ใหญ่ยื่นให้ตรงหน้าระยะห่าง 3 นิ้วได้			
	3. เอื้อมมือจับสิ่งของที่อยู่ตรงหน้า			
	4. เอื้อมมือจับสิ่งของชิ้นที่ถูกใจ			
	5. เอาของใส่ปาก			
	6. สัมผัสและสำรวจสิ่งของด้วยปาก			
	7. ตั้งใจวางของชิ้นหนึ่งเพื่อจะหยิบอีกชิ้นหนึ่ง			
	8. จงใจหยิบและปล่อยของจากมือ			
	9. ขว้างสิ่งของแบบสะเดาะ			
	10. เปลี่ยนจับมือของเล่น ขณะนั่งเล่น			
	11. กำของเล่นขนาด 1-2 นิ้ว สองก้อนไว้ในมือข้างเดียว			
	12. ใช้นิ้วมือคีบของ			
	13. เลืออาหารที่ติดอยู่รอบปาก			
	14. เทของออกจากภาชนะ			
	15. พลิกหนังสือทีละหลายหน้า			
	16. ใช้นิ้วใหญ่ตักทรายได้			
	17. หยิบของชิ้นเล็ก ๆ ใส่ภาชนะได้			
	18. คบมือได้			
5-6	19. สวมวงแหวน 4 อัน บนแกนไม้ได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

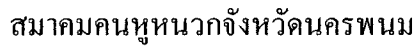
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	20. ดึงหมุด 1 นิ้ว จากกระดานปักหมุดได้			
	21. ปักหมุด 1 นิ้ว บนกระดานปักหมุดได้			
	22. วางบล็อก 3 ก้อน ซ้อนกันได้			
	23. ใช้ดินสอเขียนหรือดินสอธรรมดา จี๊ด ๆ เขียน ๆ ได้			
5 - 6	24. ร้อยลูกบิด(ใหญ่) 4 ลูก ได้ภายใน 2 นาที			
	25. บิดลูกบิดประตูได้			
	26. ต่อบล็อก 5 - 6 ชั้นได้			
	27. เปิดหนังสือที่ละหน้าได้			
	28. แกะห่อของเล็ก ๆ ได้			
	29. เขียนแบบพับกระดาษให้เป็นครึ่งได้			
	30. เล่นของเล่นที่ใช้วิธีดึงให้แยกจากกัน และกดให้ติดกันได้			
	31. หมุนเกลียวของเล่นได้			
	32. คลึงดินน้ำมันให้เป็นก้อนกลม ๆ ได้			
	33. จับดินสอไว้ระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้โดยเอานิ้วกลางรองไว้ข้างใต้ได้			
	34. ดอกหมุด 5 อันได้			
	35. ต่อรูปต่อ 3 ชั้นได้			
	36. ใช้กรรไกรขลิบได้			
	37. จับลูกบอลสองมือได้			
	38. ลากเส้นตามแบบเจาะบนกระดาษ			

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

ระดับ	วันที่ประเมิน		
ผู้ประเมิน			
พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก + ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้			
อายุเป็นปี	พฤติกรรม		
7 - 8	39. ตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงยาว 8 นิ้ว โดยพลาดไม่เกิน 1/4 นิ้ว		
	40. ปั่นดินน้ำมันเป็นรูปร่างต่าง ๆ 2 - 3 ชิ้น มาต่อกัน		
	41. ตัดกระดาษตามเส้นโค้งได้		
	42. สวมเกลียวของเล่นได้		
	43. ตัดกระดาษตามเส้นวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 นิ้ว ได้		
	44. วาดรูปร่าง ๆ ที่เป็นสิ่งที่รู้จักดี เช่น บ้าน คน ต้นไม้		
	45. ตัดกระดาษรูปร่างธรรมดาไปปะบนกระดาษได้		
9 - 10	46. เขียนอักษรตัวใหญ่ ๆ เดี่ยว ๆ บนกระดาษ โดยไม่กำหนดที่		
	47. แยกนิ้วเอาหัวแม่มือและนิ้วอื่นที่ละนิ้วได้		
	48. ลอกแบบตัวอักษรเล็ก ๆ ได้		
	49. ใช้ค้อนตอกตะปู(ของเล่น)ได้		
	50. ระบายสีอยู่ในกรอบได้ประมาณ 95%		
	51. ตัดรูปภาพจากหนังสือโดยพลาดไม่เกิน 1/4 นิ้ว		
	52. ใช้กบเหลาดินสอเองได้		
	53. ลอกรูปภาพซับซ้อนได้		
	54. นิกรูปร่าง ๆ จากกระดาษได้		
	55. เมื่อทำให้ดูจะพับกระดาษสี่เหลี่ยมสองครั้งตามเส้นทแยงมุมได้		
	56. เขียนชื่อตามเส้นที่เป็นแบบได้		

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ..... นามสกุล.....

เกิดวันที่..... อายุ..... ปี

ระดับ.....

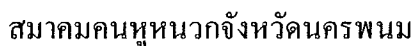
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการความรู้ความเข้าใจ (สติปัญญา)

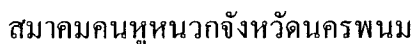
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	1. เมื่อเอาผ้าปิดหน้า แล้วดึงออกเพื่อให้มองเห็น			
	2. มองตามสิ่งของที่มีคนหยิบไปจากตรงหน้า			
	3. ใช้มือล้วงและหยิบของจากภาชนะที่เปิดได้			
	4. เมื่อทำตัวอย่าง จะหยิบของใส่ภาชนะได้			
	5. หยิบของใส่ภาชนะเมื่อสั่งให้ทำ			
	6. จับของเล่นที่ผูกเชือกไว้เขย่าให้มีเสียง			
	7. หยิบของเล่น 3 อย่างใส่ภาชนะและเทออกได้			
	8. เปลี่ยนของจากมือหนึ่งเพื่อจะหยิบของใหม่ได้			
	9. เมื่อของเล่นตกแล้วหยิบขึ้นมาได้			
	10. หาของที่ซ่อนอยู่ได้สิ่งกำบังได้			
	11. คั่นบล็อก 3 ชั้นที่วางเรียงเป็นแถวได้			
	12. หยิบรูปร่างกลมจากกระดานรูปร่างทรงเรขาคณิต			
	13. บล็อกกลมบนกระดานบล็อก เมื่อขอให้ทำ			
	14. แสดงท่าทางง่าย ๆ ตามคำสั่งได้			
5 - 6	15. หยิบของ 6 ชิ้น จากภาชนะที่ละชิ้นได้			
	16. ชี้อวัยวะหนึ่งของร่างกายได้			
	17. เรียงบล็อก 3 ชั้น ตามแนวตั้งได้เมื่อสั่งให้ทำ			
	18. รู้จักเลือกวัตถุที่เหมือนกัน			
	19. จัด ๆ เขียน ๆ ได้			

ระดับ	วันที่ประเมิน		
ผู้ประเมิน			
พัฒนาการความรู้ความเข้าใจ(สติปัญญา)			
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้			
อายุเป็นปี	พฤติกรรม		
	20. เมื่อถามว่า “หนูอยู่ไหน” จะชี้ตัวเอง		
	21. ปีกหุ้ดกลม 5 อันลงในกระดานปีกหุ้ดตามสั่งได้		
	22. จัดรูปภาพและสิ่งของที่เป็นของอย่างเดียวกันให้เข้าคู่กันได้		
	23. เรียกชื่อของในรูปให้ฟังแล้วชี้ถูกต้อง		
	24. เมื่อชื่อสิ่งของ 2 – 3 อย่างให้แล้ว พลิกหารูปในหนังสือเองได้		
7 - 8	25. หาหนังสือที่เจาะจงตามคำสั่งได้		
	26. ใส่รูป 3 ชั้น ในช่องบนแผ่นกระดานจะเป็นรูปเหมือนกันได้		
	27. บอกชื่อของง่าย ๆ 4 อย่างจากภาพได้		
	28. จัดเส้นแวนดั่งเลียนแบบได้		
	29. จัดเส้นแวนวนอนเลียนแบบได้		
	30. ลอกแบบการเขียนวงกลมได้		
	31. เลือกของที่ลักษณะสัมผัสเหมือนกันได้		
	32. เมื่อสั่งให้ชี้ของชิ้นใหญ่หรือเล็กก็ชี้ได้ถูกต้อง		
	33. เขียนเครื่องหมาย + ตามอย่างได้		
	34. เลือกสีเข้าชุดกันได้ 3 สี		
	35. เมื่อสั่งให้วางของ ข้างใน ข้างบน ข้างใต้ ก็ทำได้		
	36. บอกชื่อของเล่นที่ทำให้เกิดเสียงได้ ว่าเป็นเสียงอะไร		
	37. จัดของเล่น 4 ชิ้น ที่เป็นประเภทเดียวกันเป็นกลุ่มได้		
	38. พุดถึงรูปที่แสดงกิริยาอาการได้ เช่น หมาวิ่ง เด็กกระโดด		

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	39. จับคู่สิ่งของกับภาพที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตอย่างเดียวกันได้			
	40. สวมห่วงบนแกนตามลำดับใหญ่เล็กได้ 5 ชิ้น หรือมากกว่า			
3 - 4	41. บอกว่าของชิ้นไหนใหญ่ ชิ้นไหนเล็ก			
	42. บอกชื่อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ 10 ชื่อ แล้วชี้ถูกต้อง			
	43. ให้ชี้เด็กชาย เด็กหญิง ที่ชี้ได้ถูกต้อง			
	44. บอกได้ว่าของใดหนักหรือเบา			
	45. ประกอบของสองชิ้นเข้าเป็นรูปที่สมบูรณ์			
	46. พูดถึงเหตุการณ์สองอย่างหรือตัวละครสองตัวในเรื่องนิทาน หรือภาพยนตร์ โทรทัศน์ที่รู้จักได้			
	47. แยกของจำพวกเดียวกันไว้ด้วยกันได้			
	48. จับคู่จำนวนที่เท่ากันได้ (3 คู่ หรือมากกว่า)			
	49. ชี้ถูกว่าของชิ้นไหนยาว ชิ้นไหนสั้น			
	50. บอกได้ว่าของชิ้นไหนเกี่ยวโยงกัน (เช่น แปลงสีพื้กับยาสีพื้)			
	51. นับ 1 ถึง 3 ตามผู้ใหญ่			
	52. จัดของเข้าประเภทเดียวกันได้			
	53. เขียน V ตามแบบได้			
	54. ลากเส้นทแยงมุมในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4 นิ้วได้			
	55. นับจำนวนสิ่งของตามอย่างผู้ใหญ่ได้ถึง 10 ชิ้น			
	56. เลียนแบบการใช้บล็อก 3 ชิ้น สร้างสะพาน			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการความรู้ความเข้าใจ (สติปัญญา)

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	57. รู้จักเทียบลำดับหรือรูปแบบของบล็อกหรือลูกปัดได้			
	58. ลอกเส้นตัว V ต่อกันเป็นแถวได้			
	59. เห็นรูปคนไม่มีแขนขาแล้วต่อเติมได้			
	60. ต่อรูป 6 ชิ้น ได้โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก			
	61. บอกได้ว่าของสิ่งใดเหมือนกันและต่างกัน			
	62. วาดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสตามแบบได้			
	63. เรียกชื่อสี 3 สี เมื่อขอให้พูด			
5 - 6	64. เรียกชื่อรูปเรขาคณิตได้ 3 แบบ คือ 			
	65. หยิบของตามจำนวนที่บอกได้ (1-5)			
	66. บอกลักษณะสัมผัสต่างๆ ได้ 5 แบบ			
	67. ลอกเส้นกรอบรูป ได้ เมื่อขอให้ทำ			
	68. จำของ 4 อย่างที่ให้ออกจากรูปภาพได้			
	69. โยงกิจกรรมกับเวลาที่ทำกิจกรรมได้ถูกต้อง			
	70. ท่องคำคล้องจองที่เคยฟังบ่อย ๆ ได้			
	71. บอกได้ว่าอะไรหนักหรือเบากว่ากันระหว่างของที่น้ำหนักต่างกันไม่เกิน 1 กิโลกรัม			
	72. เมื่อเคยมีของอยู่ด้วยกัน 3 อย่าง แล้วหายไปอย่างหนึ่งก็รู้ว่าอะไรหายไป			
	73. เรียกชื่อสีได้ 8 สี			
	74. รู้จักเหรียญ 1 บาท 5 บาท 10 บาท			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการความรู้ความเข้าใจ (สติปัญญา)

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	75. เลือกคำ(อักษร)และตัวเลขที่เหมือนกันมาเข้าคู่กันได้			
	76. เมื่อเอ่ยถึงสิ่งของอะไรก็บอกสีได้			
	77. ฟังนิทานเรื่องใดได้ถึง 3 ครั้ง ก็จะจำส่วนสำคัญได้ 5 ส่วน			
	78. วาดรูปคน มีหัว ลำตัว แขน ขา			
	79. ร้องเพลงได้ 5 บรรทัด			
	80. ใ้จับบล็อก 10 ก้อน สร้างปิรามิดตามแบบได้			
	81. บอกได้ว่าอะไรยาว อะไรสั้น ได้ถูกต้อง			
	82. จัดสิ่งของในตำแหน่ง ข้างหลัง ข้างๆ ถัดไป ได้ตามคำสั่ง			
	83. วางของเป็นชุดตามจำนวน 1 ถึง 10 ได้			
	84. บอกส่วนที่ขาดหายไปของรูปภาพได้			
	85. ท่อง 1 ถึง 20 ได้			
	86. บอกตำแหน่งได้ว่าอะไรเป็นอันแรก อันกลาง อันสุดท้าย			
7 - 8	87. นับของได้ถึง 20 ชิ้น และบอกจำนวนตามที่นับได้			
	88. รู้จักตัวเลข 10 ตัว			
	89. รู้จักข้างซ้าย ข้างขวา ของตัวเอง			
	90. พูดย่อตัวอักษรตามลำดับ			
	91. เขียนชื่อตัวเองได้			
	92. ดูตัวพยัญชนะ 10 ตัว แล้วบอกชื่อได้			
	93. จัดของตามลำดับความกว้าง ความยาว ได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการความรู้ความเข้าใจ (สติปัญญา)

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
9 - 10	94. คูตัวพยัญชนะ 10 ตัว แล้วบอกชื่อได้			
	95. วางเลข 1 ถึง 10 ตามลำดับได้			
	96. บอกตำแหน่งว่าของชิ้นใดเป็นอันดับ 1, 2, 3			
	97. คูสระ 8 ตัว แล้วบอกชื่อได้			
	98. อ่านคำที่มีพยัญชนะผสมสระอย่างง่าย ๆ ได้บ้าง			
	99. เมื่ออ่านจำนวน 1 - 25 ให้ฟังก็ชี้ตัวเลขถูกต้อง			
	100. ลอกเส้นตามรูปข้าวหลามตัดได้			
	101. เล่นเกมเขาวงกตง่าย ๆ ได้			
	102. เรียกชื่อตามลำดับได้			
	103. บวก ลบ เลข ได้ ถ้าผลลัพธ์ไม่เกิน 3			
	104. บอกวันและเดือนเกิดของตัวเองได้			
	105. คูบัตรคำแล้วอ่านได้ 10 คำ			
	106. รู้จักเดาว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปเมื่อทำสิ่งนั้นสิ่งนี้			
	107. ชี้ได้ว่าของไหนเป็นครึ่ง ของไหนเต็มทั้งส่วน			
	108. นับเลข 1 ถึง 100 ได้ขึ้นใจ			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านภาษา

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	1. ทำเสียงเลียนคนอื่น			
	2. พูดคำพยางค์เดียวคำเดียวซ้ำ 2-3 ครั้งตามผู้ใหญ่ได้ เช่น แม่ แม่			
	3. สนองตอบทำที่ผู้อื่นด้วยกิริยาท่าทาง			
	4. ทำตามคำสั่งง่ายๆ ที่มีกิริยาอาการประกอบ			
	5. หยุดชะงักชั่วขณะที่ได้ยินคำว่า อย่า ได้ประมาณ 75%			
	6. ตอบสนองคำถามง่ายๆ ด้วยกิริยาอาการ			
	7. เอาคำที่มีความหมายต่างกัน 2 คำ มาผสมกันเมื่อสอนพูด			
	8. เลียนเสียงสูงต่ำของคนอื่น			
	9. ใช้คำพยางค์เดียวมีความหมาย เมื่อมีความหมายถึงของหรือคน			
	10. เปล่งเสียงตอบสนองเมื่อมีคนพูดด้วย			
5 - 6	11. พูดคำที่มีความหมายต่างกันได้ 5 คำ (อาจใช้คำเดียวกันเรียกของที่ต่างกัน)			
	12. รู้จักขอเพิ่ม			
	13. พูดว่า "หมดแล้ว" หรือ "โม่ม่" โดยรู้ความหมาย			
	14. ทำตามคำสั่งขั้นตอนเดียวได้ 3 อย่างต่างกันโดยไม่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง			
	15. รู้จัก "ให้ของ" หรือ "หยิบให้ดู" เมื่อบอกชื่อของ			
	16. ชี้ของที่คุ้นเคยได้ 12 อย่างเมื่อบอกชื่อ			
	17. ชีรูปได้ 3-5 รูป (ในหนังสือ) เมื่อบอกชื่อ			
	18. ชีส่วนของร่างกายตัวเองได้ 3 ส่วน			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ..... นามสกุล.....

เกิดวันที่..... อายุ..... ปี

ระดับ.....

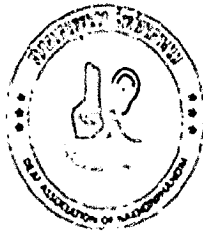
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านภาษา

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	19. เมื่อถูกถามชื่อ ก็บอกได้ทั้งชื่อเล่น ชื่อจริง			
	20. บอกชื่อสิ่งของได้เมื่อมีคนถาม			
	21. ใช้คำพูดและกิริยาอาการประกอบกัน เมื่อจะบอกความต้องการ			
	22. เรียกชื่อสมาชิกในครอบครัวได้ 5 ชื่อรวมทั้งชื่อสัตว์เลี้ยงในบ้าน			
	23. เรียกชื่อของเล่นได้ 4 ชนิด			
	24. ทำเสียงสัตว์หรือใช้เสียงสัตว์แทนชื่อเรียก เช่น เหมียว เหมียว			
	25. เยี่ยมปากขออาหารธรรมดาๆ ด้วยการเรียกชื่ออาหารที่มองเห็นอยู่			
	26. ใช้คำถามท้ายประโยค เช่น "ไหม?" "ไหน?"			
5 - 6	27. บอกชื่อส่วนของร่างกายบนตัวคน หรือ ตัวคนได้ 3 ส่วน			
	28. ตอบคำถาม "ใช่" "ไม่ใช่" เมื่อต้องการตอบรับหรือปฏิเสธ			
	29. พูวลีสองคำ นามกับวิเศษ หรือนามกับนาม เช่น เสื้อแดง ฟีน้อง			
	30. พูวลีสองคำที่เอาคำนามผสมกับคำกริยาได้ เช่น "พอมมา"			
	31. บอกเมื่ออยากเข้าห้องน้ำ			
	32. ใช้คำ "นั่น" "นี่" ผสมกับนามหรือกริยา เช่น นี่เก้าอี้			
	33. ใช้คำผสมสองคำที่แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น รถพ่อ			
	34. พูดคำว่า "ไม่เอา" "ไม่ใช่"			
	35. เมื่อถามว่า "ทำอะไรอยู่" ก็ตอบได้			
	36. ตอบคำถามว่า ".....อยู่ไหน" ได้			
	37. ได้ยินเสียงที่คุ้นเคยแล้วบอกได้ว่าเสียงใคร เสียงอะไร			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

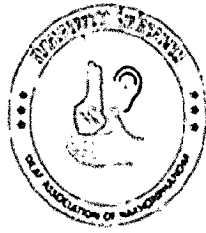
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านภาษา

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	38. เมื่อจะพูดเกี่ยวกับตัวเอง ก็เรียกชื่อตัวเอง			
	39. ชื่อภาพของธรรมชาติได้ถูกต้อง เมื่อบอกว่าเป็นของที่ใช้ทำอะไร			
	40. ยกนิ้วบอกจำนวนอายุ (ขวบ) ได้			
	41. บอกเพศหญิง ชายได้เมื่อถูกถาม			
	42. ทำตามคำสั่งสองอย่างที่เกี่ยวโยงกันได้			
	43. รู้จักใช้คำว่า "กำลังทำ อยู่"			
	44. ใช้คำว่า "หลาย....." เมื่อเอ่ยถึงของหลายสิ่ง			
	45. ใช้คำว่า "ทำ.....แล้ว" เมื่อจะบอกว่าทำไปแล้ว			
	46. รู้จักถามว่า "นี่อะไร?"			
	47. บังคับเสียงให้ค่อยและดังได้ประมาณ 90%			
	48. ใช้คำว่า "นี่" "นั่น"			
	49. ใช้คำสรรพนามแทนการเรียกชื่อตัวเองเช่น "หนู" "ของหนู"			
	50. บอกได้ว่า "นี่ไม่ใช่..." (ของสิ่งนั้น สิ่งนี้)			
	51. เมื่อถามว่านี่ใครก็บอกได้			
	52. ใช้คำที่บอกความเป็นเจ้าของ เช่น ของพ่อ ของแม่			
	53. บางครั้งก็ใช้คำว่า "ทำได้" "จะทำ" ได้ถูกต้อง			
	54. บอกถูกว่าจะอะไรเปิดหรือปิด			
7 - 8	55. ฟังนิทานได้ประมาณ 5 นาที			
	56. ทำตามคำสั่ง 2 เรื่อง ที่ไม่เกี่ยวโยงกันได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ อายุปี

ระดับ

ผู้ประเมิน

พัฒนาการด้านภาษา

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	57. บอกชื่อเต็มของตัวเองได้			
	58. ตอบคำถาม “อย่างไร” ได้			
	59. เล่าถึงสิ่งที่ได้ทำโดยใช้คำว่า “ทำแล้ว” ได้			
	60. เล่าประสบการณ์ที่เพิ่งพบมาใหม่ๆ ได้			
	61. บอกวิธีใช้ของธรรมดาได้			
	62. พูดถึงเรื่องที่ยังไม่ได้ทำว่า “กำลังจะทำ...” “ต้องทำ...” “อยากทำ.....” ได้			
	63. เล่าเหตุการณ์สองอย่างตามลำดับที่เกิดได้			
7 - 8	64. ทำตามคำสั่งได้ 3 เรื่อง			
	65. เข้าใจความหมายของการถูกกระทำ เด็กหญิงแต้ว ถูก เด็กชายคู่ย์รังแก			
	66. เมื่อบอกให้หาของหรือภาพที่เข้าคู่กันก็หาได้			
	67. เชื่อมประโยคสั้นๆ ให้ต่อเนื่อง เช่น “หนูทำของเล่นตก แล้วหนูก็รีบเก็บ”			
	68. บอกได้ตรงไหนของสิ่งของเป็นฝา ตรงไหนเป็นก้น			
	69. ชี้ความแปลกปลอมในภาพได้			
	70. เรียก พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย ได้			
	71. เข้าใจความเปรียบเทียบที่ตรงกันข้าม แล้วต่อท้ายได้ เช่น เมื่อผู้ใหญ่ขึ้นต้นด้วย “หนูตัวเล็ก ช่างตัว...” ก็ต่อว่า “ใหญ่”			
	72. เล่าเรื่องที่เคยชิน โดยไม่ต้องมีรูปภาพประกอบ			
	73. ดูรูปภาพแล้วบอกได้ว่า รูปใดไม่เข้าพวกกับรูปอื่นๆ			
	74. พูดคำคล้องจองได้บ้าง			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

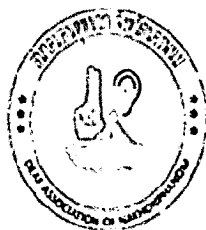
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านภาษา

+ ทำได้ 0 พยายาม - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	75. ใช้ประโยคที่มีความซับซ้อนได้ เช่น แม่เรียกหนูเพราะแม่จะให้หนูกินข้าว			
	76. บอกได้ว่าเสียงที่ได้ยิน ค่อย หรือ ดัง			
9-10	77. เข้าใจคำว่า "นิดหน่อย" "มาก" "เยอะแยะ"			
	78. บอก คำบล ที่อยู่ของตนได้			
	79. บอกหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านได้			
	80. เข้าใจคำว่า "มากที่สุด" "น้อยที่สุด" "2-3 อย่าง"			
	81. เล่าเรื่องจบง่ายขึ้นได้			
	82. เล่าถึงกิจวัตรประจำวันได้			
	83. บอกตำแหน่งหรือทิศทางได้ เช่น "จากที่ไหน" "ไปที่ไหน"			
	84. ใช้คำอธิบายในการตอบคำถามว่า "ทำไม" ได้			
	85. เล่า 3 ใน 5 ส่วน ของเรื่องนิทาน ได้เรื่องใดเรื่อง			
	86. อธิบายความหมายของคำได้			
	87. เมื่ออยากรู้อะไรที่ตรงกันข้ามก็รู้จักใช้คำถาม			
	88. ตอบคำถามที่เป็นเหตุเป็นผลได้ เช่น "เมื่อทำผิดจะเกิดอะไร...." ก็ต่อความได้ว่า "ใจจะแตก"			
	89. รู้ความหมายของคำ เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ อย่างถูกต้อง			
	90. เมื่อได้ยินคำใหม่ๆ ที่ยังไม่คุ้น ก็รู้จักถามความหมาย			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ อายุปี

ระดับ

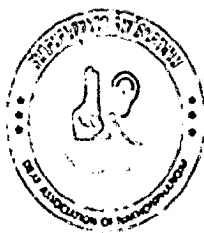
ผู้ประเมิน

พัฒนาการด้านสังคม

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	20. โบกมือลา บ้าย บาย เลียนแบบผู้ใหญ่			
	21. ยกแขนสองข้างประกอบคำพูด "ใหญ่" เลียนแบบผู้ใหญ่			
	22. ทำท่าจะส่งของ ของเล่น ขนมให้ผู้ใหญ่ แต่ไม่ให้อจริง (ไม่ปล่อยจากมือ)			
	23. กอด จูบ ลูก ไล่ คนที่คุ้นเคย			
	24. ตอบสนองเมื่อมีคนเรียกชื่อด้วยการหันดูหรือเดิน ไปหาเพื่อให้อุ้ม			
	25. บีบหรือเขย่าของเล่นให้เกิดเสียง เลียนแบบผู้ใหญ่			
	26. ใช้มือสำรวจของเล่น หรือวัตถุอื่น ตามวิธีที่คนต้องการเรียนรู้			
	27. ยื่นของเล่นหรือวัตถุอื่นให้ผู้ใหญ่และรู้จักปล่อยมือจากเมื่อผู้ใหญ่รับ			
	28. เลียนแบบกิริยาท่าทางของเด็กคนอื่นเมื่อเล่นด้วยกัน			
3 - 4	29. เลียนแบบทักษะง่ายๆจากผู้ใหญ่ได้			
	30. นั่งเล่นกับเด็กอีกคนหนึ่ง โดยต่างคนต่างเล่นได้			
	31. เล่นเกมร่วมกับเด็กคนอื่นได้ประมาณ 2 – 5 นาที เช่น โถงรถของเล่น กลิ้งลูกบอล			
	32. เมื่อผู้ใหญ่ไม่อยู่ด้วยก็เล่นต่อไปได้ แต่อาจไวยวายเล็กน้อย			
	33. กระตือรือร้นที่จะสำรวจสิ่งต่างๆรอบตัว			
	34. ร่วมเล่นเกม ใช้มือกับคนอื่นได้			
	35. กอดและอุ้มตุ๊กตาหรือของเล่นนุ่มๆได้			
	36. ทำสิ่งที่จะเรียกให้คนหัวเราะและสนใจซ้ำได้			
	37. ส่งหนังสือให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟังหรือให้ร่วมดูกับตนได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ อายุปี

ระดับ

ผู้ประเมิน

พัฒนาการด้านสังคม

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	38.เมื่อต้องการให้ใครเห็นอะไร ก็ดึงตัวคนนั้นไปดูได้			
	39.เมื่อใครพาไปเข้าใกล้สิ่งต้องห้าม จะหดมือหนี และร้อง "ไม่เอา"			
	40.เมื่ออยู่บนเก้าอี้เด็ก หรือบนเตียงแต่งตัว รู้จักรอจนเสร็จธุระ			
	41.เล่นกับเพื่อน 2 – 3 คนได้			
	42.แบ่งของเล่นหรือขนมให้เด็กอื่นเมื่อแนะนำให้ทำ			
	43.ทักทายเพื่อนและผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยเมื่อเตือนเพื่อนให้ทำ			
3 - 4	44.ทำตามคำสั่งพ่อแม่ประมาณ 50 %			
	45.สามารถนำสิ่งของไปไว้ที่ห้องหนึ่งหรือไปเอาของ ไปตามคนจากอีกห้องหนึ่งตามคำสั่ง			
	46.ตั้งใจฟังดนตรีหรือนิทานได้นาน 5 – 10 นาที			
	47.พูดคำว่า "ขอ" และ "ขอบคุณ" เมื่อเตือนให้พูด			
	48.พยายามช่วยแม่ทำงาน เช่น คอยถือที่แขวนผง			
	49.เล่น "แต่งตัวเต็มยศ" ด้วยเสื้อผ้าของผู้ใหญ่			
	50.รู้จักเลือกเมื่อให้อาหาร			
	51.เข้าใจและรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำที่แสดงความรู้สึก รัก โกรธ เสียใจ พอใจ ฯลฯ			
4 - 5	52.ร้องเพลงและเดินรำเข้าจังหวะดนตรีได้			
	53.ทำตามกฎโดยเลียนแบบเด็กอื่นได้			
	54.ไหว้ผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยโดยไม่ต้องเตือน			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ..... นามสกุล.....

เกิดวันที่ อายุ ปี

ระดับ

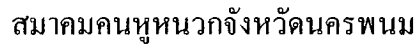
ผู้ประเมิน

พัฒนาการด้านสังคม

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

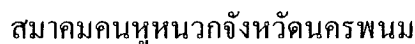
วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	55.ทำตามกฎการเล่นเกมกลุ่มได้ เมื่อมีผู้ใหญ่แนะนำ			
	56.เมื่ออยากเล่นของที่เพื่อนกำลังเล่นอยู่ ก็รู้จักขอ			
	57.รู้จักพูดคำว่า "ขอ" และ "ขอบคุณ" โดยไม่ต้องเตือนประมาณ 50 %			
	58.สามารถรับโทรศัพท์แล้วสามารถตามผู้ใหญ่หรือพูดโทรศัพท์กับคนรู้จักได้			
	59.รู้จักการผลัดการทำให้ (เล่น)			
	60.รู้จักการทำตามกฎการเล่นเกมกลุ่ม เมื่อเด็กที่โตกว่านำ			
5 - 6	61.ทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ประมาณ 75 %			
	62.รู้จักอยู่ในขอบเขตสนามในบ้านของตนเอง			
	63.ขณะที่เล่นของเล่นของตัวเองอยู่ ก็อยู่ใกล้และพูดคุยกับเพื่อน ไปด้วย (30 นาที)			
	64.รู้จักขอร้องให้ผู้อื่นช่วยเมื่อมีเหตุติดขัด (การเข้าห้องน้ำ, การขอน้ำดื่ม)			
	65.ร่วมสนทนากับผู้ใหญ่ได้บ้าง			
	66.ท่องกลอน ร้องเพลง ให้คนอื่นฟัง และเต้นให้ดู เมื่อขอให้ทำซ้ำ			
	67.ทำสิ่งง่ายๆ ได้เองประมาณ 20 - 30 นาที			
	68.รู้จัก "ขอโทษ" โดยไม่ต้องเตือนประมาณ 75%			
	69.รู้จักการผลัดการเล่น			
	70.ร่วมกิจกรรม (ทำงาน, เล่น) กับเพื่อน 2-3 คน ได้นาน 20 นาที			
	71.แสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับในที่สาธารณะได้			

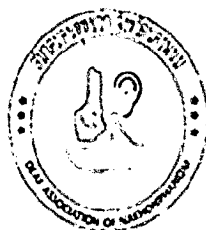
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

ระดับ		วันที่ประเมิน		
ผู้ประเมิน				
พัฒนาการด้านสังคม				
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้				
อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
	72.รู้จักขออนุญาตเมื่อต้องการใช้ของของผู้อื่นได้			
7 - 8	73.บอกความรู้สึกต่างๆของตนเองได้เช่น โกรธ สนุก รัก			
	74.ร่วมเล่นกับเพื่อน 4-5 คน ได้โดยไม่ต้องมีคนกำกับตลอดเวลา.			
	75.สามารถอธิบายกฎเกณฑ์การเล่นหรือการทำกิจกรรมให้คนอื่นเข้าใจได้			
	76.เลียนแบบบทบาทของผู้ใหญ่ได้			
	77.ร่วมสนทนาในเวลาอาหาร			
	78.รู้จักเล่นเกมคำ			
	79.รู้จักปลอบเมื่อเพื่อนเศร้าหมอง			
	80.รู้จักเลือกเพื่อนที่ถูกต้อง			
	81.วางแผนและสร้างของเล่นเองด้วยเครื่องมือง่ายๆ			
	82.รู้จักมุ่งหมายในการทำกิจกรรม และหาวิธีทำให้สำเร็จได้			
	83.แสดงบทบาทในนิทาน โดยเล่นเอง หรือใช้หุ่นเล่นได้			

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

ระดับ		วันที่ประเมิน		
ผู้ประเมิน				
พัฒนาการการช่วยเหลือตนเอง				
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้				
อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	1 ดูดและกลืนของเหลว			
	2 กินอาหารที่เป็นน้ำซ้นๆได้			
	3 เอื้อมมือมาจับขวดนมได้			
	4 กินอาหารเหลวที่มี			
	5 จับขวดนมเองขณะที่ดูด			
	6 เอาขวดใส่ปากหรือผลักให้พ้นปากได้			
	7 กินอาหารบดละเอียดที่ผู้ใหญ่ป้อน			
	8 ดื่มน้ำจากถ้วยเมื่อผู้ใหญ่ถือถ้วยให้			
	9 กินอาหารครึ่งเหลวครึ่งแข็งได้เมื่อผู้ใหญ่ป้อน			
	10 ใช้นิ้วมือหยิบอาหารใส่ปาก			
	11 ใช้นิ้วสองข้างจับถ้วยแล้วยกขึ้นดื่มเอง			
	12 เอาช้อนที่มีอาหารใส่ปากโดยผู้ใหญ่ช่วย			
	13 ยื่นแขนขา ให้ผู้ใหญ่สวมเสื้อผ้าให้			
	14 ตักอาหารด้วยช้อนโดยไม่ต้องช่วย			
	15 ใช้นิ้วข้างเดียวถือถ้วยน้ำดื่มได้			
	16 เอามือจุ่มน้ำแล้วเอามาแตะให้หน้าเปียกตามอย่างผู้ใหญ่ได้			
	17 นั่งกระโถนหรือนั่งชักโครก (ของเด็ก) ได้ 5 นาที			
	18 หยิบหมวกสวมหัวและถอดหมวกได้			
	19 ดึงถุงเท้าให้หลุดได้			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

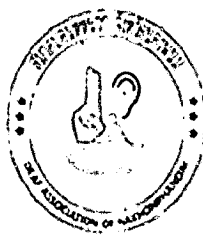
ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเอง

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	20 ยื่นแขนใส่แขนเสื้อ ยื่นขาใส่กางเกงได้			
	21 เมื่อช่วยแก้ไขกรองเท้าให้แล้วจะถอดรองเท้าได้			
	22 เมื่อแกะกระดุมให้แล้วจะถอดเสื้อได้			
	23 เมื่อรูดซิปให้แล้วจะถอดกางเกงได้			
	24 รูดซิปปิด เปิด โดยผู้ใหญ่ว่ายกี่ยวและปลดต้นซิปให้ (ซิปใหญ่)			
5 - 6	25 ใช้คำพูดหรือท่าทางบอกความประสงค์เมื่อจะเข้าห้องน้ำ			
	26 ใช้ถ้วยน้ำได้เอง แม้จะหกบ้าง			
	27 เมื่อให้ผ้าขนหนูจะเช็ดมือเช็ดหน้าเอง			
	28 ใช้หลอดดูดน้ำจากถ้วย			
	29 เชี่ยอาหารขึ้นบนส้อม			
	30 รู้จักว่าของอย่างไหนกินได้หรือกินไม่ได้			
	31 เมื่อให้ผ้าเช็ดมือจะเช็ดมือให้แห้งได้โดยไม่ต้องช่วย			
	32 ขอเข้าห้องน้ำแม้บางครั้งจะขอไม่ทัน			
	33 ควบคุมไม่ให้น้ำลายมันไหลได้			
	34 เมื่อให้นั่งกระโถนจะปัสสาวะและอุจจาระได้ ประมาณสัปดาห์ละ 3 ครั้ง			
	35 ใส่รองเท้าเอง			
	36 แปรงฟันเมื่อสอนให้ทำตาม			
	37 เมื่อแกะกระดุมและรูดซิปให้จะถอดเสื้อเอง			
	38 รู้จักเข้าห้องน้ำเพื่ออุจจาระ อาจจะพลาดบ้างบางวัน (สัปดาห์ละครั้ง)			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่ อายุปี

ระดับ

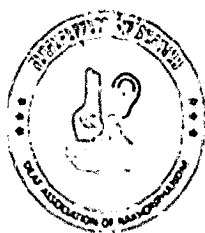
ผู้ประเมิน

พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเอง

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
3 - 4	39 ดื่มน้ำจากก๊อกเองเมื่อมีแก้วให้ป็น			
	40 เมื่อช่วยเปิดน้ำให้จะล้างมือล้างหน้าฟอกสบู่เอง			
	41 ตอนกลางวันจะขอเข้าห้องน้ำเองเมื่อต้องการ			
	42 แขนวนเสื้อกับที่แขวนเดี่ยวๆได้			
	43 ไม่ทำเปียกเวลานอนกลางวัน			
	44 รู้จักเลี้ยงอันตราย เช่น มุมโต๊ะ บันได ไม่มีประตูกั้น			
	45 ใช้กระดาษ (ผ้า) เช็ดปากเมื่อเตือนให้ใช้			
	46 ใช้ส้อมจิ้มอาหารใส่ปาก			
	47 เทน้ำปากเหยือกเล็กๆ (6- 8 ออนซ์) ใส่ถ้วยได้เอง			
	48 แกะเปลือกหรือกระดุมเสื้อได้			
	49 ล้างแขนขาตัวเองขณะที่อาบน้ำได้			
	50 สวมถุงเท้าเอง			
	51 ใส่เสื้อเอง			
	52 รู้จักหาด้านหลังหน้าของเสื้อ			
5 - 6	53 ป้อนอาหารเองตลอดมื้อ			
	54 ใส่เสื้อทั้งชนิดสวมหัวและมีกระดุมเมื่อช่วยบ้าง			
	55 เช็ดน้ำมูกเมื่อเตือน			
	56 2 ใน 7 วัน จะเดินเข้าโดยไม่ปีสสาวะตอนกลางคืน			
	57 เด็กชายจะยืนปีสสาวะที่ชักโครก			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....อายุ.....ปี

ระดับ.....

ผู้ประเมิน.....

พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเอง

+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
5 - 6	77 อาบน้ำเอง เว้นแต่ที่ทำความสะอาดไม่ถึงคือหลัง คอและหู			
	78 ใช้มีดป้ายอาหารเหลวทาขนมปังได้			
	79 ใส่และถอดห่วงเข็มขัดที่กระโปรง กางเกง และรองเท้าได้			
	80 แต่งตัวเองได้ตลอด รวมทั้งติดแปะและกระดุมด้านหน้า			
	81 ตักอาหารใส่จานตัวเองเมื่อมีคนช่วยถือจานใหญ่ได้			
	82 ช่วยจัดโต๊ะได้ถูกต้องเมื่อมีคนบอกบท			
	83 แปรงฟันได้เอง			
	84 เข้าห้องทำเองทั้งถอดเสื้อผ้า ทำความสะอาดหลังขั้วบ่า กดชักโครกและแต่งตัวจนเรียบร้อย			
	85 หวีหรือแปรงผมเอง			
	86 เอาเสื้อใส่ไม้แขวนเสื้อ			
	87 เดินในละแวกบ้านโดยผู้ใหญ่ดูแลโดยไม่ต้องจูง			
	88 ร้อยเชือกกรองเท้าได้			
	89 ผูกเชือกกรองเท้าได้			
7 - 8	90 รับผิดชอบงานบ้านสัปดาห์ละ 1 เรื่อง กับเรื่องที่ผู้ใหญ่ขอให้ช่วย			
	91 เลือกเสื้อผ้าได้เหมาะสมกับอุณหภูมิและโอกาส			
	92 หยุดดูเมื่อจะข้ามถนนและข้ามถนนให้ปลอดภัยโดยไม่ต้องเตือน			
	93 ตักอาหารใส่จานตัวเองและส่งจานกลางให้ผู้อื่น			
	94 เตรียมอาหารง่ายๆ (ที่ไม่ต้องหุงต้ม) ของตัวเองได้			
	95 รับผิดชอบงานบ้านวันละ 1 เรื่อง (เช่น จัดโต๊ะอาหาร เทขยะ)			

สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ชื่อ.....นามสกุล.....
เกิดวันที่ อายุปี
ระดับ
ผู้ประเมิน
พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเอง
+ ทำได้ 0 พอทำได้ - ทำไม่ได้

วันที่ประเมิน		

อายุเป็นปี	พฤติกรรม			
9 -10	96 เดินไปโรงเรียนสนามเด็กเล่นหรือร้านขายของที่อยู่ใกล้บ้าน			
	97 ใช้มีดตัดอาหารอ่อนเช่น ก๋วยเตี๋ยว ไข่กรอก			
	98 เลือกหิ้งน้ำชา – หลึงตามที่สาธารณะได้ถูกต้อง			
	99 แกะกล่องนมเล็กๆได้			
	100 หยิบถาดอาหารและรับไปทานเองได้			
	101 ใส่เข็มขัดนิรภัยในรถได้			

คณะที่ปรึกษา

1. นายเพิ่มพูน พงษ์พวงเพชร	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต
2. นายสุพจน์ ชะพินใจ	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม
3. นายปรีชา จิระพัทธ์พงศกร	ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรวิจิตร
4. นางสาวภทมาศ ภาวะ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ
5. นายสุทธิศักดิ์ อินทร์ดิยะ	ศึกษานิเทศน์ สพป.นครพนมเขต 1
6. นายสัญญา กุศลลัง	ผู้อำนวยการศูนย์บริการคนพิการจังหวัดนครพนม

คณะผู้ทรงคุณวุฒิ

1.นายระเด่น รักยาวงค์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2.นายชวลิต หงษ์ภักดี	ที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
3.นางสาวสุภาภรณ์ นิรมานการณ	ที่ปรึกษาสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
4.นางสุดาวลัย อัมพุนันทน์	ที่ปรึกษาสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

คณะผู้จัดทำเอกสาร

1. นางสาวนิลวรรณ ปิติพัฒน์	นายกสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
2. นางฉลวย มูลโคตร	ครู โรงเรียนสุนทรวิจิตร วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
4. นางสาวพิมพ์มาดา สุริยราช	เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
5. นายวิทยา โคตรภู	เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
6. นางสาวกนกวรรณ นิงงา	เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ประวัติคณะวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางฉลวย มูลโคตร

ตำแหน่ง ครูโรงเรียนสุนทรวิจิตร วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

สาขาวิชาที่สอน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ที่อยู่ โรงเรียนสุนทรวิจิตร อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000

ประวัติการศึกษา

ปริญญาโท	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	รามคำแหง		
ปริญญาตรี	คุรุศาสตรบัณฑิต	สาขา	ภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	วิทยาลัยครูสกลนคร		

ประสบการณ์ในการทำงานวิจัย

2549 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้น ป.4 ระหว่างการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการเรียนแบบปกติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การศึกษาดูงาน

1. ศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอน สถาบันลิโอนาโด คาร์วินชี เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี
2. ศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงชุมชน ณ ส่องกง
3. ศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอน เมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา
4. แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในการเรียนการสอนกับคณะครู นักเรียน ที่โรงเรียนประถมสมบูรณ์ เมืองวังเวียง ประเทศสาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว
5. ศึกษาดูงาน การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนซุนค็อก ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

ความภาคภูมิใจ

1. ได้รับคัดเลือกเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษดีเด่น ของสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
2. ได้รับรางวัลบุคลากรต้นแบบปฏิรูปการเรียนรู้รางวัลครูเกียรติยศ (Teacher Awards)
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. รางวัลชนะเลิศครูผู้นำการเปลี่ยนแปลง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของจังหวัดนครพนมและได้รับ
คัดเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 1 เข้าร่วมประชุมสมัชชาคุณานาชาติ
เนื่องในวันครูโลก ปี 2552 ที่กรุงเทพมหานครครูดีในดวงใจ สำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ ระดับประเทศ ปี 2553

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวนิลวรรณ ปิติพัฒน์

ตำแหน่ง นายกสมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ที่อยู่ สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
เลขที่ 3 อาคาร รพช.เดิม ถนนช้างเรือนจำเก่า ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม 48000 โทรศัพท์/โทรสาร 042-513900

ประวัติการศึกษา

มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยเมืองนครพนม
มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียน เสริมฐเสถียร
ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	โรงเรียน เสริมฐเสถียร

ประสบการณ์ในการทำงาน

นายกสมาคมคนพิการจังหวัดนครพนม
ประธานกลุ่มสมาชิกคนหูหนวกภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหนือ
คณะกรรมการสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย
คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจังหวัดนครพนม
วิทยากรสอนภาษามือคนหูหนวกในชุมชน

ความภาคภูมิใจ

ชื่อรางวัล คนพิการตัวอย่าง ปี พ.ศ. 2532 ชื่อหน่วยงานที่มอบให้ สภาสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทย

ชื่อรางวัล คนพิการดีเด่นในด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตทางการได้ยินและการสื่อความหมาย
ชื่อหน่วยงานที่มอบให้ มูลนิธิหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ปีที่ได้รับ 2546

ชื่อรางวัล EDWARD MINER GALLAUDET AWARD (การพัฒนาสังคมและชุมชน)
ชื่อหน่วยงานที่มอบให้ GALLAUDET UNIVERSITY ปีที่ได้รับ 2546

ชื่อรางวัล คนพิการต้นแบบ ปี 2553 จาก กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ผลงานดีเด่นที่ได้รับการยอมรับและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

1. ปี 2526 นำเสนอผลงานหนังสือปทานุกรมภาษามือไทยต่อที่ประชุมนานาชาติ ณ ประเทศเยอรมัน และประเทศอิตาลี ได้รับการยอมรับและชมเชยว่าเป็นหนังสือภาษามือไทยที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งของโลก
2. ปี พ.ศ. 2532 ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานกลุ่มสมาชิกคนหูหนวกส่วนภูมิภาคภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ร่วมประชุมสหพันธ์คนหูหนวกภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ 11 เมื่อปี พ.ศ. 2542 ณ ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2536 ได้ออกไปสำรวจประชากรคนหูหนวกที่อยู่ในพื้นที่ ต.กุดาไก่อ.ปลาปาก จ.นครพนม ร่วมกับ ก.ศ.น.
4. ในปี พ.ศ. 2538 ได้ออกไปสำรวจประชากรคนหูหนวกร่วมกับวิทยาลัยราชสุดาและสาธารณสุข จังหวัด
5. ในปี 2548 ได้รวมกลุ่มกับองค์กรคนพิการสายตาและร่างกายจัดอบรมผู้นำคนพิการโดยการ ออกค้นหา คนพิการที่อยู่ในชุมชนที่อยู่ในจังหวัดนครพนม
6. ได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมคนพิการเมื่อ วันที่ 12 มกราคม 2549 จนถึงปัจจุบัน ระยะเวลา 5 ปี ในปี 2550 ได้จัดตั้งชมรมผู้พิการเครือข่ายของแต่ละอำเภอทั้งหมด 10 อำเภอ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล กนกพร นิวงษา

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่

ที่อยู่ สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
เลขที่ 3 อาคาร รพช.เดิม ถนนข้างเรือนจำเก่า ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม 48000 โทรศัพท์/โทรสาร 042-513900

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	คณะครุศาสตร์	สาขา เอกปฐมวัย
มหาวิทยาลัยนครพนม		
มัธยมศึกษาปลาย (ปวช)	บริหารธุรกิจ	สาขา คอมพิวเตอร์
วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการนครพนม		
มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาปีที่ 3	
โรงเรียน รามราช		
ประถมศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 6	
โรงเรียน รามราช		

ประสบการณ์ในการทำงาน

เจ้าหน้าที่สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนมตั้งแต่ปี 2557 ถึงปัจจุบัน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล พิมพมาดา สุริยาราช

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่

อีเมล chonruk29@hotmail.com

ที่อยู่ สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม
เลขที่ 3 ถนนช้างเรือนจำเก่า ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000
โทรศัพท์/โทรสาร 042-513900

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	บริหารธุรกิจ	สาขา	การจัดการทั่วไป
มหาวิทยาลัย	สุโขทัยธรรมมาธิราช		
อนุปริญญา	บริหารธุรกิจ	สาขา	คอมพิวเตอร์
โรงเรียน	คฤหบริหารธุรกิจ		
มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย	สาขา	วิทย์-คณิต
โรงเรียน	นครพนมวิทยาคม		
มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	สาขา	วิทย์-คณิต
โรงเรียน	บ้านคอนแดง		
ประถมศึกษา	ประถมศึกษา		
โรงเรียน	บ้านคอนแดง		

ประสบการณ์ในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ ล่ามภาษามือ สมาคมคนหูหนวกจังหวัดนครพนม

ความภาคภูมิใจ

ชื่อรางวัล รางวัลคนพิการต้นแบบปี พ.ศ. 2558

รายงานการเงิน

โครงการ “ศึกษาระบบและหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กอนุหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ”

รายงานสรุปการเงินในรอบ 12 เดือน

หัวหน้าโครงการ นางฉลวย มูลโคตร

รายงานในช่วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2560 (รวมระยะเวลาขยาย)

รายจ่าย					
หมวด	รายจ่ายสะสม	รายจ่าย	รวมรายจ่าย	งบประมาณ	คงเหลือ
(ตามสัญญา)	งวดก่อนยกมา	งวดปัจจุบัน	สะสมรวม	ที่ตั้งไว้	(หรือเกิน)
				(รวมสะสมจนถึงปัจจุบัน)	
1. ค่าตอบแทน	23,700.00	11,850.00	35,550.00	35,550.00	-
2. ค่าจ้าง	-	-	-	-	-
3. ค่าใช้สอย	73,800.00	91,900.77	165,700.77	159,800.00	- 5,900.77
4. ค่าวัสดุ	10,000.00	-	10,000.00	15,800.00	5,800.00
5. ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	-
รวม	107,500.00	103,750.77	211,250.77	211,150.00	- 100.77

จำนวนเงินที่ได้รับและจำนวนเงินคงเหลือ

จำนวนเงินที่ได้รับ

งวดที่ 1	112,400.00	บาท	เมื่อ 28 ตุลาคม 2558
งวดที่ 2	98,750.00	บาท	เมื่อ 19 สิงหาคม 2559
ดอกเบี้ยครั้งที่ 1	100.77	บาท	เมื่อ 31 ธันวาคม 2558
ดอกเบี้ยครั้งที่ 2	109.84	บาท	เมื่อ 30 มิถุนายน 2559
รวม	211,360.61		

รายจ่าย

งวดที่ 1 เป็นเงิน	107,500.00	บาท
งวดที่ 2 เป็นเงิน	103,750.77	บาท
รวม	211,250.77	

จำนวนเงินคงเหลือ หรือเกิน 109.84 บาท

(นางฉลวย มูลโคตร)
ลงนามหัวหน้าโครงการวิจัย

(นางสาวพิมพ์มาดา สุริยราช)
ลงนามเจ้าหน้าที่การเงินโครงการ

โครงการ “ศึกษาระบบและหลักสูตรการเตรียมความพร้อมเด็กอนุหนวกก่อนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ”

หัวหน้าโครงการ นายวิทยา โคตรภู

งบประมาณที่เสนอสำหรับงวดที่ 3					หมายเหตุ
	ตั้งไว้เดิม (ในสัญญา)	เสนอใหม่	แตกต่าง	%	
1. ค่าตอบแทน	11,850.00	11,740.16 -	109.84		สำหรับเงินคงเหลือ
2. ค่าจ้าง	-	-	-		ทั้งหมดของโครงการ
3. ค่าใช้สอย	-	-	-		คือ 109.84 บาท ทาง
4. ค่าวัสดุ	-	-	-		โครงการให้หักจาก
5. ค่าครุภัณฑ์	-	-	-		เงินค่าตอบแทนงวด
					สุดท้าย
รวม	11,850.00	11,740.16 -	109.84		

เงินที่ควรส่งให้ในงวดนี้ 11,740.16 บาท

(งบประมาณที่เสนอ - เงินคงเหลือ)

(นางฉลวย มูลโคตร)
ลงนามหัวหน้าโครงการวิจัย

(นางสาวพิมพ์มาดา สุริยาราช)
ลงนามเจ้าหน้าที่การเงินโครงการ